

Het Heilig Evangelie
naar de beschrijving van de apostel

Johannes

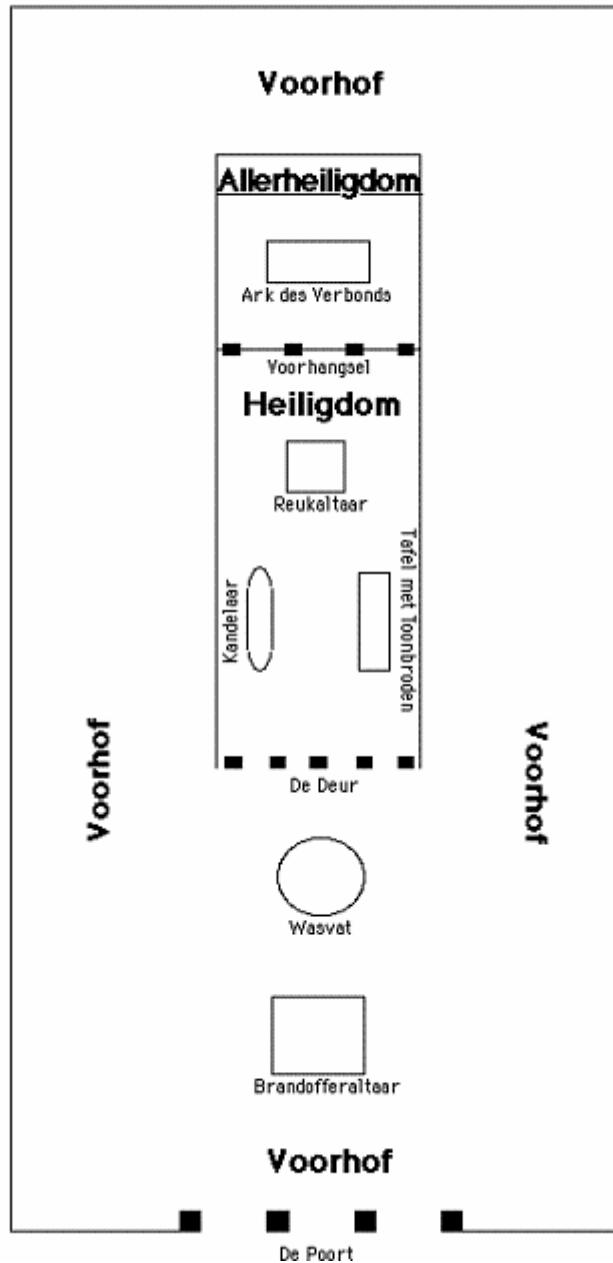

Het Boek over het leven van
JEZUS CHRISTUS, de Zoon van God

"Vers voor vers"
de diepere betekenis van dit Bijbelboek uitgelegd
in het licht van de Israëlitische Tabernakel.

Door E. van den Worm
3de herziene uitgave: maart 2005

Plattegrond van de Israëlitische Tabernakel

Algemene noot:

1. De vermelde Bijbelteksten zijn in principe uit de Statenvertaling. Wel zijn er **regelmatig** woorden, soms zelfs (gedeelten van) zinnen, vervangen door meer hedendaags gebruikte woorden. Natuurlijk kunt u voor uzelf een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken.
2. Ook is er regelmatig tekst tussen haakjes toegevoegd om de diep geestelijke betekenis van de Bijbeltekst te verduidelijken. **Deze toegevoegde tekst is – bewust – van een andere kleur gemaakt**, zodat u in één oogopslag kunt zien wat er aan uitleg in de Bijbeltekst is toegevoegd.
3. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
4. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloed: zie punt 3 hierboven.

Nieuwe opmaak: maart 2009

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website
www.eindtijdbode.nl

Inleiding:

Dit laatste van de vier Evangelien is ± 90 na Christus geschreven door de apostel JOHANNES een zoon van Zebedéüs (zie Matth. 4:21) en Salomé, een toegewijde des Heren, reeds tijdens Jezus aardse leven (zie Mark. 15:40, 16:1). De Here Jezus noemde hem, samen met zijn broe(de)r, de apostel Jakobus, "zonen des donders" (zie Mark. 3:17). Was dit vanwege hun (aanvankelijk) om OORDEEL roepende geest (zie Luk. 9:52-56)? Toch werd deze apostel later bij uitstek "DE APOSTEL DER LIEFDE" genoemd. Zo had de Geest van Christus hem later veranderd door Zijn zaligmakende genade-werkingen. Later werd zijn bijnaam "de discipel, die door Jezus werd geliefd" of "die Jezus liefhad" (zie Joh. 13:23, 21:7).

Heeft **MATTHEÛS** Jezus in zijn Evangelie als de KONING VAN HET KONINKRIJK DER HEMELEN beschreven; **MARKUS** beschreef Hem als de DIENSTKNECHT VAN GOD, "Die Zich het oor liet doorboren" (zie Ps. 40:7-9, Exod. 21:5-6) en God dienstbaar was geweest als LAM VAN GOD om de zonde der wereld weg te nemen (zie Joh. 1:29). **LUKAS** beschreef Hem als de NIEUWE MENS, de 2de ADAM (zie 1 Kor. 15:45-47), Die de satan – door Zijn gehoorzaamheid aan God, zelfs tot in de dood toe (zie Filip. 2:7-8) – voor de mens overwinnen zou. **JOHANNES** daarentegen heeft Hem beschreven als de ENIGGEBOREN ZOON VAN GOD (zie Joh. 1:14), de HEER UIT DE HEMELEN, Die de door Hem gereinigde mens, door Zichzelf, vervullen zou met GODDELIJKHEID en VOLMAAKTHEID (zie 2 Petr. 1:4, Ef. 1:23, Jes. 60:1-3); hem/haar zo deel gevende aan Zijn eigen Lichaam (zie Rom. 8:17, 1 Kor. 12:2 en 27).

Hierdoor is dit Evangelie bij uitstek het Evangelie voor DE LAATSTE DAGEN, de tijd dus waarin wij nu leven, de tijd waarin God Zijn Gemeente, althans voorlopig een deel ervan, reeds hier op aarde, zal vervullen met Zijn VOLMAAKTHEID, namelijk Zijn BRUIDSGEMEENTE (zie Openb. 12:1, 14:5, Ef. 5:27, 1 Petr. 1:3-5).

Het is daarom niet verwonderingwekkend dat Johannes, nadat hij Jezus heeft geïntroduceerd als de geïncarneerde (d.i. de mens- of vleesgeworden) LEVENDE ZOON VAN GOD (zie hoofdstuk 1), deze ZOON VAN GOD betreft in een BRUILOFT (zie hoofdstuk 2:1-12).

Hoofdstuk 1

Jezus Christus, de Zoon van God, is de ENIGE Poort (toegang) tot het EEUWIGE LEVEN

De zevenvoudige introductie van Jezus Christus

I De eerste introductie:

Jezus was voor Zijn vleeswording Gods Woord; Hij was bij God en was God.

Vers 1-2: *"In het begin (van de Schepping) was het Woord (er reeds), en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit (Woord) was van het begin af aan bij God".*

Jezus was en is en zal (altijd) zijn het UITGEDRUKTE BEELD VAN GODS ZELFSTANDIGHEID (zie Hebr. 1:3), DE ENIGGEBOREN ZOON VAN DE VADER (zie Joh. 1:14 + 18, 3:16 + 18), voortgekomen uit de EEUWIGHEID van het verleden; het zichtbare Deel van de ONZIENLIJKE GOD (zie Kol. 1:15, Joh. 1:18); de EERSTGEBORENE van al Gods kinderen (zie Rom. 8:29). En Gods kinderen verkrijgen hun kindschap doordat zij leden zijn geworden van Zijn Lichaam (zie Ef. 1:23). En Jezus is, na Zijn ZOENDOOD¹, ten behoeve van de mensen, als Hoofd van de Gemeente en als Hogepriester, gezeten aan de rechterhand van God (zie Hebr. 1:3, Filip. 2:9-11, Openb. 5:6, Dan. 7:13-14).

II De tweede introductie:

Jezus was de Schepper van hemel en aarde.

Vers 3: *"Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder het Woord is geen ding gemaakt, dat gemaakt is".*

Jezus was ook de Schepper van alle zichtbare en onzichtbare dingen (de wereld van de engelen – zie Hebr. 1:10); Die in het begin, met de Vader en de Geest, hemel en aarde schiep als de 2de Openbaringsvorm van de Godheid² (zie Gen. 1:1), als het UITGESPROKEN WOORD VAN GOD (zie Ps. 148:1-6), Die door Zijn UITGEZONDEN GEEST

¹ Zijn Zoendood = Zijn verzoenend sterven, als losprijs voor **onze** zonden.

² **Onze almachtige God heeft drie openbaringsvormen:** Vader, Zoon en Heilige Geest. Gods wezen is een Eénheid. Hij is één Wezen, één Persoon. De leer, dat God uit drie personen bestaat, is een dwaling. In Deut. 6:4 staat: *Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is één!* (dus één Persoon!). Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed (d.i. geslagen) (zie Exodus 25:18). En, ook de mens bestaat uit een lichaam, het zichtbare deel (1), een ziel (2) en geest (3).

werkt (zie Ps. 104:30, Openb. 5:6).

III De derde introductie:

Jezus is onze van God gegeven Zaligmaker.

Vers 4: *“In het Woord was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen”.*

Jezus is de voor de mens UIT DE DOOD OPGESTANE HEER UIT DE HEMELEN en is aan de mens door de Vader gegeven als zijn/haar Licht en Leven (zie Joh. 11:25), als zijn/haar ENIGE ZALIGMAKER (zie Hand. 2:36, 4:12, 5:31, 1 Tim. 2:5).

God biedt de mens door Jezus Christus genade aan

Vers 5: *“En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis (namelijk: de door die duisternis omgeven en beheerste mensheid) heeft het niet begrepen”.*

Vers 9-11: *“Het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een ieder mens, (was, als Zoon des mensen) komende in de wereld. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.*

Gods uitgestoken hand tot redding zou door de meerderheid van de mensen NIET worden aangenomen, waardoor deze meerderheid helaas moet worden verdoemd (d.i. tot de helse straf veroordeeld moet worden), omdat zij in de DUIS-TERNIS, in de ZONDE, dat is in de macht van de BOZE, wenst te blijven (zie 1 Joh. 5:19), waardoor men onherroepelijk onder het oordeel en de doem van God komt (zie Rom. 2:12).

Vers 6-8: *“Er was een mens van God gezonden, en zijn naam was Johannes. Deze kwam als een (Goddelijke) getuige, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden. Hij(zelf) was het Licht niet, maar was gezonden, opdat hij van het Licht getuigen zou”.*

Vers 15: *“Johannes getuigt van Hem, en heeft geroepen, zeggende: Deze was het, van Wie ik zei: Die na mij komt, is (er) vóór mij (altijd al) geweest, want Hij was (er) eerder dan ik”.*

Johannes de dooper zou de EERSTE KOMST van de Zaligmaker, namelijk Zijn komst als Mens en Lam van God aankondigen als Zijn heraut³ (zie Mal. 3:1), opdat men in Hem zou GELOVEN. Want de mens ontvangt de zaligheid enkel en alleen uit God door zijn/haar GELOOF IN JEZUS CHRISTUS (zie Joh. 3:16) – Die voor hem/haar de zonde-natuur, de geestelijke dood, de natuur van satan, waarin hij/zij is geboren, overwonnen heeft door Zijn DOOD en OPSTANDING voor hem/haar – door zijn/haar hart, zijn/haar leven, zijn/haar wezen, geheel te openen voor de Geest van Deze uit de dood opgestane Heer, tot ZALIGMAKING van zijn/haar wezen (zie Tit. 2:11, 3:3-7), tot deelgave aan Zijn dood en opstanding (het is namelijk een gave, een geschenk van Hem om hieraan deel te mogen hebben) (zie Rom. 6:5).

Vers 12-13: *“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk (degenen) die (oprecht) in Zijn Naam geloven; Welke niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van de man, maar uit God geboren zijn”.*

Maar ALLEN, die Hem AANGENOMEN hebben, ALLEN, die hun zondig wezen belijdend voor Hem OPENEN en zich aan Hem OVERGEVEN, ontvangen Hem in de Geest (zie Openb. 3:20). Hij heeft ALLE macht in de hemel en op de aarde (zie Matth. 28:18) en vernietigt, als wij dit oprecht verlangen, ook in ons ALLE machten en invloeden van satan (zie 1 Joh. 3:8), ons door en door zondige OUDE “IK”-LEVEN⁴, en komt dan in ons met ZIJN leven (zie 2 Kor. 4:10-11). Zijn Geest is de KRACHT, Die van ons KINDEREN GODS, ja, ZONEN GODS, MAAKT (waarbij vermeld dat geestelijk volwassen/volmaakte dochters ook, geestelijk gezien, **zonen Gods** worden/zijn); waarlijk UIT GOD GEBORENEN en worden zo vervuld met, gedrenkt in de Geest van Deze uit de dood opgestane Heer!

Vers 14: *“En het Woord is vlees (en dus Mens) geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid”.*

Dat EEUWIGE WOORD van GOD werd Mens onder de mensen om, voor de verzoening van de mensen, als hun ZOENOFFER TE STERVEN, als Gods, reeds vóór de grondlegging van deze wereld, gestelde eis tot redding van de mensen (zie 1 Petr. 1:18-20, Openb.13:8b).

Hij kwam als en was Gods UITGESPROKEN WOORD ten aanzien van de in zonde gevallen mens: Hij was VOL VAN GENADE EN WAARHEID!

Vers 16: *“En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade”.*

Uit Hem ontvangen wij GENADE op GENADE, want er is geen enkele verdienste van onze kant bij. Wij ontvangen dit UIT ZIJN ONBEPERKTE VOLHEID, tot wij Hem GELIJKVORMIG worden (zie 2 Kor. 3:18, Ef. 4:13, 1 Joh. 3:2) door de verlossing en vernieuwing, en de vervulling met Zijn levendmakende Geest (zie Ef. 1:23) en Woord (zie Hebr. 4:12).

Vers 17: *“Want de wet (van het Oude Verbond) is door Mozes gegeven, (maar) de genade en de waarheid (van het Nieuwe Verbond) is door Jezus Christus (van kracht) geworden”.*

³ Een heraut is iemand die vroeger een vorst aankondigde, en in zijn naam bekendmakingen e.d. deed.

⁴ Het “ik-leven” is een door ons gebruikte afkorting voor: Het ik-gerichte, egocentrische en/of egoïstische leven.

In het OUDE VERBOND gaf God de Wet, waarin de wijze vermeld stond waarop de mens voor het aangezicht van zijn/haar HEILIGE GOD moest leven. In het NIEUWE VERBOND gaf God ons JEZUS. Door Hem, dit is: door Zijn Geest, worden ook wij vervuld met GENADE en WAARHEID, (nadat wij Zijn Woord hebben geloofd en in ons hart en leven hebben laten werken) zodat Hij ons drenkt in Zijn Geest (zie 1 Kor. 12:13) en Zijn Woord.

Vers 18: *“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard (d.i. bekend gemaakt)”.*

Door de INWONENDE volheid van de Genadebrenger, het Lam van God, leren wij het Wezen van God INTIEM KENNEN en SMAKEN; en dit KENNEN is EEUWIG LEVEN (zie Joh. 17:3). Dan leven wij **ZIJN** LEVEN in plaats van **ons** leven en leiden dan eveneens een leven VOL VAN GENADE EN WAARHEID, net als Hij. Zó worden wij gemaakt tot een Woonstede Gods, een woonstede voor Zijn Geest (zie Ef. 2:22).

Meer omtrent het getuigenis van Johannes de dooper

Vers 19-23: *“En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden enige priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem, opdat zij (aan) hem zouden vragen: Wie zijt gij? En hij beled en loochende het niet; en beled: Ik ben de Christus niet. En zij vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Zijt gij de profeet? En hij antwoordde: Neen. Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij antwoord geven mogen (aan) degenen, die ons gezonden hebben; wat zegt gij van uzelf? Hij zei: Ik ben de stem van de roepende in de woestijn: Maakt de weg des Heren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft”.*

Johannes getuigde, dat hij ELIA niet was. Elia zou wederkeren om een (goddelijk) werk van de Here in de EINDTIJD te doen (zie Mal. 4:5-6). Dit zal in het politiek herstelde Israël, de Joodse staat in de eindtijd, zijn. De Schrift zegt ook WANNEER Elia terug zal komen: “eer die grote en vreselijke dag des Heren (namelijk de zgn. ‘strijd van Armageddon’) zal zijn gekomen”. Elia zou terugkomen met MOZES (zie Openb. 11:4, zie ook de verzen 3-13). Toch zei Jezus van Johannes, dat hij Elia was, waarmee Hij bedoelde dat hij handelde in dezelfde Geest, Die tot BEKERING aandrong, net zoals Elia deed. Jezus zei daarbij, dat Elia alsnog zou komen “om alles weer op te richten” (zie Matth. 17:10-13).

Johannes getuigde dat hij niet de PROFEET was, van Welke Mozes getuigde, dat er een “Profeet als hij” zou komen (zie Deut. 18:15-22); namelijk de Christus. Johannes getuigde van zichzelf, dat hij “de stem (van God) was, die riep in de woestijn” (zie Jes. 40:1-11), namelijk in de woestenij van het menselijk hart. Ook is er van hem in Maleáchi 3:1-6 geprofeteerd als de VOORLOPER, de HERAUT, van de komende Messias-Koning.

IV De introductie als Doper met de Geest:

Vers 24-28: *“En de afgezondenen waren uit de Farizeeën; en zij vroegen hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elia, noch de profeet? Johannes antwoordde hun, zeggende: Ik doop met water, maar Hij staat midden onder u, Die gij niet kent; Deze is het, Die na mij komt, Welke vóór mij (er altijd al) geweest is, Wie ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden. Deze dingen zijn geschied in Bethábara, over de Jordaan, waar Johannes doopte”.*

Lees de verzen 24-28 in samenhang met Matth. 3:11-12. Johannes doopte, in opdracht en Naam van God, in WATER, zoals later elke dienstknecht van God dit zou doen, maar dan in de Naam van de Here Jezus Christus. De Here Jezus echter zou deze handeling, deze waterdoop, die op zich een heenwijzing vormt naar de Geestesdoop, bevestigen door die Geestesdoop zelf. DEZE GEESTESDOOP IS EEN PROCES; een steeds toenemende drenking in de Heilige Geest (zie 1 Kor. 12:13, Ezech. 47:1-5). Inderdaad is deze handeling (de Geestesdoop) enkel te volbrengen DOOR CHRISTUS ZELF, de Doper met de Geest. Als een door God gewilde en gesanctioneerde (d.i. bekrachtigde) INLEIDING tot deze GEESTESDOOP, doopte Johannes zijn doop **tot bekering** in WATER en later, alle dienstknechten van God evenzo in de Naam van de Here Jezus Christus.

V De introductie als Lam van God:

Vers 29-34: *“De andere dag zag Johannes Jezus tot zich komen, en zei: **Zie het Lam van God**, Dat de zonde van de (mensen van deze) wereld wegneemt! Deze is het, van Wie ik gezegd heb: Na mij komt een Man, Die vóór mij (er altijd al) geweest is, want Hij was (er) eerder dan ik. En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël geopenbaard zou worden, daarom ben ik gekomen, depende met water. En Johannes getuigde, zeggende: Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel, gelijk een duif, en (Deze) bleef op Hem. En ik kende Hem niet; maar Die mij gezonden heeft, om te dopen met water, Die had mij gezegd: Op Wie gij de Geest zult zien neerdalen, en op Hem blijven, **Deze is het, Die met de Heilige Geest doopt**. En ik heb gezien, en heb getuigd, dat Deze de Zoon van God is”.*

Johannes kondigde Jezus als het Lam van God aan, Die moest sterven tot verzoening van de zonden der mensen, de bediening waartoe Jezus op aarde was gekomen.

De 1ste bediening van Jezus op aarde was die van PROFEET (zie Deut. 18:15). Dat gebeurde tijdens Zijn 3-jarige rondwandeling in Palestina.

De 2de bediening is die van het LAM VAN GOD op aarde tijdens Zijn lijden en dood aan het kruis, Zijn “3 dagen en 3 nachten in het hart der aarde” (zie Matth. 12:40). Hiertoe werd Hij, tijdens Zijn waterdoop door Johannes, door God de Vader gezalfd met de Heilige Geest, in de gedaante van een DUIF. En, een DUIF is in Israël een OFFERDIER (zie Gen. 15:9), en dus de bevestiging dat ook Jezus, als Lam van God, GEOFFERD zou (moeten) worden. Zo werd Hij in Zijn bediening als Lam van God door de Heilige Geest gesterkt (zie Hebr. 9:14). Daarna is de Heilige Geest op

NIEMAND ANDERS (dan op Jezus alleen) in de gedaante van een duif gekomen, want er is ook alleen maar één Lam van God. Op **ons** komt de Heilige Geest als “tongen van vuur” (zie Hand. 2:2-3); dit zijn VURIGE TONGEN VAN GETUIGENIS, maar ze vormen ook een heenwijzing naar de louterende werking van Gods Geest in de bereidwillige bekeerling (zie Mal. 3:1-2, Matth. 3:11-12).

De 3de bediening van Jezus is die van HOGEPRIESTER (zie Hebr. 8:1-3). Deze bediening heeft Hij gedurende de bedeling van GENADE (dit is de bedeling van de Heilige Geest op aarde); namelijk de tijdsperiode tussen Zijn Hemelvaart en Zijn Wederkomst op aarde (zie Hebr. 7:21-28). Hieraan kunnen wij ook Zijn bediening als Bouwheer van de Gemeente koppelen (zie Matth. 16:18).

De 4de, laatste en EEUWIGE bediening van Jezus is die van KONING-BRUIDEGOM van de Gemeente in het 1000-jarig Rijk en erna (zie Ps. 2, Openb. 19:16, Jes. 9:6, 1 Kor. 15:25).

De 1ste inleidende stappen van Jezus tot de vorming van Zijn Gemeente

Vers 35-37: “De andere dag stond Johannes opnieuw (te Bethábara), en twee van zijn discipelen. En ziende op Jezus, Die daar wandelde, zei hij: Zie, het Lam van God! En die twee discipelen hoorden hem dat zeggen, en zij volgden Jezus”.

Johannes introduceerde Jezus opnieuw als het LAM VAN GOD, DAT DE ZONDE VAN DE WERELD WEGNEEMT, als Degene tot Wie ELKE zondaar moet komen om gereinigd en vernieuwd te worden. Dit is de taak van ELKE evangelist: JEZUS PROKLAMEREN (d.i. bekendmaken) aan de mensen en NIET zichzelf, NIET de eigen gemeente of denominatie. GEEN eigen eer of gewin zoeken, GEEN zelfwijding (dus zichzelf NIET in het centrum van de aandacht stellen), maar JEZUS verheerlijken als onze almachtige Bevrijder, Redder en Zaligmaker, opdat de zielen zo spoedig mogelijk de HARTEKEUS voor JEZUS zullen maken. Dus wij moeten GEEN zielen naar onszelf toetrekken! GEEN zielen om onszelf heen verzamelen; GEEN eigen koninkrijke willen stichten!

Johannes de dooper gaf hierover het volgende getuigenis: “Er rees dan een vraag, van enigen uit de discipelen van Johannes (de dooper), met de Joden over de reiniging. En zij kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi (d.i. Meester), Die met u was over de Jordaan, (van) Wie jij getuigenis gaf, zie, Die doopt, en zij komen allen tot Hem. Johannes antwoordde en zei: Een mens kan geen ding aannemen, zo het hem (of haar) uit de hemel niet gegeven zij. Gijzelf zijt mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik voor Hem heen uitgezonden ben. Die de bruid heeft, is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom, die (erbij) staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap om de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld geworden. **Hij moet wassen** (d.i. in ons tot – geestelijke – groei komen), **maar ik (moet) minder worden**” (Joh. 3:25-30).

Vers 38-40: “En Jezus, Zich omkerende, en ziende hen volgen, zei tot hen: Wat zoekt gij? En zij zeiden tot Hem: Rabbi! (wat vertaald wil zeggen: Meester) waar woont Gij? Hij zei tot hen: Kom en zie! Zij kwamen en zagen, waar Hij woonde, en bleven die dag bij Hem. En het was (volgens de Joodse wijze van rekenen) omstreeks het tiende uur (d.i. bij ons 4 uur in de middag)”.

De vraag van de discipelen: “Waar woont Gij?” is niets anders dan willen zijn waar Jezus is; niet langer in de duisternis van satan willen blijven, maar door Gods genade geleid willen worden in het Koninkrijk van de Zoon van Gods Liefde (zie Kol. 1:13).

VI De introductie als hemelse Bruidegom;

De 1ste stappen tot de vorming van Zijn Bruid:

De eerste 4 discipelen (Basiskenmerken van waarachtig discipelschap!)

Vers 41: “Andréas, de broe(de)r van Simon Petrus, was één van de twee, die het van Johannes gehoord hadden, en Hem gevolgd waren”.

ANDRÉAS. Aan zijn naam is het zgn. ANDRÉAS-KRUIS verbonden, vanwege de wijze waarop hij gekruisigd werd en als martelaar stierf. Deze gedachte spreekt ons van: **Met Jezus WILLEN (AF)STERVEN AAN ONS OUDE, ZONDIGE LEVEN;** dus niet langer willen blijven leven in de zonde, maar samen willen groeien met Jezus in Zijn dood (zie Rom. 6:5). Anders gezegd: Andréas spreekt ons van een leven in (volkomen) **BEKERING tot God.**

Vers 42-43: “Deze vond eerst zijn broe(de)r Simon, en zei tot hem: Wij hebben de Messias gevonden, wat vertaald betekent, de Christus. En hij bracht hem tot Jezus. En Jezus, hem aanziende, zei: Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; jij zult genaamd worden Céfás, wat vertaald wordt met Petrus”.

SIMON-PETRUS spreekt ons van een **ROTSVAST GELOOF in Jezus** (zie Matth. 16:15-19).

Vers 44-45: “De andere dag wilde Jezus heengaan naar Galiléa, en vond Filippus, en zei tot hem: Volg Mij. Filippus nu kwam uit Bethsáida (wat betekent: vishuis), uit de stad van Andréas en Petrus”.

FILIPPUS vertelt ons door zijn bede: “Toon ons de Vader!” (zie Joh. 14:8-10) van een **HONGER NAAR GOD, naar HET LEVEN IN GOD** (zie Ps. 42:2-3).

Vers 46-51: “Filippus vond Nathánaël en zei tot hem: Wij hebben Hem gevonden, van Wie Mozes in de wet geschreven heeft, en (ook) de profeten, namelijk Jezus, de zoon van Jozef, uit Názareth. En Nathánaël zei tot

hem: Kan uit Názareth iets goeds komen? Filippus zei tot hem: Kom en zie. Jezus zag Nathánaël tot Zich komen, en zei tot hem: Zie, waarlijk een Israëliet, in wie geen bedrog is. Nathánaël zei tot Hem: Van waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en zei tot hem: Voordat Filippus u riep, toen gij onder de vijgeboom zat, zag Ik u. Nathánaël antwoordde en zei tot Hem: Rabbi (d.i. Meester)! Gij zijt de Zoon van God, Gij zijt de Koning van Israël. Jezus antwoordde en zei tot hem: Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder de vijgeboom, zo gelooft gij; gij zult grotere dingen zien dan deze”.

NATHÁNAËL (ook wel: Bartholoméüs genoemd). Jezus noemde hem een man “zonder bedrog” (zie vers 48). Dus zijn wezen vertelt ons van **OPRECHTHEID**. Eén van de kenmerken, die een christen van het begin af aan moet hebben. De naam “Nathánaël” betekent: God heeft gegeven.

VII De introductie als Koning van het Koninkrijk van God:

Vers 52: “En Hij zei tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Van nu aan zult gij de hemel geopend zien, en de engelen van God (zien) opklimmen (naar) en neerdalen (van de hemel) op de Zoon des mensen”.

Door Jezus kent de bekeerde gemeenschap van mensen, die de Bijbel het Koninkrijk der hemelen (op aarde) of Gemeente noemt, weer **VERBONDENHEID** met het Koninkrijk van God in de hemel. Gods geheiligde dienaars (engelen) vormen de geestelijke Jakobs ladder (zie Gen. 28:10-15), de verbinding met de hemel, waar de Goddelijke Hogepriester en Koning aan de rechterhand van de Vader zit en Die ook voor de bekeerde gemeenteleden bidt (zie Rom. 8:34).

Hoofdstuk 2

De grote beloften van (volkomen) verlossing in en door het kruis van Christus

In het licht van de Israëlitische **TABERNAKEL** mogen wij de hoofdstukken 2 t/m 4 zien als het **BRANDOFFER-ALTAAR**. Dit altaar spreekt ons vóór alles van de grote **VERLOSSINGSBELOFTEN** die er zijn in het **VOLBRACHTE WERK** van het **KRUIS-OFFER VAN CHRISTUS**; in het **GESTORTE BLOED VAN HET LAM VAN GOD** (zie Hebr. 9:12-14).

Geroepen tot de Bruiloft van het Lam

Vers 1-12: “En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galiléa; en de moeder van Jezus was daar. En Jezus was ook uitgenodigd, en Zijn discipelen, tot de bruiloft. En als er wijn ontbrak, zei de moeder van Jezus tot Hem: Zij hebben geen wijn. Jezus zei tot haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn ure (om wonderen en tekenen te doen) is nog niet gekomen. Zijn moeder zei tot de bedienden: Wat Hij u zal zeggen, doet dat. En daar waren zes stenen watervaten neergezet, volgens het reinigingsgebruik van de Joden, elk met een inhoud van twee of drie metréten (d.i. ± 40 liter per metreet). Jezus zei tot hen: Vult de watervaten met water. En zij vulden ze tot aan de rand toe. En Hij zei tot hen: Schep er nu wat uit, en draagt het tot de hofmeester; en zij droegen het. Als nu de hofmeester het water, dat wijn geworden was, geproefd had – en hij wist niet, van waar de wijn was; maar de bedienden, die het water er uit geschept hadden, wisten het – zo riep de hofmeester de bruidegom. En zei tot hem: Iedereen geeft eerst de goede wijn, en wanneer men goed gedronken heeft, alsdan de mindere; maar gij hebt de goede wijn tot nu toe bewaard. Dit begin van de tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galiléa, en (Hij) heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem. Daarna ging Hij naar Kápernaüm, Hij, en Zijn moeder, en Zijn broe(de)rs, en Zijn discipelen; en zij bleven daar niet vele dagen”.

Dit hoofdstuk begint met een **BRUILOFT** te Kana in Galiléa, waarop ook Jezus en Zijn discipelen waren uitgenodigd. Deze bruiloft vormt een heenwijzing naar de inleidende bruiloften, namelijk die in het middaguur der tijd (zie Matth. 22:1-7) en die in het avonduur der tijd (zie Luk. 14:15-24, Openb. 19:6-9) èn naar de grote **EEUWIGE BRUILOFT VAN HET LAM VAN GOD** (zie Openb. 21:9-27).

Het grote doel van Zijn sterven op Golgotha is de **TOTALE HEILIGMAKING**, de **TOTALE VERLOSSING VAN ZONDEN**, de **ZALIGMAKING**, van **ALLEN**, die ingaan op Gods uitnodiging tot deze Goddelijke Bruiloft (zie Matth. 1:21, 1 Thess. 4:3-7), opdat deze **GEHEILIGDE MENSHEID** in een **EEUWIG HUWELIJKSVERBAND** trede met het **LAM VAN GOD** "tot prijs der heerlijkheid van Zijn genade" (zie Ef. 1:4-7), om zo, samen met de **EEUWIGE ZOON VAN GOD**, een geestelijke **WOONSTEDEN** te vormen in de Geest (zie Ef. 2:19-22, Kol. 2:9), het **LICHAAM VAN CHRISTUS** (zie Ef. 1:22-23, 1 Kor. 12:12, 27), waarbij Hij natuurlijk het Hoofd en de Opdrachtgever is en blijft van Zijn Lichaam. Centraal in dit verhaal over de bruiloft te Kana staan de "6 stenen watervaten". Ze beelden dat gedeelte van de mensheid uit, dat bereid is om door Jezus te worden geheiligd. Ze dienden bij de Joden tot wassing van handen en voeten (zie Mark. 7:3-4, Luk. 7:44), dus tot **REINIGING**. God wil ook dat in Zijn discipelen deze **BEREIDHEID** leeft **OM GEREINIGD TE WORDEN** door het **BADWATER VAN ZIJN WOORD** (zie Ef. 5:26-27), tot Hij hen heeft gemaakt tot een **BRUID**, "DIE GEEN VLEK OF RIMPEL HEEFT, OF IETS DERGELIJKS" opdat zij ook **ANDEREN** inwaarts leiden in Gods **HEILIGDOM** (zie Openb. 12:11). Deze "vaten" moesten **VOL WORDEN GEGOTEN** met het **BADWATER VAN HET WOORD** (zie Joh. 17:17, Ef. 5:26). Ze moesten vol zijn van het **ZAAD VAN HET CHRISTUSLEVEN** (zie Mark. 4:26-29). Dan zou, door de vernieuwende, overschaduwende kracht van de Heilige Geest (zie Titus 3:5, Luk. 1:35), dit gepredikte Woord in deze mensen **IETS NIEUWS UIT GOD GEBOREN DOEN WORDEN**, dat **UIT ZOU GROEIEN TOT HET VOLMAAKTE LEVEN VAN CHRISTUS**. Dan zou dit reinigende Woord van God in hen zijn geworden tot

de HEMELWIJN VAN HET NIEUWE LEVEN; dan zou het Zaad in hen ontkiemen en uit gaan groeien tot het VOLMAAKTE CHRISTUSLEVEN (zie 2 Kor. 4:10-11). Zo zouden WOORD en GEEST ook ons maken tot de REINE BRUID VAN CHRISTUS (zie 2 Kor. 11:2, Openb. 21).

Soms is daartoe kastijding nodig

Vers 13-17: *“En het pascha(feest) van de Joden was nabij, en Jezus ging op naar Jeruzalem. En Hij vond in de tempel (mensen) die ossen en schapen en duiven verkochten, en daar zaten (zelfs) de (geld)wisselaars. En een gesel van touwtjes gemaakt hebbende, dreef Hij ze allen uit de tempel, ook de schapen en de ossen; en het geld van de wisselaars stortte Hij uit, en (Hij) keerde de tafels om. En Hij zei tot degenen, die de duiven verkochten: Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel. En Zijn discipelen werden indachtig, dat er geschreven staat: De ijver voor Uw huis heeft Mij verslonden (of: zal Mij vertoren)”.*

Er is niet altijd BEREIDHEID en (geestelijke) HONGER onder de christenen om te worden GEREINIGD en GEHEILIGD door Christus. Soms moet Hij bij ons hiertoe komen door middel van KASTIJDING (zie Jes. 26:8-9, Hebr. 12:5-11), omdat ons hart zich door de duivel laat verstrikken tot KOOPHANDEL (GEWINZUCHT⁵ – zie vers 16) of tot HAAT tegen de naaste (zie Matth. 21:13), in plaats van DIEPE (GEBEDS)GEMEENSCHAP met onze VADER-GOD en CHRISTUS. Zijn HUIS hoort een “HUIS VAN GEBED” te zijn.

Soms moet Hij de onwilligen, de ongehoorzamen, brengen in JONA-DIEPTEN (zie Jona 2:1-7, Matth. 12:39-40), voordat zij bereid zijn om door de GENADE VAN CHRISTUS hun HEILLOZE WEG te verlaten en zich GEHEEL OVER TE GEVEN AAN HUN HEILAND, VERLOSSER EN ZALIGMAKER.

Vers 18-22: *“De Joden antwoordden dan, en zeiden tot Hem: Wat teken toont Gij ons, dat Gij deze dingen (in opdracht van God) doet? Jezus antwoordde en zei tot hen: Breekt deze tempel af, en in drie dagen zal Ik hem oprichten (of: doen herrijzen, namelijk: uit de dood). De Joden zeiden dan: Zes en veertig jaren is over deze tempel gebouwd, en Gij, zult Gij die in drie dagen oprichten? Maar Hij zei dit van de tempel van Zijn lichaam. Daarom, toen Hij opgestaan was uit de dood, werden Zijn discipelen gedachtig, dat Hij dit tot hen gezegd had, en zij geloofden de Schrift, en het woord, dat Jezus gesproken had”.*

De Joodse leiders riepen Hem toen ter verantwoording, en vroegen Hem waarom en met welk recht Hij deze kastijdende handelingen deed. Jezus wees hen, door een gelijkenis, op Zijn verzoenend STERVEN OP GOLGOTHA, waar Hij ons van satan zou (vrij)KOPEN, BETALENDE MET ZIJN EIGEN BLOED.

Laten wij NOOIT de Heiland ter verantwoording roepen voor dingen, die wij als christenen als een kastijding moeten ondergaan, omdat Hij altijd onze redding beoogt (zie Ps. 18:31), omdat Zijn wil VOOR ONS altijd GOED, WEL-BEHAGELIJK EN VOLMAAKT is (zie Rom. 12:2), al zien wij dit niet altijd direct in, OMDAT HIJ ONZE HEER EN HEILAND IS! Laat deze HEERSCHAPPIJ van Christus over ons hart en leven VOLKOMEN (mogen) zijn!

Vers 23-25: *“En toen Hij te Jeruzalem was, op het paschafeest, geloofden velen in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij deed. Maar Jezus Zelf vertrouwde hun Zichzelf niet toe, omdat Hij hen allen kende, en omdat Hij het niet nodig had, dat iemand getuigen zou van de mens; want Hijzelf wist (als geen ander), wat in de mens was”.*

Laten wij altijd RUSTEN IN HEM, en ALLES AAN HEM OVERGEVEN (zie Rom. 12:1-3) in belijdenis van zonde en schuld en Hem alles toevertrouwen, al onze problemen en alles wat wij zijn en hebben (zie Matth. 11:28-30, 1 Petr. 5:7, Ps. 55:23, Hebr. 13:5b). Hij is MACHTIG OM ONS VOLKOMEN TE VERLOSSEN EN ZALIG TE MAKEN (zie Hebr. 7:25).

Hoofdstuk 3

Beloften van nieuw, volmaakt Opstandingsleven door het Kruis

Het KRUIS(OFFER) VAN CHRISTUS, en dus ook het BRANDOFFER-ALTAAR, spreekt ons ook van de BELOFTEN VAN VOLMAAKT OPSTANDINGSLEVEN, van deelname aan het VOLMAAKTE CHRISTUSLEVEN (zie Hebr. 10:14, Rom.6:5b). Door Zijn (volkomen) VERLOSSING en VERNIEUWING in ons hart en leven toe te laten ontvluchten wij aan het verderf, dat in de wereld is door de BEGEERLIJKHEID (zie 2 Petr. 1:4).

Vers 1-7: *“En er was een mens uit de Farizeeën, wiens naam was Nicodémus, een overste van de Joden; deze kwam 's nachts tot Jezus, en zei tot Hem: Rabbi (d.i. Meester), wij weten dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God niet met hem is. Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand opnieuw geboren wordt, kan hij (of zij) het Koninkrijk van God niet zien. Nicodémus zei tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij (of zij) ook voor de tweede maal in zijn (of haar) moeders buik ingaan, en (opnieuw) geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij (of zij) kan het Koninkrijk van God niet binnengaan. Hetgeen uit het (menselijk) vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit de Geest (van God) geboren is, dat is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: **Gij moet opnieuw geboren worden**”.*

De Here leidt ons in een NIEUWE GEBOORTE UIT GOD; namelijk door Zijn Woord, dat ons spreekt van DEEL-

⁵ Gewinzucht = Een buitensporig verlangen naar winst, en dus naar veel geld.

NAME AAN CHRISTUS DOOD en OPSTANDING (zie Rom. 6:5, 1 Petr. 1:23-25) en door Zijn Geest (zie Tit. 3:4-7, Jak. 1:18).

Dit NIEUWE, GODDELIJKE LEVEN, dat uiteraard STERK en VOLMAAKT moet zijn, omdat het van God gekomen is (zie Rom.8:38-39, 1 Joh. 3:9-10), wordt ook wel vergeleken bij een tot WASDOM groeiende VRUCHT (zie Gal. 5:22), of bij het rijzen van de ZON (zie Mal. 4:2), of bij een NATUURLIJKE GEBOORTE, of bij een WIJNRANK (zie Joh. 15:1-5).

De uitdrukking "water en Geest", genoemd in vers 5, slaat NIET op de "waterdoop" en de "Geestesdoop", zoals wel eens wordt beweerd, maar op de Goddelijke werkingen van Gods Evangelie-woord (zie Ef. 5:26) en de overschaduwende zalving van Gods Geest (zie Luk. 1:35, Tit. 3:4-7).

Slechts dit OPSTANDINGSLEVEN vormt een "paspoort" voor het Koninkrijk van God, ook al is het slechts als een PRIL BEGIN in ons aanwezig.

Vers 8: *“De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een ieder, die uit de Geest geboren is”.*

Een uit God geborene staat onder BEWARING en LEIDING van de HEILIGE GEEST, Die dit leven koestert als een moeder, tot het groot en sterk is geworden (zie Joh. 15:1) en wij ERVAREN dan deze koestering.

Vers 9-12: *“Nicodémus antwoordde en zei tot Hem: Hoe kunnen deze dingen geschieden? Jezus antwoordde en zei tot hem: Zijt gij een leraar van Israël, en weet gij deze dingen niet? Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wij spreken, wat Wij weten, en getuigen, wat Wij gezien hebben; en gij neemt Onze getuigenis niet aan. Indien Ik u de aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien Ik u de hemelse (dingen) zou zeggen?”*

De Bijbel geeft ons OPENBARINGSKENNIS UIT GOD, en al zijn deze dingen soms boven onze bevattning, laten wij God toch geloven, want bij Hem is NIETS te wonderlijk (zie Gen. 18:14, Luk. 1-37); en Hij bedoelt ook, wat Hij zegt. De WEDERGEBOORTE UIT GOD is een geestelijke ERVARING van Gods handelen met de bekeerde mens, maar ook HEMELSE DINGEN wachten ons, omdat een hemelse deur dan voor ons is opgedaan (zie 1 Kor. 2:7-10).

Vers 13: *“En niemand is opgevaren naar de hemel, dan Die uit de hemel neergedaald is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is”.*

Jezus is een WAARACHTIG Getuige, omdat Hij uit de hemel is neergedaald om MENS onder ons te worden (zie Filip. 2:5-7).

Vers 14-16: *“En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderven zal, maar het eeuwige leven zal ontvangen. Want alzo lief heeft God de (mensen van deze) wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal ontvangen”.*

Jezus moest, om ons te kunnen redden, de ZONDE VAN DE (gehele) MENSHEID op Zich nemen (zie Jes. 53:4-11, 2 Kor. 5:21). Hij was het Paschalam, dat op de 14de Nisan moest worden geslacht⁶ (zie Exod. 12:5-6, 1 Kor. 5:7).

Wij ontvangen deel aan Zijn uitdelging (d.i. het tenietdoen) van satans macht over en in de mens (zie 1 Joh. 3:8), aan Zijn OVERWINNING door het GELOOF IN HEM en ZIJN KRUISWOORD (zie 1 Kor. 1:18), dat alleen werkt, als het gepaard gaat met een OPRECHTE BEKERING en OVERGAVE aan Hem, Die ook voor ons UIT DE DOOD IS OPGESTAAN en dus LEEFT, om ons ZALIG te maken (zie Hebr. 7:24-25).

Vers 17: *“Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden”.*

God is GEEN POLITIEMAN, die ons op zonde betrapt en veroordeelt, zoals sommigen ons willen doen geloven. Hij WEET, dat wij in zonden geboren zijn, maar Hij wil, dat ALLE MENSEN zich tot Hem BEKEREN, opdat Hij hen GENEZE (zie Jes. 6:10, 1 Tim. 2:4, Rom. 8:20-21, 2 Petr. 3:9). Daarom wil Hij ook niet, dat wij onze naaste VEROORDELEN, en zo een DOEM op hem/haar leggen (zie Matth. 7:1-5), maar dat wij ze in BARMHARTIGHEID bejegenen (zie Mark 11:25-26, Luk.6:36-37). Net zoals wij Gods BARMHARTIGHEID nodig hebben, zo moeten wij deze ook aan anderen gunnen, ook al hebben zij zich tegenover ons misdragen.

Vers 18-21: *“Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij (of zij) niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het Licht; want hun werken waren boos. Want een ieder, die kwaad doet, haat het Licht, en komt tot het Licht niet, opdat zijn (of haar) werken niet bestraft worden. Maar die de waarheid doet, komt tot het Licht, opdat zijn (of haar) werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn”.*

ONGELOOF houdt ons onder het OORDEEL VAN GOD, omdat de hele wereld in het boze (d.i. in de macht van satan) ligt (zie 1 Joh. 5:19). ONGELOOF wordt gevoed en onderhouden door LIEFDE VOOR DE DUISTERNIS, door LIEVELINGSZONDEN! Deze liefde voor het kwaad doet ons het LICHT VAN GOD, dat onze zonden openbaar maakt en ons van deze zonde overtuigt (zie Joh. 16:8), haten. Maar als wij GOD VREZEN, komen wij tot Hem om gered te worden (zie Ps. 111:10).

Ook komen wij tot Hem om Zijn leven in dit sterfelijke lichaam te mogen leven (zie 2 Kor. 4:6-11, Rom. 8:11).

⁶ Zie noot 13, onderaan op blz. 28-29 van hoofdstuk 12.

De waterdoop

Vers 22-24: “Daarna kwam Jezus, met Zijn discipelen, in het land van Judéa, en hield Zich daar met hen op, en doopte. En Johannes doopte ook in Enon (wat betekent: fonteinen) bij Salim, omdat daar vele wateren waren; en de mensen kwamen daar, en werden gedoopt. Want Johannes was nog niet in de gevangenis geworpen”.

De WATERDOOP is de bevestiging van de GENADE, die wij in en door JEZUS CHRISTUS ontvangen (zie Matth. 3:15, Mark. 16:16, Hand. 2:38); ook is het een BEDE tot God om door Hem BEHOUDEN te worden door deelname aan Jezus' DOOD en OPSTANDING (zie 1 Petr. 3:21), een bede om te mogen afsterven aan het OUDE, ZONDIGE LEVEN, en een bede om de VERNIEUWING van het leven door de Heilige Geest te mogen ontvangen; namelijk de deelname aan Jezus' OPSTANDINGSLEVEN (zie Rom. 6:5, Tit. 3:5).

Jezus Zelf doopte niet (zie Joh. 4:2), omdat deze doop NAMENS HEM (in de Naam van Hem) moet geschieden... (zie Hand. 2:38).

De waterdoop is de OFFICIËLE invoeging in het Lichaam van Christus, in het Boek des Levens (zie Luk. 10:20, Filip. 4:3), ten aanzien van **God, duivel en mensen**.

Waarachtige toewijding aan Jezus, opdat velen tot dit NIEUWE LEVEN mogen komen

Vers 25-30: “Er rees dan een vraag, van enigen uit de discipelen van Johannes (de dooper), met de Joden over de reiniging. En zij kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi (d.i. Meester), Die met u was over de Jordaan, (van) Wie gij getuigenis gaf, zie, Die doopt, en zij komen allen tot Hem. Johannes antwoordde en zei: Een mens kan geen ding aannemen, zo het hem (of haar) uit de hemel niet gegeven is. Gijzelf zijt mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik vóór Hem heen uitgezonden ben. Die de bruid heeft, is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom, die (erbij) staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap om de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld geworden. Hij moet wassen (d.i. in ons tot – geestelijke – groei komen), maar ik (moet) minder worden”.

Evangelische arbeiders moeten niet werken voor hun eigen eer, macht of rijkdom, noch voor die van hun denominatie (zie Jes. 42:8, 48:11). Zij mogen geen voordelen voor ZICHZELF of de eigen plaatselijke Gemeente/Kerk zoeken, noch een koninkrijk oprichten voor ZICHZELF (zie Matth. 20:1-16).

Zij moeten zich geheel (toe)wijden aan de dienst van KONING JEZUS en het KONINKRIJK VAN GOD, het Lichaam van Christus dienen, dat niet kan worden gediend zonder de waarachtige leiding en zalving van Jezus door de Heilige Geest (zie Joh. 15:5, Ps. 127:1).

Zij moeten de eer van Jezus Christus zoeken en de hun toevertrouwde zielen zo spoedig mogelijk in gemeenschap (in een **persoonlijke** relatie) met Jezus brengen, zodat zij het NIEUWE LEVEN uit Hem mogen ontvangen (zie Joh. 15:5), nadat zij zijn verlost van het OUDE LEVEN, dat verdorven is (en wordt) door vleselijke en wereldse BEGEERLIJKHEDEN (zie 2 Petr. 1:4).

JEZUS, namelijk het LEVEN UIT JEZUS, moet in ons GROEIEN. Het OUDE LEVEN, ons “IK”-LEVEN, moet in ons minder worden en geheel afsterven (zie Ps. 20:4, 51:19-21, Gal. 2:20).

De OUDE, WERELDSE en VLESÉLIJKE ZIEL moet als een vuil, bevekt KLEED worden AFGELEGD (zie Ef. 4:22), en het NIEUWE LEVEN moet als een REIN, UIT DE HEMEL ONTVANGEN KLEED worden AANGEDAAN (zie Ef. 4:23-24, 5:27, Openb. 19:8, Jes. 61:10).

JEZUS is voor ons het LEVEN

Hij is voor ons het GESCHENK van de hemelse Vader ten LEVEN.

Vers 31-36: “Die van boven komt, is boven allen; die uit de aarde is voortgekomen die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde (d.i. aards[gericht]). Die uit de hemel komt, is boven allen. En hetgeen Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn getuigenis neemt niemand aan. Die Zijn getuigenis aangenomen heeft, die heeft bezegeld, dat God waarachtig is. Want Die God gezonden heeft, Die spreekt de woorden van God; want God geeft Hem de Geest niet met mate (zelfs zonder mate). De Vader heeft de Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven. **Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven**; maar die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het (eeuwige) leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem (of haar)”.

Om het EEUWIGE LEVEN te (kunnen) ontvangen, moet de in zonde vervallen mens JEZUS AANVAARDEN en TOELATEN in zijn/haar hart, in zijn/haar geest en ziel, en in zijn/haar lichaam (zie Joh. 1:4, 11:25, 14:6, 17:3, 1 Kor. 1:30, Ps. 24:7-10, Openb. 3:20).

Dit Goddelijk (Christus)LEVEN is de grootste macht in de wereld, dat (in de eindtijd) door gaat breken met macht. Hij is het LICHT der wereld, in die wereld werkend met Zijn min- en pluskrachten (namelijk: verlossings- en zaligmakingskrachten), opdat ook in die wereld Zijn Licht woont/schijnt tot redding van velen (zie Matth. 5:14, Jes. 60:1-3).

Wij openen ons voor Hem als wij Hem LOF-OFFEREN (zie Ps. 50:23, NBG-vertaling); als wij Hem in het geloof DAN-KEN en LOVEN en tevens onszelf aan Hem OFFEREN, namelijk onszelf aan Hem OVERGEVEN als een BRAND-OFFER, zodat Hij ons oude, zondige leven mag ‘verbranden’ tot as, mag wegbranden door het Vuur van Zijn Heilige Geest, tot er niets meer van de zonde in ons hart en leven over is!

Hoofdstuk 4

De belofte van het Levende Water komt via Samaria tot alle volkeren der aarde (zie Hand. 1:8)

Vers 1-14: “Toen dan de Here vernam, dat de Farizeeën gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes; (hoewel Jezus Zelf niet doopte, maar Zijn discipelen), zo verliet Hij Judéa, en ging weer terug naar Galiléa. En Hij moest door Samaria gaan. Hij kwam dan in een stad van Samaria, genaamd Sichar, nabij het stuk land, hetwelk Jakob (aan) zijn zoon Jozef gaf. En aldaar was de fontein van Jakob. Jezus dan, vermoeid zijnde van de reis, zat neer naast de fontein. Het was (volgens de Joodse wijze van rekenen) omstreeks het zesde uur (dit is bij ons 12 uur in de middag). Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zei tot haar: Geef Mij te drinken. (Want Zijn discipelen waren naar de stad gegaan, opdat zij voedsel zouden kopen). Zo zei dan de Samaritaanse vrouw tot Hem: Hoe begeert Gij, Die een Jood zijt, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben? Want de Joden houden geen gemeenschap (hier: contact, omgang) met de Samaritanen. Jezus antwoordde en zei tot haar: Indien gij de gave van God kende, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u Levend Water gegeven hebben. De vrouw zei tot Hem: Here! Gij hebt niets om mee te putten, en de put is diep; van waar hebt Gij dan het Levend Water? Zijt Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons de put gegeven heeft, en hijzelf heeft daaruit gedronken, en zijn kinderen en zijn vee? Jezus antwoordde, en zei tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal opnieuw dorsten: Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem (of haar) geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem (of haar) zal geven, zal in hem (of haar) worden een fontein van (levend) water, springende tot in het eeuwige leven”.

De "fontein van Jakob" is het beeld van de zegening van het NIEUWE LEVEN, het CHRISTUSLEVEN, dat ons ingestort (ingeplant) is en wordt door de Heilige Geest (zie Rom. 5:5). Jakob is namelijk het typebeeld van de Heilige Geest, net zoals ABRAHAM en IZAK dat achtereenvolgens zijn van de Vader en de Zoon, dit is dan ook de reden dat IZAK, de zoon van Abraham, zinnebeeldig moest worden geofferd, omdat hij het typebeeld was van Jezus, de Zoon van God.

Jezus is door Zijn dood en opstanding voor alle mensen, dus niet alleen voor de Joden, de LEVENGEVER (zie Hebr. 9:12,10:14). Dit is Hij ons door de bediening van de Heilige Geest (zie Joh. 16:14, Tit. 3:5, Ezech. 47:1-5).

Dit GODDELIJK (CHRISTUS)LEVEN, dat ons uit genade toebedeeld wordt en dat ons tot het LICHAAM VAN CHRISTUS maakt (zie Ef. 1:19-23, 4:16, 1 Kor. 12:27), neemt alsmaar in kracht en wasdom toe (zie Joh. 4:14, Ezech. 47:3-5) – en geen macht ter wereld kan het tegenhouden (zie Rom. 8:31-33) dan alleen wijzelf door **ontrouw** te zijn aan onze Heer – tot wij geheel en al GEDRENKT zijn in Hem (zie Ef. 3:14-19, 4:12-16, 1 Kor. 12:13, Zach. 4:2, maar ook Gen. 1:26, doch dan genomen in de VOLHEID van het Woord).

Dit GODDELIJKE (CHRISTUS)LEVEN is voor ALLE mensen, die (volkomen) UIT GOD WILLEN LEVEN, en dus niet langer naar hun EIGEN WIL (zie Rom. 8:1-4, Openb. 22:17). Deze ERVARING vraagt dus een WILSDAAD van ons: **wij** moeten dit WATER DES LEVENS DRINKEN, **wij** moeten JEZUS TOT ONS NEMEN en Hem STELLEN tot de KONING VAN ONS HART, DENKEN EN LEVEN.

Vers 15-18: “De vrouw zei tot Hem: Here, geef mij (van) dat water, opdat ik geen dorst (meer) heb, en ik hier niet (meer) hoef te komen, om te putten. Jezus zei tot haar: Ga heen, roep uw man, en kom hier. De vrouw antwoordde en zei: Ik heb geen man. Jezus zei tot haar: Gij hebt terecht gezegd: Ik heb geen man. Want gij hebt vijf mannen gehad, en die gij nu hebt, is uw man niet; dat hebt gij naar waarheid gezegd”.

Naast het willen ontvangen van dit EEUWIGE LEVEN, moeten wij ook ons OUD, ZONDIG “IK”-LEVEN BELIJ-DEND NEERLEGGEN (UITLEVEREN) op het KRUISALTAAR van Golgotha (zie Rom. 12:1-2), opdat Hij dat oude leven VERTERE TOT AS (zie Ps. 20:4, 51:19-21, 2 Kor. 4:10-11). Dit is de PRIJS, DIE WIJ HEBBEN TE BETALEN voor dit NIEUWE (CHRISTUS)LEVEN.

En dit uitleveren van ons oude, zondige leven is een (vrijwillig) PROCES, dat zich DAGELIJKS voltrekt, zich voortzet, NA onze WEDERGEBOORTE (zie Luk. 9:23, Kol. 3:1-17).

Dit NIEUWE CHRISTUSLEVEN in ons openbaart zich in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap (zie Rom.14:17) en in LIEFDE en BARMHARTIGHEID (zie Gal. 5:22).

Vers 19-24: “De vrouw zei tot Hem: Here, ik zie, dat Gij een profeet zijt. Onze vaders hebben op deze berg (God) aanbeden; en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. Jezus zei tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op deze berg, noch te Jeruzalem, de Vader zult aanbidden. Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden. Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook zulke aanbidders, die Hem zo aanbidden zullen. God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Hier wordt AANBIDDING (namelijk: de LOFPRIJZING, VERHEERLIJKING en VERHOGING van God – zie Ps. 50:23, Hebr. 13:15) in verband gebracht met het ontvangen, drinken, van het NIEUWE LEVEN IN CHRISTUS; omdat AAN-BIDDING VAN GOD voor ons een vurige begeerte inhoudt naar de VOLMAAKTHEID van God.

Dit NIEUWE LEVEN brengt ons in DEZELFDE RELATIE tot de Vader als Jezus die heeft (zie Rom. 8:29), want dit NIEUWE LEVEN IN JEZUS maakt ons tot KINDEREN, tot ZONEN GODS (waarbij nogmaals vermeld dat geestelijk volwassen/volmaakte dochters ook, geestelijk gezien, **zonen Gods** worden/zijn) (zie Rom. 8:14-16); tot leden van het Lichaam van Christus (zie Ef. 1:22-23).

SMAKEN wij deze RELATIE TOT DE VADER in geest en waarheid, zo zullen wij vanzelfsprekend God AANBID-DEN en LOF-OFFEREN bij **het ontdekken van Zijn heerlijkheid**.

Vers 25-26: *“De vrouw zei tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt (Die genaamd wordt Christus); wanneer Die zal gekomen zijn, zo zal Hij ons alle dingen verkondigen. Jezus zei tot haar: Ik ben het, Die met u spreek”.*

Dit NIEUWE CHRISTUSLEVEN wordt ons in toenemende mate ingestort (ingeplant), het groeit in ons, als wij Je-zus dagelijks als onze Messias, als onze Heiland en Zaligmaker, in hart en leven binnenlaten (zie Joh. 1:12, Openb. 3:20), als wij Hem (als het ware) "binnen boord" hebben gehaald, en Hem het roer van ons levensschip overgeven. Dan krijgen wij zó hoe langer hoe meer deel aan het KONINKRIJK VAN DE ZOON VAN GODS LIEFDE (zie Kol. 1:13).

Vers 27-30: *“En daarop kwamen Zijn discipelen en verwonderden zich, dat Hij met een vrouw sprak. Toch zei niemand: Wat vraagt Gij, of: Wat spreekt Gij met haar? De vrouw verliet dan haar watervat, en ging heen in de stad en zei tot de mensen: Kom (mee), zie een Mens, Die mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet de Christus? Zij dan gingen uit de stad, en kwamen tot Hem”.*

Ons LEVEND GELOOF IN JEZUS CHRISTUS (de MESSIAS) brengt vanzelf GETUIGENIS en VRUCHTEN voort (zoals het spreekwoord zegt: waar het hart vol van is, vloeit de mond van over"), zodat ook zij, die eerst verre zijn (namelijk: uit Samaria, beeld van hen die door valse en verkeerde onderwijzingen zijn afgedwaald), toegevoegd kunnen worden in het GEZIN VAN GOD.

God zoekt instrumenten om dit (nieuwe) Christusleven door te geven aan anderen

Vers 31-38: *“En ondertussen vroegen de discipelen Hem, zeggende: Rabbi (d.i. Meester), eet. Maar Hij zei tot hen: Ik heb een spijs om te eten, waarvan gij niet weet. Zo zeiden dan de discipelen tegen elkaar: Heeft iemand Hem te eten gebracht? Jezus zei tot hen: Mijn spijs is, dat Ik doe de wil van Degene, Die Mij gezonden heeft, en Zijn werk zal volbrengen. Zegt gij niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u: Slaat uw ogen op en aanschouwt de velden (geestelijk gezien: de landen); want zij zijn reeds wit om te oogsten. En die maait, ontvangt loon, en vergadert vrucht ten eeuwigten leven; opdat zich tezamen verblijden, beide, die zaait en die maait. Want hierin is die spreuk waarachtig: Een ander is het, die zaait, en een ander, die maait. Ik heb u uitgezonden, om te maaien, hetgeen gij niet bearbeid hebt; anderen hebben het bearbeid, en gij zijt tot hun arbeid ingegaan”.*

Is men éénmaal wedergeboren in dit NIEUWE LEVEN en aangedaan met de kracht van de Heilige Geest (zie Luk. 24:48-49, Hand. 1:4 en 8), zo moet men ook op dit gebied de wil van de Hemelse Heer volbrengen; namelijk het getuigen aan anderen van dit NIEUWE Hemelse LEVEN in Christus, onder de leiding en inspiratie van de Heilige Geest; hetzij het ZAAIEN (het aanvankelijk getuigen hierover); hetzij het MAAIEN (het binnenhalen van de zielen in het Koninkrijk van God).

In de redding en het herwinnen van de mensheid op de vijand (satan) heeft de Here God Zich beperkt tot het zijn van de Wijnstok (beeld van de Vader) en tot de zorg van de Landman (beeld van de Here Jezus) (zie Joh.15:1). Het werk van VRUCHTDRAGEN (nieuwe zielen binnenbrengen in het Koninkrijk van God) heeft Hij overgelaten aan de Gemeente, aan de kinderen Gods, aan de ranken, die hiervoor IN de Wijnstok moeten blijven, opdat de sapstroom van Gods Geest en het Goddelijke leven door hen heen blijft stromen, óók tot VRUCHTDRACHT, VÉÉL VRUCHTDRACHT (zie Joh. 15:4-5).

Onder vruchtdracht wordt niet alleen de daadwerkelijke arbeid van getuigen aan de wereld verstaan, maar ook het effectief GEBEDSLEVEN VAN VOORBIDDING EN GEESTELIJKE OORLOGVOERING tegen de machten van satan en zijn horden. Maar boven alles moet ons **VERNIEUWD LEVEN** GETUIGEN, dat wij daadwerkelijk Gods kinderen zijn.

Hoewel God Zelf machtig is om een leger van krachtige arbeiders in het arbeidsveld te sturen, beperkt Hij Zich toch tot het verhoren van GEBEDEN OM ARBEIDERS, omdat Hij de Gemeente heeft gesteld tot het LICHAAM VAN CHRISTUS (zie Ef. 1:22-23), tot de RANKEN VAN DE WIJNSTOK (zie Joh. 15:1).

Hij wacht dus op **ons**, tot **wij** om ARBEIDERS BIDDEN, die de oogst binnen moeten halen (zie Matth. 9:38, Luk. 10:2, 2 Thess. 3:1).

John Wesley zei eens, dat God NIETS doet, tenzij als antwoord op **ons** GEBED!

Vers 39-42: *“En velen van de Samaritanen uit die stad geloofden in Hem, om het woord van de vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd alles, wat ik gedaan heb. Toen dan de Samaritanen tot Hem gekomen waren, vroegen zij Hem, of Hij bij hen bleef; en Hij bleef daar twee dagen. En er geloofden er veel meer, omwille van Zijn woord; en zij zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer om wat u gezegd heeft; want wijzelf hebben Hem gehoord, en weten, dat Deze waarlijk de Christus is, de Zaligmaker van deze wereld”.*

Zo was deze Samaritaanse vrouw een wonderbare getuige van Jezus Christus (de Messias) geweest, want door haar getuigenis "geloofden VELE Samaritanen uit die stad in Hem" (zie vers 39).

Het NIEUWE LEVEN uit Christus werkt ook helend op (de gezondheid van) het lichaam, door het geloof in Jezus en Zijn Woord

Vers 43-46a: *“En na deze twee dagen ging Hij weg van daar en ging naar Galiléa; want Jezus heeft Zelf getuigd, dat een profeet in zijn eigen vaderland geen eer heeft. Toen Hij dan in Galiléa kwam, ontvingen Hem de Galiléërs, gezien hebbende al de dingen, die Hij te Jeruzalem op het feest gedaan had; want ook zij waren naar*

het feest gegaan. Zo kwam dan Jezus opnieuw te Kana in Galiléa, waar Hij het water (tot) wijn gemaakt had”.

Het geloof in Jezus was klein in de omgeving, waar Jezus was opgegroeid (zie Matth. 13:54-58, Mark. 6:1-6). En zo heeft elke arbeider van God te worstelen tegen ongelof van zijn of haar eigen familieleden en/of bekenden, in zijn of haar bediening (zie Spr. 18:19).

Vers 46b-54: “En er was een zeker koninklijk hoveling te Kapérnaüm, wiens zoon ziek was. Deze, gehoord hebbende, dat Jezus (van)uit Judéa in Galiléa gekomen was, ging tot Hem, en bad Hem, of Hij wilde komen, om zijn zoon gezond te maken; want hij lag op sterven. Jezus dan zei tot hem: Tenzij dat jullie tekenen en wonderen zien, zo zult gij niet geloven. De koninklijke hoveling zei tot Hem: Here, kom, voordat mijn kind sterft. Jezus zei tot hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de man geloofde het woord, dat Jezus tot hem sprak, en ging heen. En als hij nu (op weg naar zijn huis) ging, kwamen zijn dienstknechten hem tegemoet, en boodschapten (hem), zeggende: Uw kind leeft! Zo vroeg hij hen dan naar het uur, in welke het beter met hem geworden was. En zij zeiden tot hem: Gisteren tegen zeven uur verliet de koorts hem. De vader erkende dan, dat het in deze ure was, in welke Jezus tot hem gezegd had: Uw zoon leeft. En hij geloofde zelf, en zijn gehele huis. Dit tweede teken heeft Jezus weer gedaan, als Hij (van)uit Judéa in Galiléa gekomen was”.

Geloof in Jezus en Zijn Woord, dat Verlossing en NIEUW LEVEN uitwerkt, werkt eveneens HELEND uit op het lichaam (zie Rom. 8:11).

Wanneer wij Zijn Woord horen en het in ons hart bewaren als een GODDELIJK GESCHENK, is de WAARMAKING ervan door de Here een ZEKER GEVOLG!

Jezus HEEFT ons de BELOFTE GEGEVEN, dat “Zijn striemen ons genezing zijn geworden” (zie Jes. 53:5, Petr. 2:24); dat het GELOOFSGEBED, gepaard gaande met de zalving met olie, de zieke **zal** oprichten (zie Jak. 5:14-15); dat wij door HANDOPLEGGING van hen, die in Hem geloven, GENEZEN zullen worden (zie Mark. 16:18).

Ook zegt Zijn Woord in Romeinen 8 vers 11: “En indien de Geest van Degene, die Jezus uit de dood opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de dood opgewekt heeft, **OOK UW STERFELIJKE LICHAMEN LEVEND MAKEN**, door Zijn Geest, Die in u woont”.

Hoofdstuk 5

De persoonlijke ervaring van Jezus' dood en opstanding

Houden de 3 vorige hoofdstukken de BELOFTE in, die in Jezus' kruisdood en opstanding voor ons gelegen is (zie Hebr. 9:12-14, 10:14, Jes. 9:3), een belofte, die wij in geloof moeten omhelzen; dit 5de hoofdstuk nodigt ons uit om **persoonlijk** en in waarheid DEEL TE NEMEN aan Jezus' DOOD en OPSTANDING (zie Rom. 6:5, Jes. 9:4, Ps. 24:7-8); om in waarheid Zijn ZALIGMAKENDE GENADE-WERKINGEN te ondergaan (zie Ef. 2:10, Tit. 2:11, 3:4-7, Ps. 24:9-10, Jes. 9:5-6).

In het licht van de Israëlitische Tabernakel passeren wij hier het WASVAT en gaan wij hier **gereinigd** de DEUR van het Heiligdom binnen.

Het WASVAT, dat ook het sacrament (d.i. het genade-middel) van de WATERDOOP typeert, vertelt ons van de WAS-SING IN (en dus de reiniging door) HET BLOED VAN HET LAM (zie Openb. 1:5, 7:14), van het SAMENGROEIEN MET HEM IN ZIJN DOOD, namelijk het STERVEN EN BEGRAVEN WORDEN MET HEM van het OUDE, ZONDIGE “IK”-LEVEN.

De DEUR daarentegen vertelt ons van het INGAAN EN VERDER SAMENGROEIEN MET HEM in Zijn OPSTANDINGSLEVEN (zie Joh. 10:9, 11:25).

Samengroeien met Hem in Zijn Dood, de ervaring van onze verlossing van de oude mens

Vers 1-15: “Daarna was (er) een feest van de Joden, en Jezus ging op naar Jeruzalem. En er is te Jeruzalem, aan de Schaapspoort, een badwater, hetwelk in het Hebreeuws de bijnaam Bethesda (d.i. huis van barmhartigheid) heeft, hebbende vijf zalen. In deze lag een grote menigte van zieken, blinden, kreupelen, verdorden, wachtende op de roering van het water. Want een engel daalde op zekere tijd in dat badwater neer, en beroerde het water; wie dan (het) eerst daarin kwam, na de beroering van het water, die werd gezond, van welke ziekte hij (of zij) ook bevangen was. En daar was een zeker mens, die acht en dertig jaren ziek gelegen had. Jezus, ziende deze liggen, en wetende, dat hij al lange tijd gelegen had, zei tot hem: Wilt gij gezond worden? De zieke antwoordde Hem: Here, ik heb geen mens, om mij in het badwater te werpen, wanneer het water beroerd wordt; en terwijl ik kom, zo daalt een ander voor mij neer. Jezus zei tot hem: Sta op, neem uw ligmat op, en wandel. En onmiddellijk werd de mens gezond, en nam zijn ligmat op en wandelde. En het was sabbat op die dag. De Joden zeiden dan tot degene, die genezen was: Het is sabbat⁷; het is u niet geoorloofd de ligmat te dragen. Hij

⁷ **Uit de Bijbelse Encyclopedie.**

a: Het Hebr. zelfstandig naamwoord sjabbat betekent: rust. Het Hebr. werkwoord sjabat betekent: rusten, rust genieten, ophouden met iets, en dan ook: de sabbat (d.i. de rustdag) vieren. Op de sabbat houdt men op met werken. En wel, omdat God Zelf op de 7de dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had, rustte (Gen. 2:2, Exod. 20:8-11). Op die dag heeft God opgehouden met scheppen. God heeft Zijn 7de dag gezegend en die geheiligd. Dien overeenkomstig moest ook de 7de dag van de week door Zijn volk in bijzondere zin geheiligd worden voor Zijn dienst (Exod. 16:25). Na de Babylonische ballingschap is de viering van de sabbat ontaard, doordat de Farizeeën alle mogelijke bepalingen vaststelden van wat wel of niet geoorloofd was op de sabbat. De Here Jezus kwam herhaaldelijk juist op dit stuk van de sabbat met hun in botsing (Mark. 2:27, Joh. 5). Jezus heeft, als de beloofde Messias, het schaduwachtige in de Oud Testamentische sabbat vervuld. De sabbat was een schaduw van de komende werkelijkheid: Christus (Kol. 2:16).

antwoordde hun: Die mij gezond gemaakt heeft, Die heeft mij gezegd: Neem uw ligmat op, en wandel. Zij vroegen hem dan: Wie is de Mens, Die u gezegd heeft: Neem uw ligmat op, en wandel? En die gezond gemaakt was, wist niet, Wie Hij was; want Jezus was ontweken, alzo er een grote menigte in die plaats was. Daarna vond Jezus hem in de tempel, en zei tot hem: Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet wat ergers geschiede. De mens ging heen, en boodschapte de Joden, dat het Jezus was, Die hem gezond gemaakt had”.

Wij leren in dit verhaal, Wie de zieke in het overdekte zwembad "Bethesda", en dus ook **ons** (zie Luk. 2:14), geneest; namelijk JESUS CHRISTUS ALLEEN.

Deze man, die 38 jaar verlamd gelegen had, beeldt hier de zondezieke mens uit, die op de genadevolle beroering van het water (d.i. op de zalving van het Woord van God) wacht, om door deze GENADEDAAD van GOD genezen (gezond) gemaakt te worden (van zijn/haar zonden). Hij werd ook DAADWERKELIJK door Jezus gezond gemaakt en kon gezond OPSTAAN, zijn ligmatje opnemen, en naar huis gaan.

Dit alles gebeurde op een SABBATDAG. En, als Jezus ons vergeven en ook verlost heeft van onze ongerechtigheden (zie 1 Joh. 1:7 en 9) is er inderdaad SABBAT, is er SABBATSRUST, in onze ziel gekomen (zie Matth. 11:28-30). Dan smaken wij VREDE MET GOD! Dan is ons GEWETEN gereinigd van zonden! De doop van Naäman in de Jordaan spreekt eveneens hierover (zie 2 Kon. 5:14).

Dat deze REINIGING / VERLOSSING / HEILIGMAKING een PROCES is, dat zich in ons CHRISTELIJK leven moet VOLTREKKEN na onze WEDERGEBOORTE, met onze volle bereidwilligheid en medewerking om dit tot stand te brengen, vertelt ons ook 2 Kor. 7:1. Niets gebeurt in Gods Koninkrijk **AUTOMATISCH**.

Wedergeboren uit God: zich ontwikkelend NIEUW, Goddelijk (Christus)LEVEN

In deze gereinigde staat – en deze gaat reeds in bij de VERGEVING VAN GOD op onze ZONDENBELIJDENIS (zie 1 Joh. 1:9) – in deze staat van VERZOEND ZIJN MET GOD (zie 2 Kor. 5:18-19) kan het NIEUWE, GODDELIJKE CHRISTUSLEVEN in ons GEPLANT worden, in ons UITGESTORT worden (zie Rom. 5:5) en zich beginnen te ontplooiën; iets wat de Schrift WEDERGEBOORTE noemt (zie Joh. 3:3 en 5, 1 Petr. 1:23, 1 Joh. 3:9).

Wij hebben dan deel aan de, zich in **ons** ontwikkelende, Goddelijke natuur (zie 2 Petr. 1:4). Wij staan dan, door deze GENADEDAAD VAN GOD, tot de Vader in DEZELFDE RELATIE, die Jezus krachtens Zijn EEUWIGE GEBOORTE UIT HEM heeft (zie Rom. 8:29, 2 Kor. 6:18).

Vers 16-21: “En daarom vervolgden de Joden Jezus, en trachtten Hem te doden, omdat Hij deze dingen op de sabbat deed. En Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook. Daarom trachtten dan de Joden te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de sabbat brak, maar ook zei, dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelf God gelijk makende. Jezus dan antwoordde en zei tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelfde doet ook de Zoon desgelijks. Want de Vader heeft de Zoon lief, en toont Hem alles, wat Hij doet; en Hij zal Hem groter werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert. Want gelijk de Vader de doden opwekt en levend maakt, alzo maakt ook de Zoon levend, wie Hij wil”.

Van nu af aan hebben wij enkel “de werken Gods” te werken (zie Joh. 6:28-29) door ons geloof en toewijding aan Jezus, opdat wij enkel en alleen dat doen en spreken, wat Jezus wil, dat wij doen en spreken zullen. Kortom, wij hebben van nu af aan slechts IN Hem en UIT Hem te leven. Hebben wij ons zo aan Hem toegewijd, dan werkt Hij in ons nieuwe wezen beide het WILLEN en het WERKEN GODS uit (zie Filip. 2:13).

Hij doet dit net zoals de wijnstok de levenssappen doet stromen in de wijnrank, opdat ze verder uit de wijnstok groeien en vrucht dragen (zie Joh. 15:5). Alzo maakt het Goddelijke leven uit Jezus ons VOLWASSEN in Hem. Dit NIEUWE LEVEN uit Christus kan pas goed gedijen als onze VERLOSSINGS-ERVARING diep, wijd en compleet is (zie Matth. 13:8).

Gods oordeel als wij dit LEVEN afwijzen

Vers 22-30: “Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven; opdat zij allen de Zoon eren, gelijk zij de Vader eren. Die de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en die ze gehoord hebben, zullen leven. Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, alzo heeft Hij ook de Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelf; en heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is. Verwondert u daar niet over, want de ure komt, in welke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen; en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis. Ik kan van Mijzelf niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft”.

Jezus is niet enkel en alleen onze REDDER, maar Hij is, als de tijd van GENADE voorbij is (en voor ons persoon-

---

b: Deze wet, van God gegeven, in het Oude Verbond om de sabbatdag te houden (Deut. 5:2) vinden wij niet meer terug in de **Vervolmaakte 10 geboden van Gods Koninkrijk der hemelen op aarde**, die Jezus ons in Zijn Bergrede heeft gegeven (Matth. 5:17 tot 7:29), omdat de sabbatdag een **schaduwbeeld** vormt van een geestelijke staat die de gelovige van het Nieuwe Verbond moet houden (Kol. 2:16-17). Wij mogen in het Nieuwe Verbond de **geestelijke** sabbat of rust in Gods genade niet verstoren door weer in zonde te vervallen.

lijk is dit bij onze dood – zie Pred. 11:3, Hebr. 9:27; voor de mensheid als geheel is dit bij de opstanding der verdoemenis – zie Matth. 25:31-46, Rom. 8:34, Openb. 20:11-15) ook de RECHTER, Die OORDEELT en VERDOEMT (zie Joh. 5:22, Rom. 8:34a).

Daarom is het goed om Hem in ons leven, zolang wij nog in dit sterfelijke vlees zijn, te eren, te loven en te prijzen (zie Joh. 5:23, Ps. 50:23, Hebr. 13:15); als een bewijs van ons geloof in Hem en van onze overgave aan Hem; en goed om Zijn Woord, de Bijbel, te horen, te geloven en te bewaren in ons hart (zie 2 Kor. 4:10-11) en te doen wat erin geschreven staat, OPDAT wij door Jezus komen in het (nieuwe, eeuwige) LEVEN, in Zijn OVERVLOEDIG LEVEN (zie Joh. 10:10).

Het drievoudig getuigenis, dat Jezus ons redt en zalig maakt

Vers 31-35: *“Indien Ik van Mijzelf getuig, Mijn getuigenis is niet waarachtig. Er is een ander, die van Mij getuigt, en Ik weet, dat het getuigenis, welke hij van Mij getuigt, waarachtig is. Gij hebt (enige priesters en Levieten) tot Johannes (de dooper) gezonden, en hij heeft van de waarheid getuigenis gegeven. Doch Ik neem geen getuigenis van een mens (aan); maar dit zeg Ik, opdat gij zoudt behouden worden. Hij (d.i. Johannes de dooper) was een brandende en lichtende kaars; en gij hebt u voor een korte tijd in zijn licht willen verheugen”.*

1. Het getuigenis van Johannes de dooper.

In Maleáchi 3 vers 1 wordt ook Johannes de dooper een "engel" van God genoemd, omdat hij dienstbaar zou zijn aan God, zoals de 7 voorgangers van de 7 Gemeenten in Openbaring 2 en 3 "engelen" worden genoemd. Ook de DIENSTBARE, verheerlijkte mens van Openbaring 22 vers 8-9 wordt "engel" genoemd. Hier functioneert Johannes de dooper en alle andere "engelen Gods" in en door de ware Engel van het Bloedverbond, namelijk door de Geest van de Here Jezus Christus.

Vers 36: *“Maar Ik heb een getuigenis meerder, dan dat van Johannes; want de werken die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, deze werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden heeft”.*

2. De wonderwerken, die Jezus deed, getuigden van Zijn zending.

In antwoord op de vraag van Johannes de dooper (zie Matth. 11:2-5, Jes. 61:1-3).

Vers 37-39: *“En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt noch Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien. En Zijn woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft Hem niet, Die Hij gezonden heeft. Gij onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het Eeuwige Leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen”.*

3. De Schriften vormen het getuigenis van de Vader aangaande Jezus.

Jezus getuigde van Zichzelf uit de Schriften aan de 2 Emmaüsgangers (zie Joh. 24:25-27).

Dit getuigenis werd door de Joden uit Jezus' tijd niet aangenomen

Vers 40-47: *“En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben. Ik neem geen eer van mensen (aan); maar Ik ken u, (en weet) dat gij de liefde van God in uzelf niet hebt. Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen. Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkaar (aan)neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt? Meent niet, dat Ik u aanklagen zal bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie gij gehoopt hebt. Want indien gij Mozes geloofde, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven. Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?”*

In de eindtijd zullen de Joden het getuigenis van de anti-christ, dat hij de Christus is, weliswaar tijdelijk, wèl aannemen (zie Joh. 5:43, 2 Thess. 2:3-4). Dit komt omdat de Joden (maar ook de mensen van andere volken) de EER VAN MENSEN zoeken, en niet de eer, die van God komt.

Hoofdstuk 6

Het Brood van Zijn tegenwoordigheid op de tafel van ons hart

In het licht van de Israëlitische Tabernakel worden zowel dit hoofdstuk, alsook het volgende, gezien in het licht van de TAFEL MET TOONBRODEN die ons spreekt van de WANDEL MET CHRISTUS, van een levenswandel geleid en gemotiveerd door de Geest van God (zie Rom. 8:14, Gal. 5:16 en 25, 1 Joh. 2:6).

Vers 1-15: *“Hierna vertrok Jezus over het meer van Galiléa, ook wel het meer van Tibérias genoemd. En Hem volgde een grote menigte, omdat zij Zijn tekenen zagen, die Hij deed aan de zieken. En Jezus ging de berg op, en zat daar neer met Zijn discipelen. En het pascha, het feest van de Joden, was nabij. Jezus dan, de ogen opheffende, en ziende, dat een grote menigte tot Hem kwam, zei tot Filippus: Van waar zullen wij broden kopen, opdat deze eten mogen? (Maar dit zei Hij, om hem te beproeven; want Hij wist Zelf, wat Hij doen zou.) Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd penningen⁸ brood is voor hen niet genoeg, zelfs niet als een ieder van hen een weinig neemt. Eén van Zijn discipelen, namelijk Andréas, de broe(de)r van Simon Petrus, zei tot*

⁸ Een penning is een Romeins geldstuk ter waarde van ongeveer 20 Eurocent.

Hem: Hier is een jongen, die vijf gerstebroden heeft, en twee visjes; maar wat zijn deze onder zo velen? En Jezus zei: Laat de mensen gaan zitten. En er was veel gras in die plaats. Zo zaten dan de mannen neer, ongeveer vijf duizend in getal. En Jezus nam de broden, en gedankt hebbende, deelde Hij ze (uit aan) de discipelen, en de discipelen (deelden ze uit aan) degenen, die neergezeten waren; desgelijks (deelden zij) ook (uit) van de visjes, zoveel zij wilden. En toen zij verzadigd waren, zei Hij tot Zijn discipelen: Vergadert de overgebleven brokken, opdat er niets verloren ga. Zij vergaderden ze dan, en vulden twaalf manden met brokken van de vijf gerstebroden, welke overgebleven waren van degenen, die gegeten hadden. De mensen dan, gezien hebbende het teken, dat Jezus gedaan had, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet, Die in de wereld komen zou. Jezus dan, wetende, dat zij zouden komen, om Hem te dwingen, hun (aardse) Koning te worden, ontweek (hen) weer op de berg, Hijzelf alleen”.

Hoe belangrijk is deze levende (HARTS)RELATIE, dit levende CONTACT, van het kind van God met zijn/ haar Heiland, die hier uitgedrukt wordt door het ETEN van het vermenigvuldigde BROOD en de 2 VISJES. Dit gebeurde omstreeks het PAASFEEST en onwillekeurig verbinden wij dan dit eten met het eten van het PASCHALAM achter de BLOEDBEVLEKTE deur (zie Exod. 12:1-14, 21-23), dat ons vertelt van een INNERLIJK GROEIEN van de VERLOSSER en het VERLOSSINGSWERK in ons, opdat de gestalte van Christus en Zijn OPSTANDINGSLEVEN in ons volkomen worde (zie Gal. 4:19, Ef. 4:13, 2 Kor. 4:10-11, Exod. 12:15-20). Zoals zij VERZADIGD werden, zo moeten ook WIJ VERZADIGD worden van dit nieuwe Christusleven in ons (zie Filip. 3:10-14, 1 Kor. 2:16, 12:13, 2 Kor. 3:17-18).

Bovendien bleef er, na de eerste vermenigvuldiging van de broden, veel brood over; namelijk 12 manden vol. Dit overschot symboliseert de Nieuwtestamentische Bijbel, die wij van de eerste Gemeente/Kerk hebben gekregen tot opbouw van de Gemeente van Jezus Christus, het zgn. "fundament der apostelen" (zie Ef. 2:20 – het zgn. "fundament der profeten" wordt gevormd door het Oude Testament).

Deze gebeurtenis van de "eerste vermenigvuldiging van de broden" vormde ook een heenwijzing naar de Eerste of Vroege Regen van de Heilige Geest, waarvan de eerste Gemeente een vrucht is; zoals de tweede vermenigvuldiging van de broden (zie Matth. 15:29-39) de Late- of Spade-Regen-Gemeente symboliseert, namelijk de uitstorting van de Heilige Geest in de eindtijd. De 5000 mannen van de eerste vermenigvuldiging van de broden wijzen heen naar de eerste Gemeente/Kerk, gewonnen door de verzoening, verkregen door de 5 wonden en dood van Jezus Christus. De 4000 mannen van de tweede vermenigvuldiging van de broden vertellen ons van de WERELDWIJDE Gemeente/Kerk van de eindtijd, als gevolg van de uitstorting van de Geest, althans Zijn LICHT, over ALLE vlees (zie Joël 2:28 – het getal 4 vertelt ons van de 4 windstreken der aarde), een Gemeente/Kerk, die zal zijn gegroeid tot Gods volkomen macht en heerlijkheid, uitgedrukt door het overschot van de 7 manden (7 is in de Bijbel het getal, dat VOLKOMENHEID symboliseert).

In Markus 6:39-40 lezen wij, dat Jezus wilde, dat de menigte ging zitten in groepen van 50 en 100 man. Vormen deze groepen niet een geweldige heenwijzing naar de PLAATSELIJKE GEMEENTEN van Christus' Gemeente/Kerk op aarde? Hier ligt een les voor de "grotere" Gemeenten om hun gemeenschap op te delen in groepen van 50 en 100 onder leiding van hun eigen groepsleiders.

Vers 16-21: “En toen het avond geworden was, gingen Zijn discipelen naar het meer. En in het schip gaande, kwamen zij over het meer naar Kapérnaüm. En het was reeds donker geworden, en Jezus was tot hen niet gekomen. En het meer verhief zich, daar er een grote wind waaide. En toen zij ongeveer 25 of 30 stadiën (d.i. Oudgriekse lengtemaat à 182 meter, dus ± 5 km.) gevaren waren, zagen zij Jezus, wandelende op het meer, en komende bij het schip; en zij werden bevreesd. Maar Hij zei tot hen: Ik ben het; zijt niet bevreesd. Zij hebben dan Hem gewillig in het schip genomen; en terstond kwam het schip aan het land, waar zij naar toe voeren”.

Dit gedeelte slaat profetisch op de Kerkperiode tussen de Vroege- en de Spade-Regen in (vergelijk Matth. 14-15). Het was in feite een periode ZONDER Jezus, de zgn. "duistere middeleeuwen"; een stormachtige periode van inquisities (geloofsvervolgingen) en martelaarschappen (gemarteld en gedood) omwille van de waarheid in Christus, door toedoen van de (katholieke) Kerk van Rome.

Als Jezus, in en door de Doop met de Heilige Geest, tot Zijn Gemeente/Kerk terugkeert – zoals in het begin van de vorige eeuw gebeurde (± 1906-1960) – wordt Hij eerst als een "spooksel", als een duivelse manifestatie, gezien (zie Matth. 15:26).

Vers 22-27: “De andere dag zag de menigte, die aan de andere zijde van het meer stond, dat daar geen ander scheepje was dan dat ene, waar Zijn discipelen ingegaan waren, en (zij wisten) dat Jezus niet met Zijn discipelen in dat scheepje was gegaan, maar dat Zijn discipelen alleen weggevaaren waren; (Doch er kwamen andere scheepjes uit Tibérias, nabij de plaats, waar zij het brood gegeten hadden, nadat de Here gedankt had). Toen dan de menigte zag, dat Jezus daar niet was, noch Zijn discipelen, zo gingen zij ook in de schepen, en kwamen te Kapérnaüm, zoekende Jezus. En toen zij Hem gevonden hadden aan de overkant van het meer, zeiden zij tot Hem: Rabbi (d.i. Meester), wanneer zijt Gij hier gekomen? Jezus antwoordde hun en zei: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij zoekt Mij, niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van de broden gegeten hebt, en verzadigd zijt. Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld”.

Een vermaning van Jezus om Hem niet te zoeken omwille van AARDSE zaken, omwille van aards geluk en voorspoed die vergaan, maar omwille van de HEMELSPIJZE, die Hij voor ons vormt. (Ook veel christenen komen in hun leven niet verder dan het bidden om, en dus het verlangen naar alles wat het natuurlijke, aardse leven aangaat).

Vers 28: “Zij zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?”

Dit is de GROTE VRAAG, die ook in ons moet doorklinken, het verlangen om **GODS WERK** te doen, als Zijn in-

strument, als een verlengstuk van Jezus, juist hier op aarde.

Vers 29: "Jezus antwoordde en zei tot hen: Dit is het werk van God, dat gij gelooft in Hem (d.i. Jezus), Die Hij (d.i. God) gezonden heeft".

Jezus wijst ons hier de WEG om te komen in die situatie, waarin wij, in en door Hem, GODS WERK gaan doen; namelijk door te GELOVEN in Hem, door ons te OPENEN voor Hem in geloof, zodat Hij Zijn zaligmakende krachten in ons en door ons heen in anderen kan uitwerken (zie Tit. 3:4-7, Ef. 1:19-20, Openb. 3:20).

Vers 30-47: "Zij zeiden dan tot Hem: Welk teken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt Gij? (d.i. Wat gaat Gij doen? De Joden verwachtten in die tijd namelijk, dat Hij zou optreden tot omverwerping van het Romeinse gezag over hen). Onze vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven staat: Hij gaf hun het brood uit de hemel te eten. Jezus dan zei tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet het brood uit de hemel gegeven; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit de hemel. Want het Brood van God is Hij, Die uit de hemel neerdaalt, en Die (aan) de wereld het leven geeft. Zij zeiden dan tot Hem: Here, geef ons altijd dit Brood. En Jezus zei tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal (geestelijk gezien) niet meer hongeren, en die in Mij gelooft, zal (geestelijk gezien) nooit meer dorsten. Maar Ik heb u gezegd, dat gij niet gelooft, ook al hebt gij Mij gezien. Al wie de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Degene, Die Mij gezonden heeft. En dit is de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft, dat een ieder die Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niemand verlies, maar hen opwekke ten uitersten dage. En dit is de wil van Degene, Die Mij gezonden heeft, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem (of haar) opwekken ten uitersten dage. De Joden dan murmureerden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het Brood, Dat uit de hemel neergedaald is. En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de Zoon van Jozef, Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Deze dan: Ik ben uit de hemel neergedaald? Jezus antwoordde dan, en zei tot hen: Murmureert niet onder elkaar. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem (of haar) trekke; en Ik zal hem (of haar) opwekken ten uitersten dage. Er staat geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een ieder dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij. Niet dat iemand de Vader gezien heeft, dan Die van God (gekomen) is; Deze heeft de Vader gezien. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven".

Op de vraag van de Joden, wat voor teken Hij zou geven met betrekking tot Zijn politiek optreden tegen de Romeinen, gaf Hij hun in beeldspraak het "teken van het kruis". Ook voorzegde de Here, dat de meerderheid van de Joden NIET zou geloven in Hem en Zijn kruisoffer. Slechts een "overblijfsel" zou dit doen (zie vers 37).

Vers 48-59: "Ik ben het Brood des levens. Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven. Dit is het Brood, dat uit de hemel neerdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve. Ik ben dat levende Brood, dat uit de hemel neergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees (d.i. Mijn lichaam), dat Ik geven zal voor het leven van (de mensen van) de wereld. De Joden dan streden onder elkaar, zeggende: Hoe kan Deze ons Zijn vlees te eten geven? Jezus dan zei tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat gij het vlees van de Zoon des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem (of haar) opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Wie Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem (of haar). Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door de Vader; zo zal hij (of zij), die Mij eet, leven door Mij. Dit is het Brood, dat uit de hemel neergedaald is; niet gelijk uw (voor)vaders het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in eeuwigheid leven. Deze dingen zei Hij in de synagoge, lerende te Kapernaüm".

Alleen door DEELNAME AAN ZIJN DOOD EN OPSTANDING (zie Rom. 6:5) zouden wij GODS WERK kunnen doen, als VERLENGSTUKKEN van onze UIT DE DOOD OPGESTANE HEER, JEZUS CHRISTUS, omdat wij dan UIT EN DOOR HEM zouden leven en werken in alle eeuwigheid!

Vers 60-66: "Velen dan van Zijn discipelen, dit horende, zeiden: Deze rede is hard; wie kan haar (aan)horen? Jezus nu, wetende bij Zichzelf, dat Zijn discipelen daarover murmureerden, zei tot hen: Ergert u dit? Wat dan, zo gij de Zoon des mensen zag opvaren (naar de hemel), waar Hij tevoren (ook al) was? De Geest is het, Die levend maakt; het vlees (namelijk: de vleselijke, wereldse mens) is niet (tot enig) nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en leven. Maar er zijn sommigen van u, die niet geloven. Want Jezus wist vanaf het begin, wie zij waren, die niet geloofden, en wie hij was, die Hem verraden zou. En Hij zei: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij dat het hem (of haar) gegeven zij van Mijn Vader. Van toen af gingen velen van Zijn discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem".

De prediking van STERVEN MET CHRISTUS, namelijk het volkomen (af)sterven aan de oude, zondige mens, is NIET POPULAIR en wordt door de ONOPRECHTE christenen geschuwd (zie Jes. 33:14; 4:4).

Het "nietsnuttige" vlees (namelijk: het oude, zondige leven) MOET als een BRANDOFFER op Gods kruisaltaar gelegd worden (zie Rom. 12:1), opdat HIJ dat vertere tot as (zie Ps. 20:4, 51:19-21), opdat Hij dat door het Vuur van Zijn Heilige Geest mag 'wegbranden' in ons hart en leven, zodat Hij Zijn RECHTVAARDIG LEVEN ervoor in de plaats kan stellen (zie 2 Kor. 4:10-11).

Vers 67-71: "Jezus dan zei tot de twaalf discipelen: Wilt gij ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Here, tot Wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden van het eeuwige leven. En wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalf uitverkoren? En één uit u is een duivel (of: is bezeten van een boze, duivelse geest). En Hij zei dit van Judas Iskariot,

Simons zoon; want deze zou Hem verraden, zijnde één van de twaalf discipelen”.

Met de OPRECHTE Petrus zullen ALLE OPRECHTE christenen de KRUISWEG als de ENIGE WEG ten hemel verkiezen!

Hoofdstuk 7

De vijand haat dit Goddelijk leven

Vers 1-9: “En hierna wandelde Jezus in Galiléa; want Hij wilde in Judéa niet wandelen, omdat de Joodse leiders Hem trachtten te doden. En het feest van de Joden, namelijk het loofhuttenfeest⁹, was nabij. Zo zeiden dan Zijn broe(de)rs tot Hem: Vertrek van hier, en ga naar Judéa, opdat ook Uw discipelen Uw werken mogen aanschouwen, die Gij doet. Want niemand doet iets in het verborgen, in de hoop, dat men openlijk van hem (of haar) zal spreken. Indien Gij deze dingen doet, openbaar Uzelf dan aan de wereld. Want ook Zijn broe(de)rs geloofden niet in Hem. Jezus dan zei tot hen: Mijn tijd is nog niet gekomen, maar uw tijd is altijd bereid. De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van dezelve getuig, dat haar werken boos zijn. Gaat gij op naar het (loofhutten)feest; Ik ga nog niet op naar dit feest; want Mijn tijd is nog niet vervuld. En als Hij deze dingen tot hen gezegd had, bleef Hij in Galiléa”.

Jezus ondervond DODELIJKE HAAT onder de Joodse, godsdienstige leiders en ONGELOOF aangaande Zijn (goddelijke) zending onder Zijn eigen broers (waaronder Jakobus, die pas na Jezus' opstanding tot het geloof in Hem kwam; hij werd later voorganger in Jeruzalem en schrijver van de algemene Zendbrief, die in de canon (d.i. de lijst van kerkelijk erkende Bijbelboeken) van de Bijbel is opgenomen).

Dit verhaal van Jezus speelde zich af rond het LOOFHUTTENFEEST, het laatste OOGSTFEEST van ieder Joods jaar (rond september-oktober).

Het LOOFHUTTENFEEST wijst ook op de LAATSTE, GROTE, WERELDWIJDE OPWEKKING (zie Joël 2:28-32), de grote OOGST van zielen, die Christus' Gemeente/Kerk in de EINDTIJD zal beleven, waarbij het CHRISTUSLEVEN zich heerlijk gaat openbaren in Zijn LICHAAM, de dan **gereinigde** Gemeente (zie Jes. 60:1-3, Rom. 8:8-21, 1 Petr. 1:5, Openb. 12:1). In verband hiermee wordt er ook **hier op aarde** een Goddelijke BRUILOFT gesloten (zie Matth. 25:1-13, Luk. 14:15-24, Openb. 19:6-9) die wij ook wel “Spade Regen” noemen (zie Joël 2:23-32).

Maar dan zal de VIJANDELIJKE HAAT ook escaleren en zullen er VERVOLGINGEN zijn, krachtige MISLEIDINGEN, en zal de ONGERECHTIGHEID ook VERMENIGVULDIGD worden en dit alles met algemeen voorkomende VERWOESTINGEN. Dan zullen er VELEN (allen, die niet stevig in Christus zijn geworteld) afvallen van het geloof (de grote afval – zie 2 Thess. 2:3, Matth. 24:1-13, vooral de verzen 9-12; Openb. 12:4 en 13-17) .

Deze MOBILISATIE van satans krachten is dus door het Woord geprofeteerd (voorspeld) en zal dus ZEKER komen, daarom moeten wij ons hiertoe voorbereiden en de STERKTE VAN GODS MACHT in het geloof aandoen, zo zal God ons zegenen met de ALMACHT van Zijn Geest (zie Ef. 6:10-12, Openb. 12:7-11).

In het OUDE VERBOND hebben wij hiervan een parallel in de geschiedenis van HAMAN in het Boek Esther (zie hiervoor de hoofdstukken 3 t/m 9).

God geeft satan in de eindtijd als het ware VOLMACHTEN om Zijn Gemeente/Kerk aan te vallen, met al zijn misleiding en kracht, om zó (als het ware) druk op Zijn kinderen uit te oefenen om ZIJN KRACHTEN VAN DE HEILIGE GEEST in het geloof aan te doen, opdat Hij hen kan aangorden (d.i. bekleden) met deze overwinnende Goddelijke Macht!

Vers 10-18: “Maar als Zijn broe(der)s opgegaan waren (naar het loofhuttenfeest), toen ging Hij Zelf ook op naar het feest, niet openlijk, maar als in het verborgen. De Joodse leiders dan zochten Hem op het feest, en zeiden: Waar is Hij? En er was veel gemompel over Hem onder de menigten. Sommigen zeiden: Hij is goed; en anderen zeiden: Neen, maar Hij misleidt de menigte. Toch sprak niemand vrijmoedig van (of: vrijuit over) Hem, uit vrees voor de Joodse leiders. Maar, toen het feest nu op de helft (van in totaal 7 dagen) was, ging Jezus op in de tempel, en leerde. En de Joden verwonderden zich, zeggende: Hoe weet Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft? Jezus antwoordde hun, en zei: Mijn leer is de Mijne niet, maar van Degene, Die Mij gezonden heeft. Zo iemand Zijn wil doen wil, die zal van deze leer erkennen, of zij uit God is, of dat Ik van Mijzelf spreek. Die van zichzelf spreekt, zoekt zijn (of haar) eigen eer; maar Die de eer zoekt van Degene, Die Hem gezonden heeft, Die is waarachtig, en geen ongerechtigheid is in Hem”.

Jezus bleef – ONDANKS DE HEM OMRINGENDE, DODELIJKE DREIGING – onverschrokken als Gods Profeet leren, en de vijand deed Hem NIETS, omdat "Zijn ure (om te sterven) nog niet gekomen was".

Onder het volk heerste MENSENVREES, daarom MOMPSELDE het volk, omdat ze bang waren voor de Joodse leiders.

⁹ **Uit de Bijbelse Encyclopedie:**

Dit “feest der hutten” wordt ook wel genoemd “het feest der inzameling”. De voorschriften voor dit feest staan in Exod. 23:16, 34:22, Lev. 23:34-36, 39-43, Deut. 16:13-15. Het viel op de 15de tot de 22ste dag van de maand Tisri (de 7de maand van het Israëlitische religieuze jaar, de 1ste maand van het burgerlijke en economische jaar; bij ons rond september/oktober). Op de 10de dag van deze maand viel de grote Verzoendag. Behalve tot viering van het oogstfeest, na de inzameling van de vrucht van de arbeid, de opbrengst van akker, dorsvloer en wijnpers, was er het specifieke voorschrift, dat Israël alle 7 dagen lang in loofhutten moest wonen, gemaakt uit takken van sierlijke bomen. De hut was een beeld van bescherming, die hun door de Here in het verleden (denk o.a. aan de woestijnreis) en heden ruim bewezen was. Dagelijks werd een vuuroffer aan JahWeH gebracht, terwijl op de eerste en de laatste dag een heilige samenkomst werd gehouden. Slavenarbeid was dan verboden. Het volk moest zich verheugen voor JahWeH's aangezicht.

Ook **wij** zullen, als Zijn Lichaam, in de eindtijd onder een DODELIJKE DREIGING van de vijand (moeten) getuigen (zie Openb. 12:3-4, 13-17). Ook dan zullen er velen tot het geloof in Christus komen (Openb. 7:9 spreekt van "ontelbaren" – zie ook Openb. 14:14-16), maar net zo goed zullen velen zich verharden in hun antichristelijke levenshouding. Ook in die (laatste) dagen zal er veel MENSENVREES heersen onder de mensen, maar de Schrift leert Gods kinderen, dat de Geest van God "meerder is, dan die in de wereld is" (zie 1 Joh. 4:4, Matth. 24:13).

Vers 19-24: "Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Waarom tracht gij Mij te doden? De menigte antwoordde en zei: Gij hebt de duivel (of: Gij zijt bezeten van een boze geest); wie tracht U te doden? Jezus antwoordde en zei tot hen: Eén werk (van genezing) heb Ik gedaan, en gij verwondert u allen. Daarom heeft Mozes u de besnijdenis gegeven (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de (voor)vaderen), en gij besnijdt een mens op de sabbat. Indien een mens de besnijdenis ontvangt op de sabbat, opdat de wet van Mozes niet gebroken zal worden; (waarom) zijt gij (dan) toornig op Mij, dat Ik een gehele mens gezond gemaakt heb op de sabbat? Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel".

Het twistpunt, dat de vijand aangreep om Jezus te doden, was de vermeende schending van de Wet van Mozes met betrekking tot de SABBAT, die de Joden naar de letter beleefden.

De vijand (namelijk: satan) gebruikte de JOODSE RELIGIEUZE LEIDERS om Jezus om te brengen en wel om GODSDIENSTIGE redenen. Zo zal de vijand ook in de laatste dagen de RELIGIEUZE WERELDKERK (de Wereldraad van Kerken?), de zgn. "grote hoer"¹⁰ (zie Openb. 17:3-6), gebruiken en door haar de ware Gemeente/Kerk van Christus trachten om te brengen (zie Matth. 24:9-10, Openb. 6:9-11, Openb. 12:17, Openb. 13:7).

Vers 25-31: "Sommige mensen dan uit Jeruzalem zeiden: Is Deze niet (Degene), Die zij trachten te doden? En zie, Hij spreekt vrijmoedig, en zij zeggen Hem niets. Zouden de oversten nu dan wel weten, dat Deze waarlijk de Christus is? Maar van Deze weten wij, van waar Hij komt; maar de Christus, wanneer Hij komen zal, zo zal niemand weten, van waar Hij komt. Jezus dan riep in de tempel, lerende en zeggende: En gij kent Mij, en gij weet, van waar Ik ben; en Ik ben van Mijzelf niet gekomen, maar Hij is waarachtig, Die Mij gezonden heeft, Welke gij niet kent. Maar Ik ken Hem; want Ik ben van Hem (gekomen), en Hij heeft Mij gezonden. Zij trachten Hem dan te grijpen; maar niemand sloeg (nog) de hand aan Hem; want Zijn ure (om te sterven) was nog niet gekomen. En velen uit de menigte geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen zijn, zal Hij ook meer tekenen doen dan die, welke Deze gedaan heeft?"

De predikingen van Jezus brachten SCHEIDING tussen gelovigen en ongelovigen.

Deze predikingen werkten, omdat Hij predikte MET MACHT.

Hij bevestigde Zijn Woord door WONDERTEKENEN, daardoor geloofden velen uit de menigten in Hem.

Ook Zijn Lichaam, de gereinigde Gemeente, zal in de eindtijd worden aangedaan met GODDELIJKE HEERLIJKEHEID (zie Jes. 60:1-3, Openb. 12:1), en het Woord van het Koninkrijk verkondigen met TEKENEN EN WONDEREN EN KRACHTEN (zie 2 Kor. 12:12), want er staat geschreven in Obadja vers 21, dat IN DE DAG DES HEREN, op de Berg des Heren, HEILANDEN (VERLOSSERS) op zullen komen. Dan zullen zij, in de kracht van de Heilige Geest, de bekeerlingen VERLOSSEN van satans bezetenheden, en de Oogst (van zielen) binnenhalen en ONTELBAREN aan het Koninkrijk van God toevoegen (zie Openb. 7:9-14, Openb. 14:14-16).

Vers 32-39: "De Farizeeën hoorden, dat de menigte dit van Hem mompelde; en de Farizeeën en de overpriesters zonden dienaren, opdat zij Hem grijpen zouden. Jezus dan zei tot hen: Nog een korte tijd ben Ik bij u, en Ik ga heen tot Degene, Die Mij gezonden heeft. Gij zult Mij zoeken, en gij zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen. De Joden dan zeiden tot elkaar: Waar zal Deze heengaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Zal Hij tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leren? Wat is dit voor een rede, die Hij gezegd heeft: Gij zult Mij zoeken, en zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen? En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het (loofhutten)feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die come tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn (of haar) binnenste vloeien. (En dit zei Hij van de Geest, Dewelke ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet (uitgestort), omdat Jezus nog niet verheerlijkt was)".

Als CHRISTUS en de Zijnen zich zo openbaren MET MACHT, zal de vijand ook al zijn krachten mobiliseren. Maar Jezus predikte, voor het aangezicht van de dreigende vijand, over Zijn kruisdood (zie vers 33-36) en over Zijn opstandingskracht in ons, die tot het (ware) geloof gekomen zijn (zie vers 37-39). Alzo zullen ook wij dit doen; en net zoals de vijand toen niet kon verhinderen dat christenen, in en door Jezus Christus, overwinnen zouden door deelname aan Zijn overwinning, zo zal hij dit straks ook niet kunnen verhinderen (zie Ps. 23:5).

Vers 40-43: "Velen dan uit de menigte, deze rede horende, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet. Anderen zeiden: Deze is de Christus. En anderen zeiden: Zal dan de Christus uit Galiléa komen? Zegt de Schrift niet, dat de Christus komen zal uit het zaad (d.i. nageslacht) van David, en uit het gehucht Bethlehem, waar David (geboren) was? Er ontstond dan verdeeldheid onder de menigte, omwille van Hem".

VELEN kwamen toen tot het (ware) geloof in Hem; anderen kwamen (geestelijk) niet verder doordat zij twijfelden.

Vers 44-53: "En sommigen van hen wilden Hem grijpen; maar niemand sloeg de handen aan Hem. De (tempel)dienaars dan kwamen tot de overpriesters en Farizeeën; en die zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet

¹⁰ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: "De valse staatskerk van de laatste dagen – De grote hoer uit Openbaring 17". (noot – AK)

(mee)gebracht? De dienaars antwoordden: *Nooit heeft een mens zo gesproken, als deze Mens. De Farizeeën dan antwoordden hun: Zijt ook gij verleid? Heeft iemand uit de oversten in Hem geloofd, of uit de Farizeeën? Maar deze menigte, die de wet niet weet, is vervloekt. Nicodémus, die 's nachts tot Jezus gekomen was, zijnde één uit hen, zei tot hen: Oordeelt ook onze wet de mens, tenzij dat zij eerst van hem gehoord heeft, en verstaat, wat hij doet? Zij antwoordden en zeiden tot hem: Zijt gij ook uit Galiléa? Onderzoek en zie, dat uit Galiléa geen profeet opgestaan is. En een ieder ging heen naar zijn huis”.*

Zelfs Zijn vijanden kwamen onder de indruk, waardoor NIETS werd ondernomen, omdat God dat toen niet toestond (zie Luk. 21:17-19).

Hoofdstuk 8

Lichtdragers van God in deze wereld

Dit nieuwe hoofdstuk staat, gezien in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL, in het teken van de KANDELAAR, Gods MENORRA (zie Exod. 25:31-40). Deze 7-voudige kandelaar van puur goud had een schacht en aan weerszijden 3 armen. De schacht kon worden verdeeld in $4 \times 3 = 12$ delen, en de 6 armen in $6 \times 3 \times 3 = 54$ delen. De kandelaar bestond in totaal dus uit 66 delen. En, de zgn. canon van de Schrift, de Bijbel, bestaat ook uit 66 boeken (brieven).

Deze kandelaar straalt symbolisch in feite het licht van de gehele Bijbel van God uit door de kracht en wijsheid van de Heilige Geest. Bij dit licht hebben wij te wandelen en uit dit licht hebben wij te leven (zie Ps. 119:105 en 129-136, Joh. 5:39).

Spreekt de TAFEL MET TOONBRODEN van dit LEVENDE WOORD op de tafel van ons hart en ons GEVORMD (d.i. VERLOST en VERNIEUWD) zijn door dit LEVENDE WOORD (zie Rom. 1:16); de 7-voudige GOUDEN KANDELAAR spreekt ons van het BETUIGEN (het DELEN) van de werking van dit LEVENDE Woord aan (met) anderen door de kracht van de Heilige Geest in Woord en daad.

Het is dus de innerlijk werkende Geest van God, Die ons als Zijn spreekbuis of doorgeefluik gebruikt om met anderen Gods zaligmakend Woord te delen, opdat ook zij erdoor gered en behouden worden.

Vers 1-11: “Maar Jezus ging naar de Olijfberg. En 's morgens vroeg kwam Hij opnieuw in de tempel, en al het volk kwam tot Hem; en neergezeten zijnde, leerde Hij hen. En de Schriftgeleerden en de Farizeeën brachten tot Hem een vrouw, in overspel gegrepen. En haar gesteld hebbende in het midden, zeiden zij tot Hem: Meester, deze vrouw is op de daad zelf gegrepen, overspel begaande. En Mozes heeft ons in de wet geboden, dat dezulken gestenigd zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij? En dit zeiden zij, Hem verzoekende, opdat zij iets hadden, om Hem te beschuldigen. Maar Jezus, neerbukkende, schreef met de vinger in de aarde. En als zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op, en zei tot hen: Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst de steen op haar. En opnieuw neerbukkende, schreef Hij in de aarde. Maar zij, dit horende, en van hun geweten overtuigd zijnde, gingen uit, de één na de andere, beginnende van de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen gelaten (door de aanklagers); en de vrouw in het midden staande. En Jezus, Zich oprichtende, en niemand (van de aanklagers) ziende dan de vrouw, zei tot haar: Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Here! En Jezus zei tot haar: Zo veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer”.

De eerste werking van Gods Geest op aarde is de mensen te OVERTUIGEN VAN ZONDE (zie Joh. 16:8-11, Jes. 4:4). Zo overtuigde Jezus, Die het vleesgeworden Woord was, deze vrouw van haar overspeligheid. Deze overtuiging van zonde is niet tot VEROORDELING van haar, maar opdat die haar zou brengen tot BEROUW, tot BELIJDENIS VAN SCHULD (zie 1 Joh. 1:9) en tot BEKERING tot God, opdat Hij haar hierdoor kon VERGEVEN en VERLOSSEN, TOT HAAR EEUWIG BEHOUD.

De Here stond scherp (lijnrecht) tegenover haar belagers, die slechts liefdeloos uit waren op haar veroordeling (zie Matth. 7:1-5, Jes. 58:9b) en tot het in het nauw brengen van Jezus, omdat Hij niet gevolg zou hebben gegeven aan de eis van de wet; namelijk tot STENIGING van haar (zie Lev. 20:10, Deut. 22:22).

Maar de Here Jezus was gekomen om de mensen te VERLOSSEN van de strik van de duivel (zie 1 Tim. 1:15, 1 Joh. 3:5 en 8, Kol. 1:13) en niet om hen te VEROORDELEN (zie Joh. 3:17, 8:15, 12:47). Hij was gekomen om hen ZALIG TE MAKEN van hun zonden (zie Matth. 1:21, Hebr. 7:25). Daarom mogen ook wij NIET oordelen, maar onze medemensen trachten te leiden naar Jezus en naar Golgotha (zie Matth. 7:1-2), naar het punt dat ook zij hun oude, zondige leven achter zich willen laten (eraan af willen sterven)!

Vers 12-20: “Jezus dan sprak opnieuw tot hen, zeggende: Ik ben het licht van deze wereld; wie Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. De Farizeeën dan zeiden tot Hem: Gij getuigt van Uzelf; Uw getuigenis is niet waarachtig. Jezus antwoordde, en zei tot hen: Hoewel Ik van Mijzelf getuig, zo is nochtans Mijn getuigenis waarachtig; want Ik weet, van waar Ik gekomen ben, en waar Ik heenga; maar gij weet niet, van waar Ik kom, en waar Ik heenga. Gij oordeelt naar het vlees; Ik oordeel niemand. En indien Ik ook oordeel, Mijn oordeel is waarachtig; want Ik ben niet alleen, maar Ik en de Vader, Die Mij gezonden heeft. En er staat ook in uw wet geschreven, dat het getuigenis van twee mensen waarachtig is. Ik ben het, Die van Mijzelf getuig, en de Vader, Die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij. Zij dan zeiden tot Hem: Waar is Uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent noch Mij, noch Mijn Vader; indien gij Mij zou kennen, zo zoudt gij ook Mijn Vader kennen. Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, lerende in de tempel; en niemand greep Hem; want Zijn ure (om te sterven) was nog niet gekomen”.

Jezus is voor ons het LICHT en het LEVEN (zie Joh. 1:4), ons geschonken door de Vader.

En, 2000 jaar geleden werd Hij ons door de Vader geschonken als LAM VAN GOD, DIE DE ZONDEN DER WERELD **WEGNAM** (zie Joh. 1:29, Jes. 9:5a, 53:5), maar HEDEN is Hij ons gegeven als onze VERLOSSER (GENEESHEER), ZALIGMAKER en DOPER MET DE GEEST (zie Ef. 1:17-20, Hebr. 7:24-25).

Vers 21-29: “Jezus dan zei opnieuw tot hen: Ik ga heen (namelijk: tot de Vader), en gij zult Mij zoeken, en in uw zonden zult gij sterven; waar Ik heenga, kunt gij niet komen. De Joden dan zeiden: Zal Hij ook Zichzelf doden, omdat Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gij niet komen? En Hij zei tot hen: Gij zijt van beneden (d.i. aards, werelds), Ik ben van boven (d.i. hemels; uit de hemel afkomstig); gij zijt uit deze wereld, Ik ben niet uit deze wereld. Ik heb u dan gezegd, dat gij in uw zonden zult sterven; want indien gij niet gelooft, dat Ik Die ben, gij zult in uw zonden sterven. Zij zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En Jezus zei tot hen: Wat Ik u van het begin af aan ook zeg. Ik heb vele dingen van u te zeggen en te oordelen; maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en de dingen, die Ik van Hem gehoord heb, deze spreek Ik tot (de mensen van) de wereld. Zij verstonden niet, dat Hij hun van de Vader sprak. Jezus dan zei tot hen: Wanneer gij de Zoon des mensen verhoogd zult hebben (namelijk: aan het kruis), dan zult gij verstaan, dat Ik Die ben, en dat Ik van Mijzelf niets doe; maar deze dingen spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft. En Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem behaaglijk is”.

Hier zinspeelde Jezus op Zijn dood en opstanding tot redding van de mensheid. Ook verweet Hij de Joden hun ongelovigheid, maar wanneer zij "de Zoon des mensen verhoogd (namelijk: gekruisigd) zouden hebben, zouden zij verstaan" (Wie Hij was).

Vers 30-32: “Toen Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem. Jezus dan zei tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gij in Mijn woord blijft (d.i. Zijn Woord – en dus Hem – gehoorzamen), zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; en (gij) zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

Geloven in Jezus moet leiden tot het **BLIJVEN LEVEN IN ZIJN WOORD** (om de zaligmakende werking van Zijn Woord te kunnen ERVAREN). Zo zullen de gelovigen zelf, door de doorwerking van het LICHT VAN GOD in hen, ook het licht van deze wereld worden (zie Matth. 5:13-16, Jes. 60:1-3), namelijk wanneer het Woord van God de mens helemaal VRIJ van satan en zonde(machten) zal hebben gemaakt (zie Rom. 1:16-17, 1 Petr. 2:24, 1 Joh. 2:14 en 1 Joh. 3:8-9). Dan zal het in ons LEVENDE WOORD ons, door de kracht van de inwonende Geest, tot GETUIGEN van Christus maken door woord en daad (zie Kol. 1:27, 3:16).

Vers 33-59: “Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad (d.i. nageslacht), en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden? Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een ieder, die de zonde doet, is een dienstknecht van de zonde. En de dienstknecht blijft niet eeuwig in het huis, de zoon blijft er eeuwig. Indien dan de Zoon u vrijgemaakt zal hebben (van iedere zonde[macht]), zo zult gij waarlijk vrij zijn. Ik weet, dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij zoekt Mij te doden; want Mijn woord heeft in u (uw hart en leven) geen plaats. Ik spreek wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; zo doet ook gij, wat gij bij uw vader gezien hebt. Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei tot hen: Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham doen. Maar nu zoekt gij Mij te doden, een Mens, Die u de waarheid gesproken heb, welke Ik van God gehoord heb. Dat deed Abraham niet. Gij doet de werken van uw vader. Zij zeiden dan tot Hem: Wij zijn niet geboren uit hoererij; wij hebben een Vader, namelijk God. Jezus dan zei tot hen: Indien God uw Vader was, zo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan; en kom van Hem. Want Ik ben ook van Mijzelf niet gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Waarom kent gij Mijn spraak niet? Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt horen. Gij hebt de duivel tot vader, en wilt de begeerten van uw vader doen; die een mensenmoordenaar was vanaf het begin, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij naar zijn aard; want hij is een leugenaar, en de vader van de leugen. Maar Mij, omdat Ik u de waarheid zeg, gelooft gij niet. Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet? Wie uit God is, hoort (en gehoorzaamt) de woorden van God; daarom hoort gij niet, omdat gij uit God niet zijt. De Joden dan antwoordden en zeiden tot Hem: Zeggen wij niet terecht, dat Gij een Samaritaan zijt, en de duivel hebt (of: bezeten zijt van een boze geest)? Jezus antwoordde: Ik heb de duivel niet (of: Ik ben niet bezeten van een boze geest); maar Ik eer Mijn Vader, en gij onteert Mij. Doch Ik zoek Mijn eer niet; er is Eén, Die ze zoekt en oordeelt. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand Mijn woord zal bewaard hebben, die zal de dood niet zien in de eeuwigheid. De Joden dan zeiden tot Hem: Nu erkennen wij, dat Gij de duivel hebt (of: dat Gij bezeten zijt van een boze geest). Abraham is gestorven, en (ook) de profeten; en Gij zegt: Zo iemand Mijn woord bewaard zal hebben, die zal de dood niet smaken in de eeuwigheid? Zijt Gij meerder, dan onze (voor)vader Abraham, die gestorven is, en (ook) de profeten zijn gestorven; (tot) wie maakt Gij Uzelf? Jezus antwoordde: Indien Ik Mijzelf eer, zo is Mijn eer niets; Mijn Vader is het, Die Mij eert, van Wie gij zegt, dat Hij uw God is. En gij kent Hem niet, maar Ik ken Hem; en indien Ik zeg, dat Ik Hem niet ken, zo zou Ik u gelijk zijn, namelijk een leugenaar; maar Ik ken Hem, en bewaar Zijn woord. Abraham, uw (voor)vader, heeft met verheuging verlangd, dat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien, en is verblijd geweest. De Joden dan zeiden tot Hem: Gij zijt nog geen vijftig jaar, en hebt Gij Abraham gezien? Jezus zei tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham (geboren) was, ben Ik (d.i. was Ik er reeds). Zij namen dan stenen op, dat zij ze op Hem wierpen. Maar Jezus verborg Zich, en ging uit de tempel, gaande door het midden van hen; en ging (hun) zo voorbij”.

De kinderen van God en de kinderen van de duivel

(vers 33-59)

Kinderen van God

Kinderen van de duivel

Vers 35	Zij zijn zonen Gods (Rom. 8:19-21 + 29).	Zij dienen de zonde (de duivel).	Vers 34
Vers 36	Zij zijn waarlijk vrij van zonde en satan.	Zij trachten Jezus te doden.	Vers 37-41 + 59
Vers 42	Zij hebben Jezus lief.	Zij verstaan Jezus niet.	Vers 43
Vers 47	Zij gehoorzamen Gods Woord.	Zij zijn mensenmoordenaars en leugenaars.	Vers 44
Vers 51	Zij zullen de dood niet zien in eeuwigheid.	Zij geloven niet in Jezus.	Vers 45-46
N.B. Vergelijk dit ook met 1 Joh. 3:7-11.		Zij zoeken Jezus te onteren, Zijn Naam te bezoedelen.	Vers 48-53
		Zij kennen Jezus niet.	Vers 55

Hoofdstuk 9

De heerlijkheid van God zien

"Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien"

(Matth. 5:8, zie ook Hebr. 12:14)

Wij zijn, in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL blijvend, gekomen tot het WIEROOKALTAAR (zie Exod. 30:1-10), dat ons spreekt van LOFPRIJZING, DANKZEGGING en AANBIDDING, die als wierook tot God en Zijn troon opstijgen (zie Matth. 5:16).

Door de innerlijke, heiligende werkingen van WOORD en HEILIGE GEEST, de beide openbaringsvormen, waarin JEZUS CHRISTUS tot ons komt, ondergaan wij een RECHTVAARDIGMAKING; zodanig, dat Zijn Goddelijke Natuur in ons, in steeds toenemende mate, wordt gestort, nadat de OUDE, ZONDEZIEKE EIGEN IK-NATUUR is weggebrand, ook weer door WOORD en GEEST (zie Jer. 23:29, Jes. 4:4, Rom. 3:21-26, 2 Petr. 1:4).

Door deze geloofswerkingen, door deze rechtvaardigende en heiligende werkingen van God wordt onze gedachten-richting verzegeld (zie Openb. 7:3), namelijk op Hem gevestigd, en gaan onze geestelijke ogen voor Hem open. Wij zien dan Zijn HEILIGHEID en HEERLIJKHEID, Zijn BARMHARTIG en LIEFDEVOL WEZEN en tegelijkertijd Zijn GERECHTIGHEID (zie Openb. 3:18).

Dan komt er een heilige vreze en diep ontzag in ons hart voor Hem op, maar tegelijkertijd een dankbaarheid en lofprijzing. Diep uit ons hart stijgt steeds hoger een ADORATIE, een AANBIDDING, voor onze God op, totdat wij onszelf in deze aanbedding geheel verliezen...

Vers 1-6: "En voorbijgaande, zag Hij een mens, blind vanaf de geboorte. En Zijn discipelen vroegen Hem, zeggende: Rabbi (d.i. Meester), wie heeft er gezondigd, deze, of zijn ouders, dat hij blind geboren werd? Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar dit is geschied, opdat de werken Gods in hem geopenbaard zouden worden. Ik moet werken de werken van Degene, Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan. Zolang Ik in de wereld ben, zo ben Ik het Licht van deze wereld. Dit gezegd hebbende, spooG Hij op de aarde, en maakte slijk uit dat speeksel, en streek dat slijk op de ogen van de blinde (man); ...".

In het licht van bovenstaande tekst moeten wij het verhaal van de genezing van de BLINDGEBORENE zien. Geestelijk zijn wij allen "BLINDGEBOREN" en moeten wij van deze geestelijke blindheid worden genezen, "opdat de werken Gods in ons geopenbaard zullen worden" (zie vers 3 en Rom. 8:20-21).

Vers 7: "...en (Hij) zei tot hem: Ga heen, was u in het badwater Silóam (hetgeen vertaald wordt door: uitgezonden). Hij ging dan heen en waste zich, en kwam ziende terug".

Deze blindgeborene, die ziende werd, moest zich wassen in het badwater SILOAM. Vertaald zijnde betekent "SILOAM": "UITGEZONDEN".

Het zijn Zijn, door Hemzelf geroepen en uitgezonden dienstknechten, die de Here het meest heiligt, rechtvaardigt en verheerlijkt (zie Rom. 8:29-30). Het is aan hen, dat Hij Zich het meest openbaart. Het zijn vooral dezen, die Hem met hun geestelijke ogen aanschouwen en Hem hierdoor aanbidden.

Vers 8-12: “De buren dan, en (allen) die daarvoor gezien hadden, dat hij blind was, zeiden: Is deze niet (de-gene), die (regelmatig) zat te bedelen? Anderen zeiden: Hij is het; en (weer) anderen: Hij is (aan) hem gelijk. Hij zei: Ik ben het. Zij dan zeiden tot hem: Hoe zijn u de ogen geopend? Hij antwoordde en zei: De Mens, genaamd Jezus, maakte slijk, en bestreek mijn ogen, en zei tot mij: Ga heen naar het badwater Silóam, en was u. En ik ging heen, en waste mij, en ik werd ziende. Zij dan zeiden tot hem: Waar is Hij? Hij zei: Ik weet het niet”.

Deze blindgeborene gaf Jezus alle eer voor het openen van zijn (voorheen) blinde ogen. Gods dienstknechten, degenen die Hem geestelijk kunnen aanschouwen, geven Hem ook alle eer voor dit geestelijk kunnen zien!

Vers 13-14: “Zij brachten hem, die te voren blind geweest was, tot de Farizeeën. En het was sabbat, toen Jezus het slijk maakte, en zijn ogen opende”.

Dezulken blijven in een geestelijke (SABBATS)RUST leven. Met (en door) hun verlost en geheiligde geest zien zij God voortdurend in de hemelen (zie Matth. 18:10b).

Vers 15-17: “De Farizeeën vroegen hem dan ook opnieuw, hoe hij ziende geworden was. En hij zei tot hen: Hij legde slijk op mijn ogen, en ik waste mij, en ik zie (nu). Sommigen dan uit de Farizeeën zeiden: Deze Mens is niet van God, want Hij houdt de sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe kan een mens, die een zondaar is, zulke tekenen doen? En er was verdeeldheid onder hen. Zij zeiden opnieuw tot de blinde: Gij, wat zegt gij van Hem; daar Hij uw ogen geopend heeft? En hij zei: Hij is een Profeet”.

ONGeestelijke leiders kunnen dit (geestelijk) zien en dit (in de geest) aanbidden van Gods begenadigde zonen en dochters niet goed plaatsen en komen, mede daarom, vaak in protest tegen hen en hun aanbedding, die ze dan te LUIDRUCHTIG en niet uit God noemen.

Vers 18-23: “De Joodse leiders dan geloofden van hem niet, dat hij blind geweest was, en ziende was geworden, totdat zij de ouders geroepen hadden van degene, die ziende geworden was. En zij vroegen hun, zeggende: Is deze uw zoon, van wie gij zegt, dat hij blind geboren is? Hoe kan hij dan nu zien? Zijn ouders antwoordden hun en zeiden: Wij weten, dat deze onze zoon is, en dat hij blind geboren is; maar hoe (het komt dat) hij nu ziet, weten wij niet; of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij niet; (maar) hij is oud en wijs genoeg, vraagt het hemzelf; hij zal voor zichzelf spreken. Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de Joodse leiders vreesden; want deze Joodse leiders hadden reeds tezamen een besluit gemaakt, (dat), zo iemand Hem beleed als Christus, dat die uit de synagoge geworpen zou worden. Daarom zeiden zijn ouders: Hij is oud en wijs genoeg, vraagt het hemzelf”.

Uit vrees voor de JOODSE LEIDERS bewaarden zelfs zijn ouders de nodige afstand, en lieten hun zoon in de kou staan.

Geestelijke, gezegende mensen staan vaak alleen met de Heer!

Vers 24-34: “Zij dan riepen voor de tweede maal de mens, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef God de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. Hij dan antwoordde en zei: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; één ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie. En zij zeiden nogmaals tot hem: Wat heeft Hij (met) u gedaan? Hoe heeft Hij uw ogen geopend? Hij antwoordde hun: Ik heb het u reeds gezegd, en gij hebt het niet willen horen; waarom wilt gij het opnieuw horen? Wilt gij ook Zijn discipelen worden? Zij scholden hem dan uit, en zeiden: Gij zijt Zijn discipel; maar wij zijn discipelen van Mozes. Wij weten, dat God tot Mozes gesproken heeft; maar (van) Deze weten wij niet, van waar Hij is. De mens antwoordde, en zei tot hen: Hierin is immers wat wonderlijks, dat gij niet weet, van waar Hij is, en toch heeft Hij mijn ogen geopend. En wij weten, dat God de zondaars niet hoort; maar wanneer iemand godvruchtig is, en Zijn wil doet, die (ver)hoort Hij. Van alle eeuw(en) is het niet gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene geopend heeft. Indien Deze van God niet was, Hij zou niets kunnen doen. Zij antwoordden, en zeiden tot hem: Gij zijt geheel in zonden geboren, en leert gij ons? En zij wierpen hem uit (de synagoge)”.

VLESELIJKE LEIDERS stellen zich vijandig tegen geestelijk ziende christenen op. Gods kinderen hebben zulke leiders te vergeven, maar de machten van de duisternis, die hen leiden moeten wij binden en verdoemen (zie Jes. 54:17).

Vers 35-38: “Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende, zei Hij tot hem: Geloofst gij in de Zoon van God? Hij antwoordde en zei: Wie is Hij, Here, opdat ik in Hem mag geloven? En Jezus zei tot hem: En gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Die is het. En hij zei: Ik geloof, Here! En hij aanbad Hem”.

Maar van Jezus ondervinden dezulken ONTFERMING, en STROMEN VAN GENADE om sterk te staan temidden van alle haat en afscheiding (zie Joh. 16:33, 1 Joh. 4:4).

Vers 39-41: “En Jezus zei: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die (geestelijk) niet zien, zien mogen, en die (menen te) zien, (geestelijk) blind worden. En dit hoorden enigen uit de Farizeeën, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? Jezus zei tot hen: Indien gij (geestelijk) blind zou zijn, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde”.

Jezus brengt scheiding tussen alle OPRECHTE en **SCHIJNHEILIGE CHRISTENEN** (zie Luk. 12:49-53).

Hoofdstuk 10

De volkomen doorbraak in het voorhangsel van ons vlees

Dit hoofdstuk en het volgende staan, in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL, in het teken van het GESCHEURDE VOORHANGSELVAN DE TEMPEL (zie Matth. 27:51). Het voorhangsel in de tempel (tabernakel) symboliseerde het lichaam van Jezus Christus, dat gescheurd (verbrijzeld – zie Jes. 53:10) moest worden vanwege de zonde die Hij, om ons te kunnen verlossen, in Zich droeg (zie 2 Kor. 5:21).

Deze doorbraak in het voorhangsel van ons vlees, dat door Jezus, voor ons, door Zijn kruisoffer is volbracht (zie Hebr. 10:20), wordt in ons bewerkt door de zaligmakende werkingen van het Bloed, het Woord en de Heilige Geest enerzijds (zie Tit. 2:11, 3:7, 2 Kor. 4:10-11, Rom. 6:5) en onze LOF-OFFERS voor onze God en Heiland anderzijds (zie Hebr. 13:15).

LOF-OFFEREN is een tweeledig begrip. Het spreekt enerzijds van onze DANK en LOF en PRIJS voor het voor ons volbrachte werk op Golgotha (zie Ps. 50:23, NBG Vertaling) en anderzijds van het heilige en Gode welvaangename offer van ons oude, zondige leven op het kruisaltaar van Golgotha (zie Rom. 12:1).

Als wij waarlijk LOF-OFFEREN dan zullen alle resterende werkingen van de vleselijke natuur door Gods genade beëindigd worden en wordt hierdoor tevens de toegang tot Gods troon volkomen vrijgemaakt (zie Matth. 18:10b, Joh. 8:36, Ef. 5:26-27, Jes. 1:18, 1 Petr. 2:24) zodat dan en voortaan slechts de CHRISTUSNATUUR in dezulken heerschappij heeft, waardoor zij ware leden zijn geworden van het LICHAAM VAN CHRISTUS (zie 1 Kor. 12:27) en daardoor DEELGENOTEN VAN CHRISTUS, DE ZOON VAN GOD. Dan zijn zij opgenomen in het HEILSLICHAAM, dat God voor deze wereld en voor de toekomstige wereld heeft bereid!

Deze christenen zijn dan waarlijk ingegaan door de DEUR, die de uit de dood opgestane Here Jezus Christus voor ons is.

Vers 1-2: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die niet ingaat door de deur in de stal van de schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en een moordenaar. Maar die door de deur ingaat, is een herder van de schapen".

Vers 7-16: "Jezus dan zei opnieuw tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur van de schapen. Allen, die er vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen hebben hen niet gehoord. Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal (voor eeuwig) behouden worden; en hij (of zij) zal ingaan en uitgaan, en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben. Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen. Maar de huurling, en die geen herder is, wie de schapen niet eigen zijn, ziet de wolf komen, en verlaat de schapen, en vlucht; en de wolf grijpt ze, en verstroot de schapen. En de huurling vlucht, omdat hij een huurling is, en (daarom) heeft (hij) geen (toegewijde) zorg voor de schapen. Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en word door de Mijnen gekend. Gelijk de Vader Mij kent, zo ken Ik ook de Vader; en Ik zet Mijn leven in voor de schapen. Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden één kudde, en één Herder".

Gaan wij zo, geestelijk gezien, door de DEUR – en symbolisch wordt dit in feite uitgedrukt door de gang (het gaan) door het HEILIGDOM van Israëls Tabernakel, waarin de driehoekswerkingen van TAFEL MET TOONBRODEN, KANDELAAR en REUKOFFERALTAAR, zijnde het beeld van de werkingen van WOORD, HEILIGE GEEST en ZICH OFFEREND GEBED EN AANBIDDING, het kind van God uiteindelijk GEHEEL zal hebben GELOUTERD en GEHEILIGD – dan komen wij in het REINE, GODDELIJKE LEVEN, dat door het ALLERHEILIGDOM van Israëls Tabernakel wordt gesymboliseerd, waarin ook de ARK DES VERBONDS is, die een heenwijzing vormt naar de TROON VAN GOD.

Zulke christenen worden dan beheerst door de NATUUR VAN GOD (zie 2 Petr. 1:4), door de ZIN VAN CHRISTUS (zie 1 Kor. 2:16), door Gods GERECHTIGHEID, BARMHARTIGHEID, REINHEID (HEILIGHEID) en VREDESGEZINDHEID (zie Matth. 5:6-9). Deze christenen hebben dan hun oorspronkelijke "dieven- en moordenaarsnatuur" geheel verloren.

De natuurlijke mens heeft de natuur van satan (zie Jak. 3:15, Ef. 2:1-3, 1 Joh. 3:8-10, 5:19), namelijk de "dieven- en moordenaarsnatuur" (zie Joh. 8:44). Maar die door de DEUR (beeld van Jezus – namelijk: door de Geest van onze Here Jezus Christus) is ingegaan, heeft zijn/haar oorspronkelijke natuur verloren en heeft de NIEUWE CHRISTUSNATUUR aangedaan (zie 2 Kor. 5:17-18a, 1 Joh. 3:9). Hij/zij heeft de natuur gekregen van de "GOEDE HERDER" (zie Psalm 23).

Vers 3: "Deze doet de deurwachter open, en de schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit".

De "deurwachter" is degene die hoort (d.i. luistert en gehoorzaamt), die de stem van de Goede Herder herkent en zijn/haar hart voor Hem opent.

Vers 4: "En wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen uit; en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen".

Zulke christenen zijn ware VOORGANGERS van de "kudde", zij gaan hun schapen waarlijk voor in leven en gedrag, in woord en daad (zie Filip. 3:17, 2 Thess. 3:7).

Vers 5-6: "Maar een vreemde zullen zij geenszins volgen, maar (zij) zullen van hem vluchten; omdat zij de stem van de vreemde niet kennen. Deze gelijkenis zei Jezus tot hen; maar zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak".

De "vreemde" is dus degene, die de (geestelijke) DEUR-ERVARING IN CHRISTUS niet hebben ondergaan. Zulke

“christenen” zijn dan "zelfweiders" (namelijk: gelovigen die voordelen voor zichzelf of de eigen plaatselijke Gemeente/Kerk zoeken) en dieven en moordenaars (zie Matth. 21:33-45; de gelijkenis van de boze wijngaardeniers).

Vers 7-16: *Is reeds behandeld onder vers 1-2.*

Vers 17-21: “Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn (aardse) leven (uit vrije wil) afleg, opdat Ik het (Opstandingsleven) opnieuw neme. Niemand neemt het (leven) van Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af; Ik heb macht het af te leggen, en heb macht het terug te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen. Er ontstond dan opnieuw verdeeldheid onder de Joden, omwille van deze woorden. En velen van hen zeiden: Hij heeft de duivel (of: Hij is bezeten van een boze geest), en is waanzinnig; waarom luistert gij naar Hem? Anderen zeiden: Dit zijn geen woorden van een bezetene; kan ook de duivel de blinden de ogen openen?”

Om de Goede Herder voor Zijn schapen te kunnen zijn, moest Jezus Christus door het kruisoffer, namelijk door dood en opstanding heengaan (zie Luk. 11:21-22, Ef. 4:8-10). Waardoor Hij Zijn GOEDE HERDERSNATUUR kan delen met Zijn, door Hem, geroepen en gezalfde dienstknechten. Hen gevormd hebbende tot leden van Zijn CHRISTUS-LICHAAM, om anderen uit de wereld te trekken, opdat ook zij deel mogen hebben aan datzelfde volmaakte CHRISTUS-LICHAAM (zie Ef. 4:11-16, Openb. 22:17).

Vers 22-30 “En het was het (jaarlijkse) feest van de vernieuwing van de tempel¹¹ te Jeruzalem; en het was winter. En Jezus wandelde in de tempel, in de voorhof van Sálomo. De Joden dan omringden Hem, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij onze ziel nog in spanning? Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons vrijuit. Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, en gij gelooft het niet. De werken, die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij. Maar gij gelooft niet; want gij zijt niet van Mijn schapen, gelijk Ik u gezegd heb. Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken ze, en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in eeuwigheid, en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meer dan allen; en niemand kan ze rukken uit de hand van Mijn Vader. Ik en de Vader zijn één”.

Vers 37-38: “Indien Ik niet de werken van Mijn Vader doe, zo gelooft Mij niet; maar indien Ik ze doe, en gij Mij niet gelooft, zo gelooft de werken; opdat gij moogt erkennen en geloven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem”.

De "Goede Herder" werd en wordt gekenmerkt door de werken, die Hij deed en doet in de Naam van de Vader (zie Luk. 7:22). De schapen horen dan Zijn stem, luisteren naar (d.i. gehoorzamen) Hem en Hij leidt hen inwaarts in het EEUWIGE (CHRISTUS)LEVEN (zie Ps. 23, Joël 2:23).

Jezus zei één te zijn met de Vader, en Zijn werken getuigden van deze éénheid.

Vers 31-33: “De Joden dan namen opnieuw stenen op, om Hem te stenigen. Jezus antwoordde hun: Ik heb u vele voortreffelijke werken getoond van Mijn Vader; om welk van die werken wilt gij Mij stenigen? De Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij stenigen U niet om enig goed werk, maar om godslastering, en omdat Gij, een Mens zijnde, Uzelf God maakt”.

De Joden vonden deze uitspraak van Jezus "godslasterlijk", omdat Hij, (in hun ogen een gewoon) Mens zijnde, Zichzelf God maakte.

Vers 34-36: “Jezus antwoordde hun: Staat er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd, gij zijt goden? Indien de wet hen goden genoemd heeft, tot wie het woord van God geschied is, en de Schrift niet kan gebroken worden; zegt gij tot Mij, Die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert God; omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon?”

De Schrift zegt van degenen tot wie het Woord van God **GESCHIED IS** (dit zijn zij die door het Woord van God verlost en vernieuwd zijn), dat zij, "kinderen van de Allerhoogste", dus GODEN zijn (zie Ps. 82:6). Daarom lasterde Jezus niet, toen Hij zei: "Ik ben Gods Zoon"! Hij kon dit op grond van Psalm 82:6 zeggen, maar Hij WAS en IS dat van EEUWIGHEID AF ook!

Vers 37-38: *Is reeds behandeld onder vers 22-30*

Vers 39-42: “Zij trachtten Hem dan opnieuw te grijpen, maar Hij ontkwam uit hun handen. En Hij ging terug over de Jordaan, tot de plaats, waar Johannes eerst doopte; en Hij bleef daar. En velen kwamen tot Hem, en zeiden: Johannes (de doper) deed wel geen tekenen; maar alles, wat Johannes van Deze zei, was waar. En velen geloofden daar in Hem”.

Vele anderen in het Overjordaanse (d.i. het land ten oosten van de Jordaan) geloofden wel in Zijn "GOEDE HERDERSCHAP".

¹¹ **Uit de Bijbelse Encyclopedie:**

Het vernieuwingsfeest of feest van de tempelwijding viel op de 25ste Kislew (de 9de maand van het Israëlitische jaar, en bij ons de maand december) en is het zgn. Chanoekafeest. Chanoeka = inwijding. Men herdenkt dan de reiniging van de tempel door Judas de Makkabeeër in 165 v. Chr., nadat de tempel drie jaar tevoren door de Syriërs, onder Antiochus IV Epifanes, was ontwijd. Dit feest werd 8 dagen lang gevierd, ongeveer als het loofhuttenfeest, maar dan in de winter. Men verlicht op bijzondere wijze de huizen. Welbekend zijn tegenwoordig nog de zgn. Chanoekalampen. Het Chanoekafeest is geworden tot een feest van het licht.

Hoofdstuk 11

Het door Jezus Christus opgewekte leven

Vers 1-2: *“En er was een zeker man ziek, genaamd Lázarus, uit Bethanië, uit het gehucht van Maria en haar zuster Martha. (Maria nu was degene, die de Here gezalfd heeft met balsem, en Zijn voeten afgedroogd heeft met haar haren; en het was haar broe(de)r Lázarus die ziek was)”*.

Het gezin te Bethanië bestond uit een broer en twee zusters:

- LÁZARUS (dit is de Griekse vorm van Eleazar, wat betekend: God heeft geholpen),
- MARTHA (wat betekend: meesteres) en
- MARIA (de betekenis van deze naam is onbekend; soms denkt men aan MARA: bitter).

Deze 3 mensen beelden, geestelijk gezien, de geest (Lázarus), de ziel (Maria) en het lichaam (Martha) van de christen uit, want ze woonden te Bethanië (en dit betekent "huis van armoede") en een christen is oorspronkelijk ook arm van geest.

Deze 3-voudige structuur van de mens – namelijk geest, ziel en lichaam – wordt ook in 1 Thessalonicenzen 5:23 vermeld.

Vers 3-5: *“Zijn zusters dan zonden (iemand) tot Hem, zeggende: Here, zie, die Gij liefhebt, is ziek. En Jezus, dat horende, zei: Deze ziekte is niet tot de dood (toe), maar tot (eer en) verheerlijking van God; opdat de Zoon van God hierdoor verheerlijkt zal worden. Jezus nu had Martha, en haar zuster (Maria), en Lázarus lief”*.

Jezus had dit gezin lief, zoals Hij elk oprecht kind van God liefheeft als Zijn oogappel (zie Deut. 32:9-10).

Lázarus, het beeld van de NATUURLIJKE (en dus zondige) menselijke geest MOEST eerst sterven door de genadewerkingen van God. Deze ziekte (en dood) van Lázarus was dus niet om de macht van de dood te verheerlijken, maar diende tot eer en verheerlijking van God en Zijn genade, want Jezus zou Lázarus, als beeld van de menselijke geest, OPWEKKEN om hem te doen leven (zie Joh. 10:10).

Zo wordt in elke (oprechte) christen het gepredikte WOORD VAN GOD, door de overschaduwning (of werking) van de Heilige Geest, tot LEVEN gewekt, zodat hij/zij uit God geboren (namelijk: WEDERGEBOREN) wordt (zie Joh. 1:13), nadat hij/zij deel heeft gekregen aan de DOOD VAN JEZUS, door af te (willen) sterven aan het oude zondige leven. Beide processen, namelijk het **afstervingsproces** door (vrijwillige) deelname aan de dood van Jezus, alsook het opwekkingsproces door deelname aan de opstanding van Jezus, is een zich (dagelijks) ontwikkelend proces, dat tot eer en verheerlijking strekt van Gods ONvolprezen genade (zie Rom. 6:5, 2 Kor. 4:10-11 en 16).

En zo moet ook de menselijke geest VERNIEUWD worden (zie Ezech. 36:26) door de drenking in het GODDELIJKE LEVEN (zie Ezech. 47:1-5), nadat de oude menselijke geest WEGGEWASSEN is in Jezus' Bloed (zie vers 25, 2 Petr. 1:4), WEGGEDRENKT is in Jezus dood (zie 2 Kon. 5:14), WEGGEBRAND is door Gods Vuurdoop (zie Mal. 3:1-3, Matth. 3:11-12).

Vers 6: *“Toen Jezus dan gehoord had, dat Lázarus ziek was, toen bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar Hij was”*.

Jezus wachtte (bewust) wat langer om naar Lázarus toe te gaan, juist omdat de DOODSWERKING in Lázarus moest optreden, omdat hij model moest staan voor het (af)sterven aan het oude leven, de afsterving van de OUDE, ZONDIGE “IK”-NATUUR. Jezus wilde pas de 4de dag NA LÁZARUS' DOOD ter plaatse zijn (zie vers 17). Want, op de 4de dag na de dood begint het lichaam van de mens namelijk tot ontbinding over te gaan. Niemand kon dan nog zeggen, dat Lázarus maar **SCHIJNDOOD** was.

Vers 7-16: *“Daarna zei Hij echter tot de discipelen: Laten wij weer naar Judéa gaan. De discipelen zeiden tot Hem: Rabbi (d.i. Meester)! de Joden hebben U onlangs (nog) getracht te stenigen, en gaat Gij opnieuw daarheen? Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in de dag? Indien iemand overdag wandelt, zo stoot hij (of zij) zich niet, omdat hij (of zij) het licht van deze wereld ziet; maar indien iemand in de nacht wandelt, zo stoot hij (of zij) zich, omdat het licht niet in hem (of haar) is. Dit sprak Hij; en daarna zei Hij tot hen: Lázarus, onze vriend, slaapt; maar ik ga heen, om hem uit de slaap op te wekken. Zijn discipelen dan zeiden: Here, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden. Maar Jezus had gesproken van zijn dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust van de slaap. Toen zei dan Jezus vrijuit tot hen: Lázarus is gestorven. En ik ben blij omwille van u, dat ik daar niet geweest ben, opdat gij geloven moogt; doch laten wij tot hem gaan. Thomas dan, genaamd Didymus, zei tot zijn mede-discipelen: Laten wij ook gaan, opdat wij met Hem sterven”*.

LÁZARUS werd tot eer en verheerlijking van God uit de dood opgewekt. Maar NIET gelijk aan de opstanding van Jezus, Die na Zijn kruisdood een OPSTANDINGSlichaam ontving (zie 1 Kor. 5:42-44), want Lázarus had nog steeds een STERFELIJK lichaam. Hij moest namelijk, zoals wij reeds hebben gezien, uit de dood worden opgewekt, om te dienen als een symbool van de menselijke, WEDERGEBOREN GEEST.

Vers 17-24: *“Jezus dan, gekomen zijnde, wist, dat hij reeds vier dagen in het graf had gelegen. (Bethanië nu was nabij Jeruzalem, ongeveer vijftien stadiën (d.i. ± 3 km.) van daar.) En velen uit de Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat zij hen vertroosten zouden over hun broe(de)r. Martha dan, toen zij hoorde, dat Jezus kwam, ging Hem tegemoet; doch Maria bleef in huis zitten. Zo zei Martha dan tot Jezus: Here, als Gij hier was geweest, zo was mijn broe(de)r niet gestorven; maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God begeren zult, God het U geven zal. Jezus zei tot haar: Uw broe(de)r zal weer opstaan. Martha zei tot Hem: Ik weet, dat hij zal opstaan in de opstanding van de laatste dagen”*.

MARTHA was de eerste, die van de (reddende) komst van de Heiland hoorde. Zo **horen** ook wij, via ons LI-CHAAM, het eerst van het reddende Evangelie van onze God (zie Rom. 10:17).

Martha is hier het symbool van de NATUURLIJKE MENS die het Evangelie met zijn/haar oor hoort en het met zijn/haar verstand verwerkt. Het NATUURLIJKE VERSTAND is niet ingesteld op WONDEREN, op een WONDERWERKENDE God. Vandaar dat, toen de Here tegen haar zei, dat Lázarus zou OPSTAAN uit de dood, zij als vanzelfsprekend dacht aan de ALGEMENE OPSTANDING UIT DE DODEN, die naar Gods belofte aan het EIND DER TIJDEN geschieden zal. Want, dat haar dode broer, die nu al 4 dagen in het graf had gelegen, op die bewuste dag op zou staan, was voor haar te WONDERLIJK om te kunnen geloven!

Vers 25-28: *“Jezus zei tot haar: **Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft zal leven, al is hij (of zij) ook gestorven**; en een ieder, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in de eeuwigheid. Geloof jij dat? Zij zei tot Hem: Ja, Here; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou. En dit gezegd hebbende, ging zij heen, en riep Maria, haar zuster, heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept u”.*

Jezus verkondigde Martha dat HIJ “de Opstanding en het Leven was”, namelijk Degene Die het eeuwige (en dus het opstandings)leven geeft aan de mensen die in Hem geloven, en dit gold dus ook voor Lázarus en dat de mens, die (oprecht) in Hem geloofde GEESTELIJK in eeuwigheid niet zou sterven, omdat Hij die geest zou hebben VERNIEUWD door de geestelijke gemeenschap met de LEVENDE God, waardoor de menselijke geest van de oude (bewuste of onbewuste) relatie met satan zou zijn VERLOST en een NIEUWE en BLIJVENDE RELATIE MET GOD EN ZIJN ZOON, JEZUS CHRISTUS zou hebben verkregen.

Martha begreep dit niet en gaf de Here daarom een ontwijkend antwoord.

Vers 29-37: *“Maria, als zij dat hoorde, stond haastig op, en ging tot Hem. (Jezus nu was nog niet in het gehucht (aan)gekomen, maar was in de plaats, waar Martha Hem tegemoet gekomen was.) De Joden dan, die met haar in het huis waren, en haar vertroostten, ziende Maria, dat zij haastig opstond en uitging, volgden haar, zeggende: Zij gaat naar het graf, om daar te wenen. Maria dan, toen zij kwam, waar Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot Hem: Here, indien Gij hier was geweest, zo was mijn broe(de)r niet gestorven. Jezus dan, toen Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook (zag) wenen, werd zeer bewogen in de geest, en diep ontroerd; en zei: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Here, kom en zie. Jezus weende. De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had! En sommigen uit hen zeiden: Kon Hij, Die de ogen van de blinde geopend heeft, niet maken, dat ook deze niet gestorven was?”*

Jezus kon niet veel doen, als het contact alleen bij Martha (het lichaam) was gebleven. "Hij was nog op de plaats, waar Hem Martha tegemoet gekomen was". Hij was nog geen stap verder gekomen. Maar toen maakte Hij contact met MARIA (de menselijke ziel, het innerlijke gemoed van de mens). En Maria zei, toen zij de Here ontmoette, DEZELFDE WOORDEN als Martha (want lichaam en ziel van de oprechte mens zijn één).

Als het Evangelie alleen maar ons gehoor bereikt, en ons hart er niet door wordt geroerd, werkt het niet veel uit. Ook niet als alleen het menselijke verstand ermee instemt. Maar als onze ziel erdoor wordt geraakt, kan Jezus Zijn zaligmakend werk beginnen en kan Hij komen op de plaats van de menselijke **geest** om die uit de GEESTELIJKE DOOD te verlossen en die te DOEN OPSTAAN in nieuwigheid des levens.

Jezus was zeer begaan met de toestand van dit gezin. Hij weende! Evenzo is Jezus zeer begaan met onze ONGEREDDE toestand!

Vers 38-40: *“Jezus dan, opnieuw in Zichzelf zeer bewogen zijnde, kwam tot het graf; en het was een spelonk, en een steen was daarop gelegd. Jezus zei: Neemt de steen weg. Martha, de zuster van de gestorvene, zei tot Hem: Here, er hangt al een lijkklucht, want hij heeft (al) vier dagen daar gelegen. Jezus zei tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid van God zien zult?”*

Jezus wilde Lázarus opwekken, maar Hij moest eerst alle ongeloof van Martha terzijde schuiven, opdat het WONDER van de opstanding, tot eer en verheerlijking van God, zou kunnen geschieden.

Vers 41-43: *“Zij namen dan de steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zei: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort; maar omwille van de menigte, die rondom staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt. En toen Hij dit gezegd had, riep Hij met luide stem: Lázarus, kom uit!”*

Als het GELOOF IN JEZUS' vermogen om Lázarus op te wekken uit de dood aanwezig zou zijn, zouden zij (maar al te graag) bereid zijn om die steen, die het graf afsloot, weg te nemen.

En, na enige aarzeling namen zij die steen ook daadwerkelijk weg. En zo kon en deed Jezus Zijn machtswoord horen: **"Lázarus, kom uit"**.

Vers 44: *“En de gestorvene kwam uit, gebonden aan handen en voeten met de grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zei tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan”.*

Nu rest voor de dienstknechten van Jezus het werk van het losmaken van alle grafdoeken. Beeld van een wedergeborene die nog ontbonden moet worden van alle resten van het oude, geestelijk dode leven, die hem/haar nog omwonden, en die zijn/haar nieuwe bestaan in Christus nog ontsieren.

Net zoals de graankorrel nog ontdaan moet worden van zijn natuurlijk **kaf**, beeld van de natuurlijke mens die verlost moet worden van zijn/haar oude, zondige leven.

Vers 45-46: *“Velen dan uit de Joden, die tot Maria gekomen waren, en aanschouwd hadden, hetgeen Jezus gedaan had, geloofden in Hem. Maar sommigen van hen gingen tot de Farizeeën, en zeiden tot hen, wat Jezus*

gedaan had”.

Deze MACHTSDAAD van Jezus, de opstanding van Lázarus, bracht VERDEELDHEID onder de omstanders. Sommigen geloofden in Jezus; maar anderen schaarden zich aan de zijde van Zijn vijanden!

Vers 47-57: “De overpriesters dan en de Farizeeën riefen de (Hoge) Raad (d.i. de Joodse rechtbank in de dagen van Jezus) bijeen om te vergaderen, en zeiden: Wat zullen wij doen? want deze Mens doet vele tekenen. Indien wij Hem zo door laten gaan, zullen allen in Hem geloven, en de Romeinen zullen komen, en ons zowel onze plaats (of: taak) als ons volk ontnemen. En één uit hen, namelijk Kajafas, die dat jaar hogepriester was, zei tot hen: Gij verstaat niets; en gij beseft niet, dat het in ons belang is, dat één mens sterft voor het volk, en niet het gehele volk verloren gaat. En dit zei hij niet uit zichzelf; maar, zijnde de hogepriester van dat jaar, profeteerde hij, dat Jezus sterven zou voor het volk; en niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot één zou vergaderen. Vanaf die dag dan beraadslaagden zij tezamen, dat zij Hem doden zouden. Jezus dan wandelde niet meer vrij onder de Joden; maar ging van daar naar het land bij de woestijn, naar de stad, genaamd Efraïm, en verkeerde daar met Zijn discipelen. En het pascha(feest) van de Joden was nabij, en velen uit dat land gingen op naar Jeruzalem, voor het pascha(feest), opdat zij zichzelf reinigden. Zij zochten dan Jezus, en zeiden onder elkaar, staande in de tempel: Wat denkt u? Zou Hij (wel of) niet tot het feest komen? De overpriesters nu en de Farizeeën hadden een gebod gegeven, dat, zo iemand wist, waar Hij was, hij (of zij) het zou te kennen geven, opdat zij Hem mochten vangen”.

Satan HAAT dit nieuwe (Christus)leven. Hij haatte Jezus en trachtte Hem te doden. Hij haat ook ons, christenen (zie Matth. 10:22-31), maar Hij, Die in ons woont is meerder (d.i. sterker, machtiger) dan satan (zie 1 Joh. 4:4, Rom. 8:31)!

Hoofdstuk 12

De noodzaak van de dood van het Lam

De 7-voudige bloedbesprenging in 7 Schriftgedeelten

Vanaf dit ogenblik ging Jezus, als het LAM VAN GOD, met vaste schreden naar GOLGOTHA toe, waartoe Hij ook in de wereld gekomen was (zie vers 27).

Gods GERECHTIGHEID eiste straf voor 's mensen zonde. De zondeval van de mens was voor God geen verrassing... God voorzag die reeds vóór Hij de mens schiep, maar gaf de mens een uitweg tot verlossing, tenminste als de mens zich tot God zou bekeren, door deelname aan het offer van Jezus op het kruishout van Golgotha. En wij hebben hieraan deel als wij bereid zijn om (af) te sterven aan ons oude, zondige leven.

Zeven Schriftgedeelten in dit hoofdstuk zullen 7 maal wijzen op de noodzaak van het te storten bloed van Gods Lam om 's mensen verzoening met God te bewerkstelligen. Bij de zinnebeeldige Tabernakel- of tempelhandeling op de Grote Verzoendag¹² moest de hogepriester ook 7 maal, met het bloed van de zondoffers, sprenkelen voor de Ark des Verbonds (zie Lev. 16:14-15).

Zeven is het Bijbelse getal van VOLKOMENHEID. Dus spreekt de 7-voudige bloedbesprenging, verricht door de hogepriester, ook van de VOLKOMEN VERLOSSING, die ons door het bloed van Gods Lam geboden wordt (zie Hebr. 9:12-14), waardoor de gereinigde en geheiligde mens, geestelijk gezien, kan komen tot (voor en in) de troon van God (zie Hebr. 7:25, Openb. 3:21). Gezien in het licht van de Israëlitische Tabernakel betekent dit dat wij het allerheiligdom van Gods Tabernakel binnengaan en in absolute zin deel krijgen aan de volkomen gemeenschap met onze almachtige God, gesymboliseerd door de Ark des Verbonds.

Ook moest Naäman zich 7 maal dopen in de Jordaan om geheel rein te worden (zie 2 Kon. 5:14).

Het 1ste Schriftgedeelte dat van het Bloed spreekt

Vers 1-11: “Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha(feest)¹³ te Bethanië, waar Lázarus woonde, die

¹² a: De Grote Verzoendag viel op de 10de dag van de maand Tisjri (de 7de maand van het Israëlitische religieuze jaar, de 1ste maand van het burgerlijke en economische jaar; bij ons rond september/oktober). De voorschriften voor deze dag vinden wij in Lev. 16 en 23:27-32. Zie voor de vervulling in Christus Hebr. 9. Uit Lev. 16 blijkt, dat zelfs de hogepriester niet te allen tijde en niet zonder speciale ceremoniën het allerheiligste kon betreden. Ook hij en zijn huis hadden verzoening nodig. Ook het volk Israël en het heiligdom zelf moesten verzoend worden. Slechts eenmaal in het jaar, op de Grote Verzoendag, ging de hogepriester van Israël met het uitgestorte bloed van het zondoffer, geofferd op het brandofferaltaar, binnen in het Heiligdom en zo werd met dat bloed verzoening gedaan. “En hij zal daarop van dat bloed met zijn vinger zevenmaal sprenkelen, en hij zal dat reinigen en heiligen van de ONreinigheden van de kinderen Israëls” (Lev. 16:19). Vasten was op deze dag voorgeschreven.

De Grote Verzoendag brengt de mens onder de indruk van de heiligheid van JaHWeH [d.i. God], maar ook van de zondigheid van de mens, zelfs van het verbondsvolk (Israël) en zijn heiligste personen, en dus van de noodzaak van het offer van Christus op het kruis van Golgotha.

DE “EENS-VOOR-ALLEN-OFFERANDE” VAN DE HERE JEZUS CHRISTUS OP GOLGOTHA IS DE BASIS VAN ALLES! ZEVEN MAAL MOEST DAT BLOED WORDEN GESPRENKELD, EN ZO REIKT SYMBOLISCH (TYPEREND) DEZE BEDIENING VAN CHRISTUS (ALS MIDDELAAR VAN HET NIEUWE TESTAMENT!) TOT AAN HET EINDE VAN DE ZEVEN TIJDEN... Een bediening van verzoening, welke voortduurt TOT AAN HET EINDE VAN DE TEGENWOORDIGE (TIJDS)BEDELING.

b: De Grote Verzoendag is dus een geestelijk feest, dat Israël en ons leerde en leert dat de zondaar slechts kan worden vergeven en met God kan worden verzoend door dat eens en voor de gehele mensheid van alle tijden volbrachte offer van het Lam van God, omdat Hij daar een EEUWIGE VERLOSSING van zonde volbracht, en omdat dat Offerbloed door de hemelse Justitie werd AANVAARD (Hebr. 9:11-12).

¹³ Uit de Bijbelse Encyclopedie: Men kan onder de naam Pascha het Paasfeest en het feest van de ongezuurde broden samenvatten. De instelling van het Pascha vinden wij in Exod. 12:1-28, 13:3-10, Lev. 23:4-8, Num. 28:16-25, Deut. 16:1-8 en 16. In de maand van de uittocht uit

gestorven was geweest, welke Hij opgewekt had uit de doden. Zij bereidden Hem dan daar een avondmaal, en Martha diende; en Lázarus was één van degenen, die met Hem aanzaten. Maria dan, genomen hebbende een pond zalf van onvervalste, zeer kostbare nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met haar haren Zijn voeten afgedroogd; en het huis werd vervuld met de reuk van de zalf. Zo zei dan één van Zijn discipelen, namelijk Judas Iskariot, Simons zoon, die Hem verraden zou: *Waarom is deze zalf niet verkocht voor driehonderd penningen (d.i. een Romeins geldstuk ter waarde van ± 20 Eurocent), en de aan armen gegeven? En dit zei hij, niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was, en (van de apostelen degene was die) de beurs had, waarin hij het geld droeg dat gegeven werd (waar hij, vermoedelijk, soms wat uit wegnam).* Jezus dan zei: *Laat haar be- gaan; zij heeft dit bewaard voor de dag van Mijn begrafenis. Want de armen hebt gij altijd bij u, maar Mij hebt gij niet altijd (bij u).* Een grote menigte dan uit de Joden had gehoord, dat Hij daar was; en zij kwamen, niet alleen omwille van Jezus, maar opdat zij ook Lázarus zouden zien, die Hij uit de dood opgewekt had. En de overprie- sters beraadslaagden, dat zij ook Lázarus doden zouden. Want velen van de Joden gingen (daar)heen omwille van hem, en geloofden in Jezus”.

Hier wordt verteld over de zalving, die Jezus te beurt viel door Maria van Bethanië, als "een voorbereiding tot Zijn begrafenis". Deze zalving geschiedde in het huis van Simon de Farizeeër (zie Luk. 7:36-50).

Met deze zalving, met zeer kostelijke nardus, werd Jezus in feite door Maria, gedreven door de Heilige Geest, en door haar dankbaarheid, vooruitlopend op Zijn dood, verheerlijkt als LAM VAN GOD, Dat de zonde der wereld weg zou nemen.

De fles met nardus moest worden gebroken, wilde zij deze nardus over Jezus uit kunnen gieten. Zo moet ook ons eigen 'ik'-leven, als wij in ons hart de nardus van dankbare liefde voor Jezus en Zijn offer, volbracht voor ons, om- dragen, GEBROKEN worden, wil deze DANK en LIEFDE aan de wereld kunnen worden geopenbaard als een le- vend getuigenis van het (nieuwe) Christusleven, dat wij uit genade, in de plaats van het oude 'ik'-leven, hebben ontvangen.

En ook hier wordt de DODELIJKE HAAT van de overpriesters, die Hem verworpen hadden, tot uitdrukking ge- bracht (zie vers 10).

Het gezin uit Bethanië – namelijk: Lázarus, Maria en Martha – wordt hier getoond "in opstandingskracht". Lázarus nam deel aan de maaltijd (zie vers 2), een typerend beeld van de deelname van onze geest aan de Boom des Le- vens (zie Openb. 22:14), aan het Bruiloftsmaal van het Lam (zie Luk. 14:15-24, Matth. 22:1-14). Maria zalfde Jezus met nar- dus (zie vers 3), een typerend beeld van de aanbidding, lof en prijs van de ziel. Martha diende bij deze maaltijd (zie vers 2), het beeld van het lichaam, dat nu dienstbaar is bij alle werkzaamheden in verband met het opdienen en toe- dienen van het Goddelijke Bruiloftsmaal.

Het 2de Schriftgedeelte

Vers 12-19: *“De andere dag, een grote menigte, die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus naar Je- ruzalem kwam, namen de takken van palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna (wat: red nu, help toch, betekent)! Gezegend is Hij, Die komt in de Naam van de Here, Hij, Die is de Koning van Israël! En Jezus vond een jonge ezel, en zat daarop, gelijk geschreven staat: Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende op het veulen van een ezelin. Doch dit begrepen Zijn discipelen aanvankelijk niet; maar nadat Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven was, en dat zij Hem dit gedaan hadden. De menigte dan, die met Hem was, getuigde dat Hij Lázarus uit het graf geroepen, en hem uit de dood opge- wekt had. Daarom ging ook de menigte Hem tegemoet, omdat zij gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had. De Farizeeën dan zeiden onder elkaar: Ziet gij wel, dat gij helemaal niet vordert? Zie, de gehele wereld gaat Hem (achter)na”.*

Dit gedeelte gaat over de laatste intocht van Jezus in Jeruzalem. Deze geschiedde precies 4 dagen vóór de kruisi- ging van Jezus op de 16de Nisan, in overeenstemming met de profetie, die er in de instelling van het Paasfeest ge- legen is (zie Exod. 12:3-6). Het Goddelijk Lam was van die tijd af in Jeruzalem "in bewaring" om er "na 4 dagen te wor- den geslacht tussen de twee avonden".

Jezus kwam Jeruzalem binnen, in overeenstemming met Zacharia's profetie (zie Zach. 9:9), rijdend op een ezel, om door het volk als Israëls Koning te worden toegejuicht. Het volk had andere bedoelingen dan Jezus en dacht, dat Hij politiek in zou grijpen om hen van het gehate juk van de Romeinen te bevrijden. Zij werden in hun bedoelingen

---

Egypte werd door JaHWeH aan Mozes en Aäron bevolen, tot de Israëlieten te zeggen, dat elke huisvader op de 10de Nisan – (ook wel Abib ge- noemd, bij ons rond maart/april), die van nu af de 1ste maand van het jaar moest zijn (zie Exod. 12:2, 13:4, 23:15) – voor zich een lam moest nemen. Was het gezin te klein voor één lam, dan moest het met de naaste bureu één lam voor twee gezinnen nemen. Het gezin komt in deze bepaling voor als eenheid, vertegenwoordigd in de als priester optredende huisvader, die later door de priesters en de Levieten vervangen werd (zie Deut. 16:5). Het moest een gaaf, mannelijk lam zijn, van de schapen of van de geiten. Op de 14de van de maand moest het lam worden ge- slacht, en wel, net als het brandoffer, "tussen de twee avonden" (Exod. 12:6, Deut. 16:6), d.i. in de avondschemering. Het bloed van het lam moest worden gestreken aan de beide deurposten en de bovendorpel van ieders huis. Het vlees moest in dezelfde nacht worden gegeten met ongezuurde broden en bittere kruiden. Het lam moest op het vuur worden gebraden. Geen been ervan mocht worden gebroken (Exod. 12:46). Niets mocht worden overgelaten tot de volgende morgen. Bovendien moest Israël van de 14de tot de 21ste dag van de maand, dus 7 dagen lang, ongezuurde broden eten. Op de 1ste en de 7de dag van het feest moest er een heilige samenkomst zijn. En, elke dag moesten, boven de gewo- ne offers, feest-offers worden gebracht. Het Pascha is het feest van het sparend voorbijgaan van de Here: "en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij" (Exod. 12:13). Het ziet op het gespaard blijven, door het bloed van het lam, van het oordeel, dat JaHWeH over Egypte bracht in de 10de plaag: de dood van alle eerstgeborenen. Het feest van de ongezuurde broden wees op de haast bij de uittocht (Deut. 16:3), dus op de uit- tocht zelf. Voor de zinnebeeldige betekenis van het Pascha zie men Joh. 1:29 en 36, 1 Kor. 5:6-8. De latere Joden maakten onderscheid tussen de voorschriften die golden voor het Pascha in Egypte, en die, welke altijd geldig bleven. Niet te herhalen achtten zij het kiezen van het lam op de 10de dag, het bestrijken van de huizen met het bloed, het eten van het Paschalam in reisgewaad en met angstige haast.

door Jezus teleurgesteld en hun "hosanna's"! zouden spoedig plaats maken voor hun "kruisig Hem"! Maar Jezus wilde de mens – door Zijn dood en opstanding heen – als een willige "ezel" leiden naar het eeuwige, hemelse, Nieuwe Jeruzalem. Daar zou Hij de mens tot een EEUWIGE Koning zijn, om daar, met Hem, heerschappij te hebben in de Nieuwe Hemel en over de Nieuwe Aarde(n). In vers 19 zien wij weer de bittere haat van de Farizeeën te voorschijn komen.

Het 3de Schriftgedeelte

Vers 20-24: *“En er waren enige Grieken onder hen, die opgekomen waren, om op het feest te aanbidden; deze dan gingen tot Filippus, die uit Bethsáida in Galiléa kwam, en vroegen hem, zeggende: Heer, wij wensen Jezus te zien. Filippus kwam en zei het Andréas; en Andréas en Filippus zeiden het weer aan Jezus. Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan (of: de graankorrel) niet in de aarde valt, en sterft, zo blijft het alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort”.*

Er waren sommige Griekse proselieten (dit zijn bekeerlingen), die mee naar Jeruzalem waren opgetrokken om er het Paschafeest te vieren. Ze begeerden Jezus te zien, omdat zij zo veel van Hem hadden gehoord. De vraag naar Jezus, de Verlosser en Zaligmaker, zou spoedig uit heel het heidendom klinken. Maar voordat hun zaligheid door Jezus kon worden gegeven "moest het (goddelijk) Zaad, het Tarwegraan, eerst in de aarde vallen en sterven; pas dan zou het veel vrucht voortbrengen (zie Gen. 3:15, Jes. 53:10-12).

Het 4de Schriftgedeelte

Vers 25-30: *“Wie zijn (of haar) leven liefheeft, zal het verliezen; en wie zijn (of haar) leven haat (of: niet liefheeft) in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven. Zo iemand Mij dient, die volgt Mij; en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem (of haar) eren. Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk Uw Naam. Er kwam dan een stem uit de hemel, zeggende: ‘En Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem opnieuw verheerlijken’. De menigte dan, die daar stond, en dit hoorde, zei, dat er een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. Jezus antwoordde en zei: Niet omwille van Mij is deze stem geschied, maar omwille van u”.*

Jezus' kruisdood, Zijn bloedstorting, was **in de plaats van** elk kind van God (want Hij stierf voor **onze** zonden). Daarom moet ook elk kind van God, in de geest, DEELHEBBEN AAN DE KRUISDOOD EN OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS (zie Rom. 6:5, 1 Kor. 2:2, 2 Kor. 4:10-11). Wij hebben Jezus te volgen in Zijn DOOD EN OPSTANDING om Hem waarlijk te kunnen dienen (zie Luk. 9:23-25). Want, wij kunnen pas opstaan in "nieuwigheid des levens" als wij (af)gestorven zijn aan ons oude, zondige leven. De Vader verheerlijkte Zijn Naam in Jezus Christus en Hij zal Zijn Naam ook verheerlijken in ALLEN, die in het CHRISTUS-LICHAAM TOT VOLLE (geestelijke) ONTWIKKELING ZIJN GEKOMEN.

Het 5de Schriftgedeelte

Vers 31-36: *“Nu gaat het oordeel over deze wereld; nu zal de overste van deze wereld (namelijk: satan) buiten geworpen worden. En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken. (En dit zei Hij, aanduidende, welk een dood Hij sterven zou.) De menigte antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft (tot) in alle eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen verhoogd moet worden? Wie is deze Zoon des mensen? Jezus dan zei tot hen: Nog een korte tijd is het Licht bij u; wandelt, terwijl gij het Licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalle. En wie in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij (of zij) heengaat. Terwijl gij het Licht hebt, gelooft in het Licht, opdat gij kinderen van het Licht moogt zijn. Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij Zich voor hen”.*

De GEHELE WERELD moet weer worden gebracht onder heerschappij van God (zie Rom. 8:18-21). Door Jezus' DOOD en OPSTANDING zijn de sleutels van hel en dood aan satan ontrukkt (zie Luk. 11:21-22, Openb. 1:18) en zijn ze mede aan de Gemeente gegeven (zie Matth. 16:19, Ef. 4:7-13), opdat Jezus weer KONING VAN DE WERELD zal zijn (zie Openb. 11:15, Ps. 2:5-12), terwijl Zijn Gemeente, als Zijn Lichaam, hier op aarde, met Hem mag heersen (zie Matth. 5:5, Ps. 37:11, Openb. 20:4). En dan niet heersen over de mensen op zich, maar over alle satanische machten (ook en vooral als deze zich in de mens bevinden).

Na Zijn opstanding uit de dood heeft dit (goddelijk) werk een aanvang genomen en het zal bij Zijn Wederkomst op de wolken, in grote kracht en heerlijkheid, wat aan het eind der tijden zal geschieden (zie Matth. 24:30, Openb. 19:11-14), worden besloten.

Dan zal Hij, hier op aarde, met Zijn oudsten (zij die hier op aarde tot geestelijke wasdom zijn gekomen) heersen in het 1000-jarig Rijk over Zijn Gemeente (zie Jes. 24:23, Luk. 19:17 en 19, Openb. 20:4). Daarna zal Hij, als Zijn gehele Gemeente tot (volle) wasdom is gebracht (zie Ef. 4:12-16) met de gehele Gemeente heersen in ALLE EEUWIGHEID in de Nieuwe hemel en over de Nieuwe aarde(n) (zie 1 Kor. 15:24-28, Jes. 65:17-25, Openb. 21:1-27).

Wij zijn allen geroepen om in de eeuwigheid de KONINGS-ZALVING van Jezus te delen (zie 1 Petr. 2:9, Openb. 5:10), zoals wij hier op aarde Zijn PRIESTER-ZALVING delen (Hij de Hogepriester, wij Zijn priesters). Op de nieuwe aarde(n) (zie Jes. 65:17-25) zal er een ander geslacht van mensen zijn, wanneer wij reeds als ontelbare zonen Gods zijn

vervolmaakt. Daar zullen wij God in eeuwigheid dienen en Zijn heerschappij delen.¹⁴

Het 6de Schriftgedeelte

Vers 37-43: “En hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij niet in Hem; opdat het woord van Jesaja, de profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Here, wie heeft onze prediking geloofd, en wie is de arm van de Here geopenbaard (of: wie heeft ingezien dat God Zijn hand in al deze wonderen had)? Daarom konden zij niet geloven, omdat Jesaja ook nog gezegd heeft: Hij heeft hun (geestelijke) ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze. Dit zei Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van Hem sprak. En toch geloofden zelfs velen uit de oversten ook in Hem; maar omwille van de Farizeeën beleden zij het niet; opdat zij niet uit de synagoge zouden worden geworpen. Want zij hadden de eer van mensen lief, meer dan de eer van God”.

Het is door het ONGELOOF van de oversten der Joden, dat Jezus naar het kruis werd gebracht. Ook door het ONBELEDEN GELOOF van vele oversten geschiedde dit, omdat zij vreesden uit de synagoge te worden gebannen en omdat zij de EER VAN MENSEN (meer) liefhadden.

Maar de achter deze omstandigheden liggende waarheid is dat de Vader Zelf Zijn geliefde Zoon in de dood heeft gebracht tot redding van de mensheid (zie Jes. 53:10, Hebr. 9:14, Hebr. 10:8-9).

Het 7de Schriftgedeelte

Vers 44-50: “En Jezus riep, en zei: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Degene, Die Mij gezonden heeft. En wie Mij ziet, die ziet Degene, Die Mij gezonden heeft. Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een ieder, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve. En indien iemand Mijn woorden gehoord, en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de (mensen van deze) wereld zal oordelen, maar opdat Ik de (mensen van deze) wereld zalig zal maken (d.i. [voor eeuwig] zal behouden). Die Mij verwerpt, en Mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem (of haar) oordeelt; (namelijk) het woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem (of haar) oordelen op de laatste (oordeels) dag. Want Ik heb uit Mijzelf niet gesproken; maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen zal, en wat Ik spreken zal. En Ik weet, dat Zijn gebod het eeuwige leven is. Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik alzo, gelijk Mij de Vader gezegd heeft”.

Het ware GELOOF in Jezus en (volledige) OVERGAVE aan Hem – opdat Hij Zijn, voor ons, volbrachte werk aan het kruis van Golgotha in de gelovige kan waarmaken – brengt EEUWIG LEVEN aan de mens (zie Joh. 1:12, 3:16), maar wie NIET GELOOFT ontvangt EEUWIG OORDEEL (zie Matth. 25:41, Mark. 16:16, Joh. 3:18-19). Ook wie gelooft, maar Hem niet gehoorzaamt, komt onder Gods oordeel (zie Joh. 3:36).

ONGELOOF IN JEZUS' (voor onze zonden) gestorte verZOENend bloed doet het OORDEEL van GOD over de zondaar in alle volheid over zijn/haar eigen hoofd neerkomen (zie Matth. 25:41).

Hoofdstuk 13

Deelhebbers van God door Zijn uitnemende genade en hun 7 kenmerken (deel I)

De hoofdstukken 13 en 14 vertellen ons, dat wij geroepen zijn tot INTENSE GEMEENSCHAP met onze ALMACHTIGE, HEILIGE GOD! Dit is een GODDELIJK VOORNEMEN, dat reeds in God leefde vóór de grondlegging der wereld (zie Gen. 1:26, Ef. 1:3-6, Openb. 21:3-7).

Gezien in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL wordt deze volmaakte gemeenschap tot uitdrukking gebracht door de ARK DES VERBONDS (zie Exod. 25:10-22, Hebr. 9:3-5). Deze van sittim- of acaciahout gemaakte Verbondskist, die overdekt was met bladgoud, beeldt de VERVOLMAAKTE (BRUIDS)GEMEENTE uit.

Ze is INNERLIJK in gemeenschap met God in Zijn 3-voudige openbaringsvorm, uitgebeeld door:

- de twee wets-tafelen (beeld van de VADER);
- de kruik met manna (beeld van de ZOON);
- de bloeiende staf van Aäron (beeld van de HEILIGE GEEST).

Maar ook UITERLIJK is ze in diepe (huwelijks)verbintenis met onze God. Bij de Ark des Verbonds werd dat uitgedrukt door:

- het gouden Verzoendeksel (beeld van de ZOON);
- de beide cherubs van louter goud (beeld van de VADER en van de HEILIGE GEEST).

Dit Verzoendeksel met daarboven de beide cherubs moesten worden gemaakt uit **ÉÉN** brok goud. De goudsmid moest dit geheel SMEDEN tot de door God gewenste vorm. Hier wordt, door middel van deze symboliek, tot uitdrukking gebracht dat onze God **één Wezen**, één Persoon, één Heer is en dus **GEEN** drie-eenheid (géén 3 Goddelijke Personen, die een geestelijke eenheid vormen), zoals door velen wordt geleerd.¹⁵ In Deuteronomium 6:4

¹⁴ Zie eventueel – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: “**Wat de Schrift leert over het 1000-jarig Rijk van de Heere Jezus Christus**” en de periode erna.

¹⁵ Zie noot 2, op blz. 3.

staat letterlijk: "Hoor, o Israël, JaHWeH is onze God, JaHWeH is Één (dus één Persoon!)."

Om Hem GELIJKVORMIG te worden moet ons de CHRISTUSNATUUR ingestort (ingeplant) worden (zie 1 Joh. 3:2, Rom. 5:5, 8:29, Filip. 3:20-21, 2 Petr. 1:4), opdat wij, MET DE ZOON, BEELDDRAGERS VAN GOD zouden zijn tot in alle eeuwigheid (zie Gen. 1:26, Ef. 3:10, 1 Petr. 2:9).

Ook Rom. 8:17 en Gen. 15:1 spreken van deze EENHEID met en in God.

1.

Als Zijn Beeldragers moeten wij Zijn LIEFDESZORG en NEDERIGHEID delen

Vers 1-17: "En vóór het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot de Vader; en zo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, had liefgehad, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde (toe). En toen het avondmaal beëindigd was, (toen de duivel Judas Iskariot, Simons zoon, al in het hart gegeven had, dat hij Hem verraden zou), Jezus, wetende, dat de Vader Hem alle dingen in handen gegeven had, en dat Hij van God uitgegaan was, en tot God heenging, stond op van het avondmaal, en legde Zijn klederen af, nam een linnen doek, en omgordde Zichzelf. Daarna goot Hij water in een kom, en begon de voeten van de discipelen te wassen, en af te drogen met de linnen doek, waarmee Hij omgord was. Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zei tot Hem: Here, zult Gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zei tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na deze verstaan. Petrus zei tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in der eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij. Simon Petrus zei tot Hem: Here, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd. Jezus zei tot hem: Wie gewassen is, heeft niet van node, dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gij zijt rein, doch niet allen. Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom zei Hij: Gij zijt niet allen rein. Toen Hij dan hun voeten gewassen, en Zijn klederen genomen had, zat Hij weer aan, en zei tot hen: Verstaat gij, wat Ik u gedaan heb? Gij noemt Mij Meester en Here; en gij zegt dat terecht, want Ik ben het. Indien dan Ik, de Here en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig, elkaars voeten te wassen. Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijk Ik u gedaan heb, gij ook doet. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer, noch een gezant meerder, dan die hem gezonden heeft. Indien gij deze dingen weet, zalig zijt gij, zo gij deze doet".

De Gemeente, als (het geestelijke) Lichaam van Christus, moet deel krijgen aan dezelfde LIEFDESZORG voor elkaar, die ook in Jezus leefde en leeft. Ze moet ook deel krijgen aan dezelfde NEDERIGHEID van Hem; Die Meester en Heer zijnde, Zich verootmoedigde, zodat Hij de voeten van Zijn discipelen schoonwaste. Wij moeten dus, welke wonderlijke roeping wij ook in het Lichaam van Christus hebben, ons nooit méér achten dan welk ander lid van dat Lichaam ook (zie Filip. 2:3), maar elkaar onderdanig zijn in de (heilige) vreze Gods (zie Matth. 11:29, Luk. 17:10, Ef. 5:21).

Jezus was **hun** MEESTER en HEER, toch betoonde Hij tegenover Zijn discipelen de DIENSTKNECHT-GESTALTE (zie 1 Petr. 5:1-3). Waarachtig LEIDERSCHAP in de Gemeente is dan ook DIENEND LEIDERSCHAP, wat inhoudt dat men de ander(en) wil dienen en verzorgen tot (de geestelijke) VOLWASSENHEID IN CHRISTUS (zie Ef. 4:12-16).

Aan de andere kant moeten wij dit BEDIEND-WORDEN door de ander ook DANKBAAR willen ondergaan, opdat wij zo, in steeds toenemende mate, DEEL mogen HEBBEN AAN CHRISTUS en, door Christus, aan GOD!

Niet allen in de (aardse) Gemeenten behoren Christus toe

Vers 18-30: "Ik spreek niet van u allen: Ik weet, welke Ik uitverkoren heb; maar dit geschiedt opdat de Schrift vervuld zal worden: Die met Mij het brood eet, heeft tegen Mij zijn verzenen (dit zijn de pezen in de hiel) opgeheven (dit wil zeggen: die met Mij vergadert heeft zich tegen Mij gekeerd). Van nu (af) zeg Ik het u, eer (dat) het geschied is, opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij zal (kunnen) geloven, dat Ik het ben. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik iemand zend, wie die ontvangt, ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft. Jezus, deze dingen gezegd hebbende, werd ontroerd in de geest, en betuigde, en zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat één van u Mij zal verraden. De discipelen dan keken naar elkaar, in het onzekere, van wie Hij dat zei. En één van Zijn discipelen, die Jezus liefhad, was aanzittende in de schoot van Jezus (of: zat dicht bij Jezus). Simon Petrus dan wenkte deze, dat hij vragen zou, wie hij toch zou zijn, van welke Hij dit zei. En deze, vallende op de borst van Jezus (of: zich naar Jezus toe buigende), zei tot Hem: Here, wie is het? Jezus antwoordde: Die is het, die Ik het stuk brood, als Ik het ingedoopt heb, geven zal. En toen Hij het stuk brood ingedoopt had, gaf Hij het (aan) Judas Iskariot, Simons zoon. En na het stuk brood (aangenomen te hebben), toen voer de satan in hem. Jezus dan zei tot hem: Wat gij doen wilt, doe het met spoed. En niemand van degenen, die aanzaten, begreep waartoe Hij dat tegen hem zei. Want sommigen meenden, dat Jezus, omdat Judas de beurs had, zei: Koop, hetgeen wij nodig hebben voor het feest, of, dat hij de armen wat geven zou. Hij dan, het stuk brood genomen hebbende, ging terstond uit. En het was nacht".

Reeds in de eerste groep van toekomstige mede-arbeiders was er een JUDAS ISKÁRIOT, die Jezus verraden zou... Zo werden er ook in de "modelgemeente" van FILADELFIA "synagogen van satan" temidden van de ware gelovigen gevonden (zie Openb. 3:9). En zo zullen in de laatste dagen ook vele "christenen", vaak zonder het zelf te beseffen, door satan beïnvloed zijn en komen tot valse (duivelse) "Pinkster-ervaringen", tot een (duivelse) imitatie van de Heilige Geest. Het zijn lieden die hun charisma uit de hel ontvangen (zie Matth. 7:13-23; 24:5, 11, 23-26; 1 Kor. 13:1-3, 2 Kor. 11:13-15, 2 Thess. 2:9).

Persoonlijk heb ik in een nachtgezicht (d.i. droom, visioen) het volgende gezien: Ik zag een JUICHENDE EN ZINGENDE GROEP MENSEN OMHOOG STIJGEN en ALLEN VERDWENEN IN EEN GAPENDE TIJGERMUIL!

De "Pinkster-ervaring" (de ervaring van de vervulling met de Heilige Geest) grenst aan het spiritisme! Want ook wij die (echt) vervuld zijn met de Heilige Geest hebben contact met het "para-normale", maar wij hebben dit contact met (en zoeken het bij) JESUS CHRISTUS, ONZE UIT DE DOOD OPGESTANE HEILAND (zie 1 Kor. 2:2), en Zijn HEILIGE GEEST, Die Hij tot ons gezonden heeft (zie Joh. 14:15-17, Openb. 5:6). Als wij BUITEN Jezus – Die de WEG, de WAARHEID, en het LEVEN (tot de Vader) is (zie Joh. 14:6) – ons in het "para-normale" bewegen, maken wij contact (en zullen wij contact hebben) met de LEUGEN en de DOOD, met de SATANISCHE WERELD van het spiritisme; ook al lijkt het alsof het "engelen van het licht" zijn (zie 2 Kor. 11:14-15, Deut. 8:9-14).

2.

Waarachtig discipelschap wordt verder gekenmerkt door Goddelijke broeder- en zusterliefde

Vers 31-35: "Toen Judas dan (van hen) uitgegaan was, zei Jezus: Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt. Indien God in Hem verheerlijkt is, zo zal ook God Hem verheerlijken in Zichzelf, en Hij zal Hem terstond verheerlijken. Kinderen, nog een korte tijd ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken, en gelijk Ik de Joden gezegd heb: Waar Ik heenga, kunt gij niet komen; zo zeg Ik (het) u nu ook. Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkaar liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkaar (zo) liefhebt. Hieraan zullen zij allen erkennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkaar".

Jezus volbracht (door het offer van Zijn leven op het kruishout van Golgotha) de wil van God tot redding van de mensheid uit satans macht. Zo zal Hij ALLEN, die (oprecht) WILLEN, in de GERECHTIGHEID VAN GOD brengen. Hij deed en doet dit GEDREVEN (GEMOTIVEERD) DOOR DE LIEFDE VAN GOD IN HEM (zie Hebr. 10:5-10, Ps. 40:7-11). En, omdat deze LIEFDE VAN GOD TOT DE MENSHEID door Hem tot uitdrukking werd gebracht (zie Joh. 3:16), werd de Vader in Hem verheerlijkt (zie vers 31). Daarom zou de Vader Jezus ook spoedig verheerlijken door Hem terug te doen keren tot en in Hem (zie Joh. 16:28, 17:4-5, 1 Kor. 15:28).

Ook WIJ zullen God, hier op aarde reeds, verheerlijken als wij ZIJN GODDELIJKE NATUUR en LIEFDE (zie 2 Petr. 1:4) hier openbaren, als wij, als leden van Zijn Gemeente ELKAAR GODS LIEFDE BETONEN. DEZE GODDELIJKE LIEFDE (de gerijpte vrucht van Gods Geest in ons – zie Gal. 5:22) is het KENMERK VAN WAARACHTIG DISCIPELSCHAP. Ook is deze Goddelijke natuur en liefde het kenmerk van het EEUWIGE, GODDELIJKE LEVEN IN ONS, het CHRISTUSLEVEN, waaraan wij deel hebben gekregen en dat ons als OVERWINNAAR doet staan tegenover satan en al zijn horden (zie Rom. 8:35-39, Kol. 3:14).

3.

Leden van het Lichaam van Christus worden verder gekenmerkt door de MOED van de Leeuw van Juda

Vers 36-38: "Simon Petrus zei tot Hem: Here, waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde hem: Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen; maar gij zult Mij later volgen. Petrus zei tot Hem: Here, waarom kan ik U nu niet volgen? Ik zal mijn leven voor U inzetten. Jezus antwoordde hem: Zult gij uw leven voor Mij inzetten? Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal niet kraaien, totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben".

MENSELIJKE geloofsmoed zal spoedig ZWAKHEID blijken te zijn. Onze persoonlijke zwakheid moet zich door de genade van God ontwikkelen tot de MOED VAN DE LEEUW VAN JUDA (beeld van Jezus als Overwinnaar) (zie Joz. 1:6-9, 2 Tim. 1:7).

Hoofdstuk 14

Deelhebbers van God (deel II)

Vers 1-2: "Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; anders zou Ik het u gezegd hebben; (want) Ik ga heen om u plaats te bereiden".

Op onze weg naar de VOLMAAKTE gemeenschap met God worden vele stadia van ontwikkeling van het ZIJN IN CHRISTUS gekend. Dat wordt hier uitgedrukt door de VELE WONINGEN, die er in het Huis van de Vader zijn (vergelijk ook Ezech. 47:1-5).

De Here vertroost ons hiermede en vermaant ons NIET jaloers (op elkaar) te zijn, als een broeder of zuster, geestelijk gezien, in een wonderlijker stadium verkeert dan wij (zie Ps. 68:17, letterlijke + NBG Vertaling), want Hij wil ons ALLEN brengen "naar de mate van de grootte van de volheid van Christus" (zie Ef. 4:13). Laten wij ons met z'n ALLEN liever verblijden, dat wij allemaal op de (geestelijke) Weg zijn naar deze volmaakte gemeenschap met en in onze God (zie Heb. 12:22-24).

Vers 3: "En wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn mag, waar Ik ben".

Als het moment van ons aardse sterven ("in Christus") daar is, dan komt Jezus ons halen om ons vervolgens te brengen in dat Huis van de Vader met zijn VELE woningen (zie 2 Kor. 5:1-4) en daar groeien wij verder in Hem, tot wij de EEUWIGE VOLMAAKTHEID IN CHRISTUS hebben bereikt (zie Openb. 22:2 en 14).

Vers 4-6: "En waar Ik heenga, weet gij, en de weg weet gij. Thomas zei tot Hem: Here, wij weten niet,

waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij de weg weten? Jezus zei tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij”.

JEZUS zal ons brengen tot de bovengenoemde zaligheid, tot dat ZIJN (tot het WONEN) IN CHRISTUS (zie 2 Kor. 5:17-18a en Hebr. 6:3). HIJ is ons de WEG, de WAARHEID en het LEVEN (zie Joh. 14:6, 1 Kor. 1:30), Die ons leidt tot de VADER IN DE HEMEL.

Vers 7-11: “Indien gij Mij gekend had, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu (af aan) kent gij Hem, en hebt Hem gezien. Filippus zei tot Hem: Here, toon ons de Vader, en het is ons genoeg. Jezus zei tot hem: Ben Ik zo lange tijd bij u, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons de Vader? Geloof gij niet, dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, spreek Ik van Mijzelf niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Hij doet de werken. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo geloof Mij om de werken zelf”.

Er bestaat een diepe EENHEID in Wezen en arbeid tussen de Vader en de Zoon, en de Heilige Geest (zie Joh. 5:19-23, 1 Joh. 5:7). Het zijn dan ook geen drie Personen, maar het is **één Persoon, één Wezen, Die drie openbaringsvormen kent**, drie delen van dezelfde God (zie Deut. 6:4).

Vers 12-14: “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij (of zij) ook doen, en zal grotere doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader. En al wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen”.

Zo zullen wij, (volkomen) in Christus zijnde, de WERKEN VAN CHRISTUS doen (zie Joh. 6:28, Filip. 2:13, Ef. 2:10), en zullen onze voorbiddingen, gedaan in de NAAM VAN JEZUS en als LEDEN VAN HET LICHAAM VAN CHRISTUS verhoord worden.

4.

Leden van het Lichaam van Christus zijn omgord en gedrenkt in de Macht en Kracht van de Heilige Geest

Vers 15-17: “Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u zal blijven (tot) in eeuwigheid; namelijk de Geest der waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij u, en zal in u zijn”.

ALLEN, die Jezus OPRECHT hebben AANGENOMEN als hun VERLOSSER en ZALIGMAKER (zie Joh. 1:12) en die Hem, met geheel hun hart, LIEFHEBBEN (zie Rom. 8:28) ontvangen – als zij Zijn geboden (Zijn Woord), namelijk Hemzelf (Die het LEVENDE WOORD is), en Zijn werkingen van DOOD en OPSTANDING in zich laten geworden (d.i. uitwerken) – de HEILIGE GEEST, ook wel TROOSTER of PARAKLEET genoemd. (Parakleed is een vernederlandst Grieks woord dat (letterlijk: erbij geroepene) vermaner, advocaat, voorspraak en ook trooster betekent.)

Deze Heilige Geest blijft, als wij Hem trouw blijven, IN DER EEUWIGHEID ons geschonken.

Hij BLIJFT dan **bij** ons (zie Matth. 28:20, Hebr. 13:5b), ons OVERSCHADUWEND, net zoals bij Maria (zie Luk. 1:35), in ons de CHRISTUS-NATUUR uitstortend en wil en zal ZELF(s) in ons komen wonen, ons in Zichzelf DRENKEN (zie 1 Kor. 12:13, Matth. 3:11b) en ons zodoende AANGORDEN (d.i. bekleden) MET DE STERKTE VAN GODS MACHT (zie Hand. 1:8, Ef. 6:10), zodat wij door Hem (d.i. de Heilige Geest) WONDEREN EN TEKENEN kunnen doen in Jezus' Naam en eveneens in Jezus' Naam SATAN EN ZIJN HORDEN KUNNEN BINDEN en VERDOEMEN, om zo de weg voor Gods kinderen vrij te maken (zie 1 Kor. 12:7-11, Obadja vers 21, letterlijke en NBG Vertaling).

Vers 18-20: “Ik zal u geen wezen laten; Ik kom terug tot u. Nog een korte tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien; want Ik leef, en gij zult leven. In die dag zult gij erkennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij, en Ik in u”.

Deze TERUGKEER van Jezus, na Zijn opstanding en hemelvaart, is IN EN DOOR DE HEILIGE GEEST (zie 1 Joh. 5:6-8, 2 Kor. 3:17), evenals dat het geval was, toen Jezus die moordenaar aan het kruis beloofde dat hij met Hem in het paradijs zou zijn (zie Luk. 23:43); terwijl Jezus Zelf eerst nog (gedurende 3 dagen en 3 nachten) in de diepten van Hades (d.i. het dodenrijk) was (zie Matth. 12:40, Hand. 2:24-27).

5.

Leden van het Lichaam van Christus krijgen steeds meer deel aan dezelfde natuur van Jezus (zie 2 Kor. 3:18).

Vers 21-22: “Wie Mijn geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal door Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem (of haar) liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem (of haar) openbaren. Judas (ook wel Thaddéüs genoemd, de broer van Jakobus), dus niet Judas Iskariot, zei tot Hem: Here, wat is het, dat Gij Uzelf aan ons zult openbaren, en niet aan de wereld?”

De CHRISTUSNATUUR zal zich aan hen en IN hen openbaren (zie Joh. 14:21, Rom. 5:5, Gal. 1:15-16, 4:19, 2 Kor. 4:10-11, 2 Petr. 1:4).

6.

Leden van het Lichaam van Christus zullen uiteindelijk een woonstede (namelijk: een geestelijke tempel) van de Vader en de Geest van Jezus Christus vormen (zie Ef. 2:22).

Vers 23: “Jezus antwoordde en zei tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem (of haar) liefhebben, en Wij zullen tot hem (of haar) komen, en zullen woning bij hem (of haar) maken”.

Zij zullen worden veranderd tot de VOLLE GERECHTIGHEID VAN GOD in hen woont, waardoor zij WARE BEELDDRAGERS VAN GOD worden, net als de EEUWIGE ZOON (zie Gen. 1:26, Rom. 8:29, Ef. 4:24).

Hierdoor wordt de eerst voor ons ONTOEGANKELIJKE GOD en VADER (zie 1 Tim. 6:16) toegankelijk voor ons gemaakt, waardoor wij in de volheid van God kunnen wonen en de volheid van God in ons kan wonen (zie Joh. 17:24, Openb. 21, Hebr. 12:22-24, Ef. 3:19).

Vers 24-26: “Wie Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en het woord dat gij hoort, is het Mijne niet, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft. Deze dingen heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welke de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb”.

Het is de Geest van God, Die **tevens** de Geest van de Here Jezus is (zie 1 Kor. 15:48, 2 Kor. 3:17-18), Die ons in alle waarheid en gerechtigheid leidt (zie Joh. 16:13, Rom. 8:14; Hebr. 12:2).

7.

Leden van het Lichaam van Christus smaken Gods vrede

Vers 27: “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd (d.i. wees dus niet bang of ongerust)”.

Zij zijn ook VREDE-BRENGERS (of: Vrede-[uit]delers – zie Matth. 5:9, 10:12-13 en Hebr. 4:3a).

Vers 28-31: “Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen, en kom terug tot u. Indien gij Mij liefhad, zo zoudt gij u verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot de Vader; want Mijn Vader is meerder dan Ik. En nu heb Ik het u gezegd, eer het geschied is; opdat, wanneer het geschied zal zijn, gij (het) geloven moogt. Ik zal niet meer veel met u spreken; want de overste van deze wereld (namelijk: satan) komt, en heeft aan Mij niets. Maar opdat de wereld zal weten, dat Ik de Vader liefheb, en dat doe, gelijk Mij de Vader geboden heeft. Sta op, laten wij hier vandaan gaan”.

Nogmaals, Jezus' kruisdood en Zijn heengaan waren (en zijn) noodzakelijk om ons deze zaligheid in Hem te geven en Jezus was vastbesloten om deze liefdewil van de Vader **voor ons** te volbrengen (zie Hebr. 10:5-10).

Hoofdstuk 15

Gemeenschap met Gods Geest brengt een bloeiende bediening met zich mee

Dit hoofdstuk wordt, gezien in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL, getypeerd door de BLOEIENDE STAF VAN AÄRON (zie Num. 17:1-11). De priesterstaf (beeld van de priesterbediening), dus de zalving van degene, die God tot een zeker ambt geroepen heeft, zal in deze bediening bloeien en vrucht dragen. Dit is Gods getuigenis, dat **Hij** Zijn dienstknecht heeft aangesteld. Er is in dit opzicht voor Gods dienstknecht een ZICHTBARE en een ONZICHTBARE zegen op zijn arbeid, een zegen die hij hier op aarde ziet en een zegen, die hij pas in de eeuwigheid ziet.

De "bloeiende staf van Aäron" kan worden vergeleken met de BLOEIENDE WIJNRANK. Ze groeit en bloeit en draagt vrucht, omdat ze in de Wijnstok blijft, omdat ze de LEVENSSAPPEN van de hemelse WIJNSTOK deelachtig is, en omdat God, de hemelse Landman, dezelve in ZIJN KRACHT heeft gesteld tot rijke en blijvende VRUCHTDRACHT (zie vers 16).

Vers 1-5: “Ik (d.i. Jezus) ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Gij zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb. Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijk de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, zo zij niet in de wijnstok blijft; zo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem (of haar), die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen”.

JEZUS CHRISTUS, de EEUWIGE ZOON VAN GOD, was van het begin af aan de Enige Openbaring van de Godheid en Zijn Scheppend Wezen, de Enige, Die Gods zegen verspreidde in de kracht van de Heilige Geest. Het heeft de Here God echter behaagd om meerdere ZONEN geboren te doen worden, opdat de EEUWIGE ZOON "de Eerstgeborene zij onder vele broeders" (zie Rom. 8:29) en deze ZONEN (waarbij nogmaals vermeld dat geestelijk volwassen/volmaakte dochters ook, geestelijk gezien, **zonen Gods** worden/zijn) zou Hij verkrijgen uit de in de zonde gevallen mensheid (zie Rom. 8:19-21), nadat Hij de zonde van de mens in Zich verzoend heeft. Dit EEUWIG VOORNEMEN had God reeds bij de schepping van de mens (zie Gen. 1:26).

De EEUWIGE ZOON zou dan in deze OPENBARING (d.i. in dit geestelijk LICHAAM) VAN DE GODHEID Zich beperken tot het zijn van **het HOOFD** VAN GODS LICHAAM; dus de Zoon is het HOOFD (en daarmee de Opdrachtgever) van de Gemeente(leden). De nieuw verworven ZONEN zouden dan, als LEDEN VAN HET OVERIGE DEEL VAN DAT LICHAAM, functioneren in en door de Kracht van de Heilige Geest (zie 1 Kor. 12:12 en 27, Ef. 1:22-23, 4:12-16, 5:23).

Ons natuurlijk lichaam is TE ALLEN TIJDE onderworpen aan en afhankelijk van het initiatief en de leiding van het hoofd, waar het centrale zenuwstelsel in zit. Zo is ook het geestelijk Lichaam, namelijk de Gemeente, onderworpen aan en afhankelijk van het initiatief en de leiding van haar HOOFD, Jezus Christus.

In bovenstaand beeld van de HEMELSE WIJNPLANT zou Hij Zich beperken tot het zijn van de WIJNSTOK, opdat wij de RANKEN ervan zouden kunnen zijn. Een wijnstok is niets zonder zijn ranken, evenals het hoofd niets is zonder het lichaam; maar de ranken verdorren zonder de wijnstok en het lichaam sterft als het zijn hoofd verliest! "Zonder Mij", zei Jezus, "kunt gij **niets** doen".

Die dit alles toebereidt is de GEEST VAN GOD, hier aangeduid als de HEMELSE LANDMAN, Die de ranken reinigt door Zijn uitgesproken Woord.

De RANK is dus het beeld van het ZOONSCHAP, dat de Here Jezus, de hemelse Wijnstok, in ons doet GROEIEN door ons Zijn LEVENSSAPPEN te geven (zie Rom. 8:29-30, Gal. 1:15-16, 4:19, 2 Kor. 4:10-11). Dit ZOONSCHAP groeit slechts in ons als wij **IN** CHRISTUS zijn en blijven, als wij in diepe RELATIE met Jezus Christus, de hemelse Wijnstok, blijven. Ook is het door God bepaald dat wij, net als die WIJNRANK, zullen BLOEIEN en VELE VRUCHTEN dragen; wat betekent dat wij christenen geroepen zijn om velen uit de wereld tot Christus te brengen.

Vers 6: *"Zo iemand in Mij niet blijft, die wordt buiten geworpen, gelijk de rank, en (is reeds) verdord; en men vergadert ze, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand".*

Leeft en arbeit zo'n nieuw verworven ZOON VAN GOD **NIET** in diepe afhankelijkheid van de EEUWIGE ZOON, doordat een ONAFHANKELIJKE GEEST zich van hem/haar meester heeft gemaakt, dan verdort dit zoonschap in die geroepen mens en wordt de zodanige met de zondaren geworpen in het VUUR DER VERDOEMENIS! Maar blijft zo'n nieuw verworven ZOON VAN GOD **WEL** in de EEUWIGE ZOON, en in de Kracht van de Geest Gods, dan wordt hij/zij door 7 tekenen gekenmerkt.

7 kenmerken van een ware rank in de Wijnstok

1ste teken:

Gebedsverhoring

Vers 7: *"Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, al wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden".*

Als wij waarlijk in Hem zijn en blijven dan zal onze innerlijke begeerte in overeenstemming zijn met de wil van de EEUWIGE ZOON. Hij/zij bidt dan ook tot de Vader IN DE NAAM VAN (dus NAMENS) JEZUS (zie Joh. 14:13-14, 15:16, 16:23-24 en 26-27; Filip. 2:13, Jak. 5:16).

2de teken:

Discipelschap

Vers 8: *"Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn".*

Een "discipel" is een volgeling. Wij volgen JEZUS in Zijn kruisdood (door net als Hem te sterven, maar dan aan ons oude, zondige leven – zie Luk. 9:23) en opstanding en in Zijn arbeid voor Zijn Koninkrijk (zie Openb. 14:4c). De "vrucht-dracht" als kenmerk wordt bij het 7de teken behandeld.

3de teken:

De Liefde-natuur van God wordt ingestort

Vers 9-10: *"Gelijk de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft in Mijn liefde. Indien gij Mijn geboden bewaart (en gehoorzaamt), zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijk Ik de geboden van Mijn Vader bewaard heb, en blijf in Zijn liefde".*

Deze GODDELIJKE NATUUR (zie 2 Petr. 1:4), dit "ALS GOD ZIJN" (zie Joh. 3:2), wordt ons INGESTORT (zie Rom. 5:5), INGEBOUWD (zie Ef. 4:23-24), INGEREGEND (zie Hos. 10:12). Deze (goddelijke) Natuur BLIJFT in ons en GROEIT in ons, als wij blijven wandelen in overeenstemming met GODS EEUWIG WOORD en LEIDING VAN DE HEILIGE GEEST (zie Rom. 8:14); in overeenstemming met de HEMELSE WET VAN DE GEEST DES LEVENS (zie Rom. 8:1-2), Die dan in ons LEEFT en WERKT (zie Filip. 2:13).

4de teken:

Goddelijke blijdschap

Vers 11: *"Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap volkomen worde".*

Een BLIJVENDE BLIJDSCHAP vervult dezulken (zie Rom. 14:17), omdat zij, in de geest, blijven verkeren voor het

aangezicht van God en Zijn EEUWIGE ZOON (zie Ps. 16:11, Matth. 18:10, 1 Petr. 1:8, Hebr. 1:9).

5de teken: Broederliefde

Vers 12-13: *“Dit is Mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb. Niemand heeft groter liefde dan deze, dat iemand zijn (of haar) leven inzet voor zijn (of haar) vrienden”.*

Een oprechte broeder(- en zuster)liefde voor elkaar kenmerkt deze nieuw verworven ZONEN VAN GOD. Zij achten de CHRISTUS-OPENBARING in de ander van hoger waarde, dan die in zichzelf (zie Rom. 12:10, Ef. 5:21, Filip. 2:3, 1 Petr. 5:5). Er is dus totaal geen jaloezie.

Deze onderlinge broederliefde kenmerkt de ware discipel van Jezus Christus (zie Joh. 13:34-35).

6de teken: Gehoorzaamheid als een vriend van Jezus

Vers 14-15: *“Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt”.*

VRIENDEN VAN JEZUS kennen en herkennen Zijn innerlijke stem en gehoorzamen Hem te allen tijde. Jezus openbaart ons dan, door de Heilige Geest, wat Hij gaat doen (zie Gen. 18:17, Jak. 2:23, Joh. 16:13).

7de teken: Een rijke, EEUWIGE vruchtdracht

Vers 16-17: *“Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht blijve; opdat, al wat gij van de Vader begeren zult in Mijn Naam, Hij u dat zal geven. Dit gebied Ik u, dat gij elkaar liefhebt”.*

Zulke christenen zijn uitverkoren om heen te gaan in de wereld om, IN DE KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST, vrucht te dragen (namelijk: zielen te redden) uit die wereld tot vorming van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Het is NIET **ONS** plan en verlangen om (veel) vrucht te dragen, maar het is **ZIJN** plan en uitverkiezing om ons zo te gebruiken! In de (plaatselijke) Gemeente moet daarom BROEDERLIEFDE heersen!

Een gevolg van deze gemeenschap met God is de haat van satan en wereld!

Vers 18-25: *“Indien de wereld u haat, zo weet, dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Indien gij bij de wereld hoorde, zo zou de wereld het hare liefhebben; maar omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u. Gedenk het woord, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meer dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. Maar al deze dingen zullen zij doen omwille van Mijn Naam, omdat zij Hem niet kennen, Die Mij gezonden heeft. Indien Ik niet gekomen was, en tot hen gesproken had, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen excuus voor hun zonde. Die Mij haat, die haat ook Mijn Vader. Indien Ik de werken onder hen niet had gedaan, die niemand anders gedaan heeft, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij ze gezien, en beiden Mij en Mijn Vader gehaat. Maar dit geschiedt, opdat het woord vervuld zal worden, dat in hun wet geschreven is: Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat”.*

Wij moeten de boze mens (d.i. de door de boze of satan geregeerde mens) echter NIET haten, maar – door de NIEUWE NATUUR van Jezus – eerder LIEFHEBBEN en ZEGENEN (zie Matth. 5:3 en 8-48), omdat Hij ze liefheeft en zoekt te redden (zie Joh. 3:16). Maar de macht van de boze (namelijk: van satan) moeten wij wederstaan (zie Jak. 4:7, 1 Petr. 5:8-9, Ef. 4:27, 6:12), binden en verdoemen (zie Jes. 54:17).

Wij hebben van die haat niets te vrezen, want de Trooster, Gods almachtige Geest, is met ons

Vers 26-27: *“Maar wanneer de Trooster gekomen zal zijn, Die Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. En gij zult ook getuigen, want gij zijt vanaf het begin met Mij geweest”.*

Laten wij, te midden van de druk en tegenstand van satan en mensen, moedig voorwaarts gaan IN DE GEEST VAN DE OVERWINNAAR (zie Joz. 1:69, 2 Kor. 2:14) en ons getuigenis van Jezus' overwinning over satan in de wereld BLIJVEN betuigen, want de ALMACHTIGE en OVERWINNAAR is en blijft met ons (zie Matth. 28:18-20, Rom. 8:31, Hebr. 13:5b, 1 Joh. 4:4).

Deze haat vindt men ook in de valse Kerk

Joh. 16 vers 1-4: *“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet geërgerd wordt. Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja, de ure komt, dat een ieder, die u zal doden, zal menen God een dienst te bewijzen. En deze dingen zullen zij u doen, omdat zij de Vader niet gekend hebben, noch Mij. Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer de ure zal gekomen zijn, gij moogt gedenken, dat Ik ze u gezegd heb; maar deze*

dingen heb Ik u in het begin niet gezegd, omdat Ik (nog) bij u was”.

Leiders van (vooral de gevestigde) Kerken, maar ook leiders van Gemeenten, die Jezus Zelf en Gods Geest niet **persoonlijk** kennen en ervaren, zullen oprechte (geestvervulde) christenen uit de Kerk of Gemeente verbannen (wegjagen). Ook zijn en komen er (Kerk)leiders die oprechte christenen martelen, tot de dood erop volgt (zie Openb. 17:1-6).

Hoofdstuk 16

Gemeenschap met het LEVENDE Woord brengt gerechtigheid, vrede en blijdschap aan de gehele wereld

Wat gemeenschap met Jezus, het LEVENDE Woord, ons brengt

Vers 1-4: *Zie einde hoofdstuk 15.*

1. Jezus, Gods LEVENDE Woord, komt tot ons door de Heilige Geest terug.

Vers 5-7: *“En nu ga Ik heen tot Hem, die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar gaat Gij heen? Maar omdat Ik deze dingen tot u gesproken heb, zo heeft droefheid uw hart vervuld. Maar Ik zeg u de waarheid: Het is u (tot) nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet (kunnen) komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden”.*

Vers 16-20: *“Een korte tijd, en gij zult Mij niet zien; en nogmaals een korte tijd, en gij zult Mij zien, want Ik ga heen tot de Vader. Sommigen dan uit Zijn discipelen zeiden tot elkaar: Wat is dit, dat Hij tot ons zegt: Een korte tijd, en gij zult Mij niet zien; en nogmaals een korte tijd, en gij zult Mij zien; en: Want Ik ga heen tot de Vader? Zij zeiden dan: Wat is dit, dat Hij zegt: Een korte tijd? Wij weten niet, wat Hij bedoelt. Jezus dan wist, dat zij Hem (dit) wilden vragen, en zei tot hen: Vraagt gij daarover onder elkaar, dat Ik gezegd heb: Een korte tijd, en gij zult Mij niet zien, en nogmaals een korte tijd, en gij zult Mij zien? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat gij zult wenen, en treuren, maar de wereld zal zich verblijden; en gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden”.*

Jezus, het LEVENDE Woord van God, zou tot Zijn discipelen wederkomen in en door de Heilige Geest (zie Joh. 14:18-20) en IN hen komen wonen om zo, vanuit de hemel, op aarde te kunnen en komen werken als Gods Hogepriester, om het volbrachte werk (aan het kruishout van Golgotha) toe te bedelen aan allen die zich (oprecht) tot God hebben BEKEERD en zich, in het GELOOF, (volkomen) aan Hem hebben OVERGEGEVEN. Zo, IN en DOOR de Heilige Geest, werkend door de christen heen, kan Hij dat WERELDWIJD doen. Als Mensenzoon op aarde kon Hij dat enkel in menselijke beperktheid doen, maar nu in de ALOMTEGENWOORDIGHEID van de Heilige Geest (zie Matth. 28:20; Openb. 5:6).

2. Hij zal ons dan, door de Heilige Geest, overtuigen van zonde(n).

Vers 8-9: *“En Die (d.i. de Heilige Geest) gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; ...”*

Gods LEVENDE Woord, verkondigd in en door de Heilige Geest, door Zijn dienstknechten heen, zal de wereld, namelijk de zondige mens, vóór alles OVERTUIGEN VAN ZONDE, daar de gehele wereld in het boze ligt (d.i. in de macht van satan is) (zie 1 Joh. 5:19, Ef. 2:1-5). Deze overtuiging van zonde doet de Here niet om ons te OORDELEN of te VEROORDELEN (zie Joh. 8:11 en 15), maar om onze (geestelijke) ogen te openen voor onze DOEMWAARDIGE (d.i. verloren) STAAT (zie Openb. 3:18), opdat wij ons tot Hem zullen bekeren en Hij ons kan genezen (namelijk: verlossen van onze zondige en dus verloren staat).

3. Gods LEVENDE Woord, Gods Gerechtigheid, wordt dan geschreven op de tafel van ons gereinigd hart en in ons vernieuwde denken (zie Hebr. 10:16-17, Rom. 12:2).

Vers 10: *“...en van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga, en gij Mij niet meer zult zien; ...”*

Het CHRISTUSLEVEN, namelijk GODS LIEFDE, wordt dan in onze harten uitgestort (zie Rom. 5:5). Wij ontvangen dan deel aan de GODDELIJKE NATUUR (zie 2 Petr. 1:4) die zich in ons gaat ontwikkelen (zie 2 Kor. 4:16); dan krijgt de CHRISTUSNATUUR in ons gestalte (zie Gal. 4:19). En de wereld zal overtuigd worden van GODS GERECHTIGHEID, als deze, in en door de geheiligde mens, openbaar (d.i. merkbaar) zal worden.

De Here zal dit in ons kunnen uitwerken, omdat Hij dan, voor ons, verrezen is uit de dood en de zonde, voor ons, overwonnen heeft (zie 2 Kor. 5:21, 1 Joh. 3:8).

Dan zullen wij, **REEDS IN DEZE WERELD**, GODS LICHT en LEVEN uitdragen (zie Matth. 5:13-14). Dan zijn wij, MET DE EEUWIGE ZOON, BEELDDRAGERS en OPENBAARDERS van 's VADERS WEZEN van GERECHTIGHEID, GOEDERTIERENHEID en HEILIGHEID geworden (zie Ef. 4:24). Dan dragen wij, met de eeuwige Zoon, 's VADERS DEUGDEN uit (zie 1 Petr. 2:9).

Dan groeit de VRUCHT VAN DE GEEST in ons tot volle rijpheid (zie Gal. 5:22).

4. Het LEVENDE Woord overtuigt de wereld ook van OORDEEL, omdat de boze door Jezus' kruisdood geoordeeld is en daarom zullen allen die met/bij satan willen blijven MET HEM (d.i. satan) geoordeeld worden!

Vers 11: "...en van oordeel, omdat de overste van deze wereld (namelijk: satan) geoordeeld is".

De tijdsbedeling (d.i. de periode) van Gods genade kent haar beperking en loopt ten einde (zie Gen. 6:3, Luk. 13:24-25, Openb. 10:6). Dan volgt het OORDEEL van God over satan en zijn horden en over alle mensen, die satan zijn blijven volgen (zie Matth. 25:41).

5. De Heilige Geest leidt ons in al de waarheid (zie Joh. 17:17), in en door het LEVENDE Woord van God.

Vers 12-13a: "Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, maar gij kunt die nu (nog) niet dragen. Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; ...".

Gods Geest leidt ons geheel in het voornemen, in de volmaakte eeuwige wil, van God met ons (zie Gen. 1:26, Rom. 12:2). Dan zal Hij de gehele mens van geest, ziel en uiteindelijk ook lichaam – namelijk bij de opstanding der doden – hebben veranderd, VERNIEUWD (zie 2 Kor. 5:17-18a, 1 Thess. 5:23, Filip. 3:21, Openb. 21:5).

6. De Heilige Geest zal ons ook toekomstige en eeuwige dingen verkondigen.

Vers 13b: "...want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen".

Gods Geest geeft ons ook het PROFETISCHE WOORD en doet ons inzicht en kennis ervan dragen, want Hij vertelt Zijn vrienden, wat Hij doen zal (zie Gen. 18:17, 2 Petr. 1:19-21).

7. De Heilige Geest (door ons heen) zal Jezus verheerlijken en van Zichzelf niet spreken.

Vers 14-15: "Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen".

De Heilige Geest verheerlijkt Jezus, omdat Jezus alles voor ons volbracht heeft en Hij ons, na Zijn opstanding en hemelvaart, door de Vader is gegeven als onze **persoonlijke** Verlosser en Zaligmaker (zie Matth. 11:28-30, Hand. 4:12, 5:31, 1 Kor. 1:30, Openb. 19:10b).

Vers 16-20: *Is reeds aan het begin van hoofdstuk 16 behandeld.*

Vers 21-22: "Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, omdat haar ure (om te baren) gekomen is; maar wanneer zij het kind gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, vanwege de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is. En gij hebt dan nu wel droefheid; maar Ik zal u weer terugzien, en uw hart zal zich verblijden, en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen".

**8. Deze gemeenschap, dit samengroeien met het Levende Woord door de Heilige Geest, doet ons WEDER-
GEBOREN worden uit God** (zie Joh. 3:3-8, 1 Petr. 1:23-25, Tit. 3:4-7, Luk. 1:35). Wij ervaren dan de BLIJDSCAP van deze wedergeboorte uit God (zie Gal. 5:22) en het getuigenis van Zijn Geest, dat wij kinderen Gods zijn (zie Rom. 8:16).

Vers 23-28: "En in die dag zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Al wat gij de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven. Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam; bidt, en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zij. Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van de Vader zal verkondigen. In die dag zult gij in Mijn Naam bidden; en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u bidden zal; want de Vader Zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad, en hebt geloofd, dat Ik van God ben uitgegaan. Ik ben van de Vader uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; (maar) Ik verlaat de wereld weer, en ga terug tot de Vader".

9. Deze gemeenschap met het levende Woord verzekert ons ook van GEBEDSVERHORING (zie Joh. 15:7 en 16), omdat Zijn wil ons vervult (zie Filip. 2:13).

Vers 29-33: "Zijn discipelen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geen gelijkenis. Nu weten wij, dat Gij alle dingen weet, en Gij hebt het niet nodig, dat U iemand iets moet vragen. Hierom geloven wij, dat Gij van God uitgegaan zijt. Jezus antwoordde hun: Gelooft gij nu? Ziet, de ure komt, en is nu gekomen, dat gij verstrooid zult worden, een ieder naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en nochtans ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij. Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen".

10. Deze gemeenschap met het levende Woord brengt ons VREDE met God, ondanks de verdrukkingen door satan en wereld (zie Rom. 5:1, Gal. 5:22, Filip. 4:7).

Dit hoofdstuk wordt, gezien in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL, gesymboliseerd door de GOUDEN KRUIK MET MANNA – beeld van het ware HEMELSE BROOD, namelijk VAN JEZUS' TEGENWOORDIGHEID – in de ARK DES VERBONDS (zie Hebr. 9:3-4).

De kruik zelf typeert ons wezen, dat deze HEMELSE SCHAT in zijn/haar vat draagt (zie 2 Kor. 4:7). Hier is het "aar-

den" vat, door de (in)werking van God, veranderd in het **GOUD** des hemels.

Hoofdstuk 17

Gemeenschap met de Vader: het Hogepriesterlijke Gebed van Jezus tot de Vader voor ons en het gebed van ons tot de Vader, in Jezus' Naam

Wij mogen, net als Jezus, de EEUWIGE Zoon, gemeenschap hebben met de hemelse Vader en in DEZELFDE relatie tot de Vader staan, net als Jezus (zie Rom. 8:15-16), doordat wij door (geloof in en overgave aan) Jezus UIT GOD geboren zijn (zie Joh. 1:12-13). Hierdoor mogen wij "GOD ERVEN" (oftewel: wij zullen de eigenschappen van God, door erfenis, verkrijgen) (zie Rom. 8:17), net zoals Jezus Hem bezit (zie Kol. 2:9), Die de Bron is van Goddelijke GERECHTIGHEID, HEILIGHEID en LIEFDE. Hij komt IN en BIJ ONS wonen (zie Joh. 14:23, Openb. 21:3), nadat wij geheiligd zijn door Zijn werkingen van Woord en Geest, als onze OUDE NATUUR waarlijk is weggewassen in Zijn Bloed, en dus afgestorven is (zie 1 Petr. 2:24).

In Joh. 14:15-23 vinden wij de toename (d.i. de geestelijke groei) TOT VOLKOMENHEID van de DRENKING IN GOD. Als wij Jezus LIEFHEBBEN en ZIJN WOORD BEWAREN (namelijk: Zijn Woord gehoorzamen en Zijn beloften lijdzaam en gelovig verwachten) komt eerst GODS HEILIGE GEEST tot ons (zie Joh. 14:16-17) om de verworvenheden van Jezus, door Zijn dood en opstanding voor ons verkregen, met ons te delen. Zo worden wij rein gewassen van onze OUDE NATUUR in Jezus' Bloed en wordt JEZUS, GODS ZOON, aan en in ons geopenbaard (zie Joh. 14:21). En als de openbaring van de Zoon in ons tot (geestelijke) VOLWASSENHEID is gekomen, door de vernieuwende werkingen van de Geest en het Woord (zie Tit. 3:5), komt de VADER ZELF BIJ en IN ons wonen (zie Joh. 14:23).

Vers 1-2: "Dit heeft Jezus gesproken, en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel, en zei: Vader, de ure is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke. Gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwige leven te geven".

Zo verheerlijkt de Vader Zijn zonen (waarbij nogmaals vermeld dat geestelijk volwassen/volmaakte dochters ook, geestelijk gezien, **zonen Gods** worden/zijn) en maakt Hij ze – nog op aarde zijnde – aan de wereld openbaar (zie Rom. 8:19, 1 Tim. 3:16), opdat zij de wereld tot Christus mogen brengen, tot eer en verheerlijking van God, onze Vader (zie Jes. 60:1-3, Hab. 2:20, Obad. :21).

Vers 3: "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de Enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt".

Deelhebben aan het EEUWIGE, GODDELIJKE LEVEN, deelhebben aan de GODDELIJKE NATUUR (zie 2 Petr. 1:4) verkrijgen wij, doordat ons hart GEMEENSCHAP HEEFT MET GOD en JEZUS CHRISTUS, doordat wij Hem zo VAN NABIJ en INTIEM kennen en in Hem en in Zijn volbracht werk (aan het kruishout van Golgotha) geloven.

Vers 4-8: "Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen; en nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was. Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren de Uwen, en Gij hebt ze Mij gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard. Nu hebben zij erkend, dat alles, wat Gij Mij gegeven hebt, van U is. Want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk erkend, dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt".

God op aarde verheerlijken is Hem bekendmaken aan de wereld – door ZIJN OPENBARING dwars door ons heen – zodat ook zij deel mogen hebben aan de ZALIGMAKENDE GENADEWERKINGEN van Zijn Geest (zie Tit. 2:11, 3:4-7) door de verkondiging van Zijn wil en beloften, van Zijn EVANGELIE aan de wereld, in de kracht van de Heilige Geest (zie vers 7-8).

Het Hogepriesterlijke Gebed van Jezus tot de Vader voor ons.

Vers 9-10: "Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn de Uwen. En al het Mijne is het Uwe, en het Uwe is het Mijne; en Ik ben in hen verheerlijkt".

Jezus bidt tot de Vader voor AL de kinderen Gods (zie Hebr. 7:25). Wat bad en bidt Jezus? Wat hebben ook WIJ in Zijn Naam tot de Vader te bidden?

Vers 11-12: "En Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld, en Ik kom tot U, Heilige Vader, bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als Wij. Toen Ik bij hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon des verderfs, opdat de Schrift vervuld zal worden".

1. Voor onze bewaring in de Naam van God, opdat wij één mogen zijn, zoals de Zoon in één Wezens-eenheid leeft met de Vader.

Vers 13: "Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelf".

2. Dat wij vol mogen zijn van Gods blijdschap.

Vers 14-16: "Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van de boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijk Ik van de wereld niet ben".

3. Dat wij mogen worden bewaard voor de haat van de boze en de wereld, omdat wij nog in deze wereld zijn.

Vers 17-19: "Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik ook hen in de wereld gezonden. En Ik heilige Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in de waarheid".

4. Dat wij geheiligd mogen zijn in en door Gods Woord, zodat wij onze zending in de wereld mogen volbrengen.

Vers 20-22: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij één zijn, gelijk als Wij Eén zijn; ...".

5. Voor de eenheid van al Gods kinderen door hun totale drenking in Zijn Geest en heerlijkheid (zie 1 Kor. 12:13), in de volheid Gods (zie Jes. 60:1-3).

Vers 23: "... Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt".

6. Voor de volmaaktheid van al Gods zonen (en dochters) in Hem, opdat aan de wereld Gods plan en wil, door ons, wordt bekendgemaakt (zie Rom. 8:19-21).

Vers 24: "Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, vóór de grondlegging der wereld".

7. Dat wij Jezus' volle HEMELheerlijkheid mogen delen en aanschouwen (zie 1 Tim. 3:16).

Vers 25-26: "Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en deze hebben erkend, dat Gij Mij gezonden hebt. En Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen".

8. Dat Gods (volmaakte) LIEFDE in ons zij door ons geloof in Hem, en door de openbaring van Gods Naam aan en in ons, en door onze gemeenschap met de Here Jezus Christus.

Dit hoofdstuk wordt, gezien in het licht van de Israëlitische TABERNAKEL, gesymboliseerd door de 2 TAFELN DER WET, die op hun beurt de Vader-God symboliseren als de BRON, de FONTEIN, van alle GERECHTIGHEID, die wij reeds hier op aarde in ons mogen omdragen (zie Joh. 4:14b).

Hoofdstuk 18

De 7 stappen die leiden naar de feitelijke Bloedstorting van Gods Lam (deel I)

De volgende twee hoofdstukken (18 en 19) van het Evangelie naar Johannes tonen ons de 7 stappen in het leven van Jezus, het Goddelijk Lam, die naar Zijn feitelijke bloedstorting, Zijn kruisdood, hebben geleid.

In deze genadevolle betaling van 's mensen zondesuld was reeds voorzien in het Goddelijk voornemen (plan), dat reeds vóór de grondlegging van de mensenwereld in Gods hart vastlag (zie 1 Petr. 1:18-20, Openb. 13:8b).

Want reeds direct na de zondeval gaf God het in de zonde vervallen, eerste mensenpaar de zgn. "moederbelofte" (zie Gen. 3:15). Het Zaad van de vrouw – namelijk Jezus Christus en al de (geestelijke) zonen en dochters van God met Hem, als Zijn Lichaam – zou de kop van de (zonde)slang vermorzelen en het zaad van de "slang", namelijk de kinderen van de boze, zij, die satan gehoorzamen, zou Het (Zaad van de vrouw) de verzenen, dit zijn de pezen in de hielen, vermorzelen; dat wil zeggen: ze mochten de kinderen Gods in hun arbeid voor Hem bemoeilijken.

Nu, op Golgotha vond, op het kruispunt der eeuwen, de daadwerkelijke genoegdoening van de zondesuld plaats. Het zondoffer (namelijk: het offer voor **onze** zonden) werd, door de Goddelijke gerechtigheid, van Gods rein en heilig Lam geëist. Hiertoe was Jezus, als het Lam van God, in de wereld gekomen (zie Joh. 12:23-27). Hierdoor zou Jezus, als het Lam van God, **alle** werken van de duivel – in het bijzonder de werken die hij in de mens, naar geest, ziel en lichaam, heeft gewrocht (d.i. uitgewerkt) – verbreken, vernietigen (zie 1 Joh. 3:8b) en zo voor die mens een "eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende" (zie Hebr. 9:11-12). Hierdoor kan een IEDER, die in het GELOOF TOT HEM KOMT en zich aan Hem OVERGEEFT,

- VERZOENING met God (zie Rom. 3:25, 2 Kor. 5:18, Kol. 1:20, 1 Joh. 2:2, 4:10);
- VERGEVING van zonden (zie Rom. 3:25, 1 Joh. 1:9a);
- VERLOSSING van zonden (zie Rom. 3:24, 1 Joh. 1:9b, Hebr. 9:12);

- de GODDELIJKE NATUUR; een nieuw (Goddelijk Christus)leven (zie Joh. 10:10b, Rom. 3:26, 2 Kor. 5:17-18a en 21, Hebr. 10:14, 2 Petr. 1:4);
  - GODDELIJKE KRACHT en AUTORITEIT (zie Ef. 6:10-11);
  - VOLMAAKTHEID in Christus (zie Ef. 4:13, Kol. 1:28),
- als ZALIGMAKENDE GENADE, op grond van Zijn Woord, door Zijn Geest worden gegeven (zie Tit. 2:11, 3:4-7), opdat de mens zo zijn/haar eeuwige erfenis zal ontvangen (zie Rom. 8:17) om, in de eeuwigheid, in Gods hemelen verheerlijkt in Hem, als een zoon van God te leven (zie Rom. 8:29) en Hem als priesterkoning te dienen (zie 1 Petr. 2:9) in Gods eeuwig Koninkrijk (zie Openb. 21).

1ste stap:

Gebed tot de Vader en gevangennamen in de hof Gethsémané.

Vers 1-11: *“Na dit gezegd te hebben, ging Jezus met Zijn discipelen naar de overzijde van de beek Kedron, waar een hof was, die Hij met Zijn discipelen binnenging. En ook Judas, Zijn verrader, wist (van) die plaats, omdat Jezus daar dikwijls was samengekomen met Zijn discipelen. Judas dan, (met zich mee) genomen hebben de een groep soldaten en enige dienaars van de overpriesters en Farizeeën, kwam daar met lantaarns, en fakels, en wapens. Jezus dan, wetende alles, wat over Hem komen zou, ging uit, en zei tot hen: Wie zoekt gij? Zij antwoordden Hem: Jezus de Nazaréner. Jezus zei tot hen: Ik ben het. En Judas, Zijn verrader, stond ook bij hen. Toen Hij dan tot hen zei: Ik ben het; gingen zij achteruit, en vielen ter aarde. Hij vroeg hun dan nogmaals: Wie zoekt gij? En zij zeiden: Jezus de Nazaréner. Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, zo laat de anderen dan gaan. Opdat het woord vervuld zou worden, dat Hij gezegd had: Uit degenen, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren. Simon Petrus dan, hebbende een zwaard, trok het, en sloeg de dienstknecht van de hogepriester, en sloeg zijn rechteroor af. En de naam van de dienstknecht was Malchus. Jezus dan zei tot Petrus: Steek uw zwaard in de schede. De drinkbeker, die Mij de Vader gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?”*

In deze hof onderging Jezus een geweldige gebedsstrijd, vol stress (spanning), waarbij Zijn bloed zich met Zijn transpiratie mengde, toen de innerlijke druk (zie Luk. 12:50) ten top werd gedreven. Hier ondervond Jezus de realiteit van Zijn “tot zonde voor de mens gemaakt zijn” (zie 2 Kor. 5:21) met de daarachter grijnzende zondemacht, die de noodzaak vormde (en nog steeds vormt) om “voor de mens tot zonde gemaakt te zijn” (zie Joh. 3:14), wilde Hij die mens van de zonde (kunnen) verlossen en hem/haar (kunnen) maken tot rechtvaardigen Gods.

Gelukkig voor de mensheid legde Jezus Zich neer bij Zijn Vaders wil, die reeds, zoals wij weten, vóór de grondlegging der wereld vaststond. En, toen Jezus Zijn (geestelijke) strijd had gestreden, keerde de rust en vastberadenheid in Zijn hart terug.

Tevens bewees Jezus degenen die Hem gevangen hadden genomen een laatste liefdedaad, om hen tot inkeer en geloof te brengen. Hij toonde hen Zijn autoriteit in de Heilige Geest door hen allen **achterover** te doen vallen. Ook heelde Hij het rechteroor van Malchus, de dienstknecht van de hogepriester, nadat Petrus hem dat oor had afgeslagen (zie Luk. 22:50-51).

2de stap:

Jezus voor de hogepriester van Israël geleid.

Vers 12-16: *“De soldaten en de dienaars van de overpriesters en Farizeeën namen Jezus gevangen, en boeiden Hem; en zij brachten Hem eerst tot Annas; want hij was de schoonvader van Kajafas, die in dat jaar hogepriester was. Kajafas nu was degene, die de Joden (aan)geraden had, dat het (tot) nut was, dat één Mens voor het volk zou sterven. En Simon Petrus en een andere discipel volgden Jezus. Deze discipel nu was de hogepriester bekend, en ging met Jezus in de zaal van de hogepriester. En Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel dan, die de hogepriester bekend was, ging uit, en sprak met de deurwachtster, en bracht Petrus binnen”.*

Jezus werd eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was, gebracht en daarna naar de hogepriester zelf. Johannes was een bekende van de hogepriester. Hij volgde met Petrus dit voorleiden van Jezus. Toen Jezus voor Kajafas werd geleid, waren deze 2 discipelen dan ook in de buurt van dit gebeuren. En door toedoen van Johannes mocht Petrus ook het huis van Kajafas binnengaan.

3de stap:

De verloochening door Petrus; de beschuldiging van Jezus door Kajafas.

Vers 17-27: *“De dienstmaagd dan, die de deurwachtster was, zei tot Petrus: Zijt ook gij niet één van de discipelen van deze Mens? Hij zei: Ik niet. En de dienstknechten en de dienaars stonden, omdat het koud was, bij een kolenvuur, en warmden zich. Petrus stond bij hen, en warmde zich (ook). De hogepriester dan (onder)vroeg Jezus over Zijn discipelen, en over Zijn leer. Jezus antwoordde hem: Ik heb vrijuit gesproken tot de wereld; Ik heb voortdurend in de synagoge geleerd en in de tempel, waar de Joden uit alle plaatsen samenkomen; en in het verborgen heb Ik niets gesproken. Wat ondervraagt gij Mij? Ondervraag degenen, die het gehoord hebben,*

wat Ik tot hen gesproken heb; zie, zij weten, wat Ik gezegd heb. En toen Hij dit zei, gaf één van de dienaren, die daarbij stond, Jezus een slag in het gelaat, zeggende: Antwoordt Gij zo de hogepriester? Jezus antwoordde hem: Indien Ik kwalijk gesproken heb, geef aan wat verkeerd was; en indien goed, waarom slaat gij Mij? (Annas dan had Hem geboeid gezonden tot Kajafas, de hogepriester.) En Simon Petrus stond zich te warmen (bij het kolenvuur). Zij zeiden dan tot hem: Zijt gij ook niet één van Zijn discipelen? Hij ontkende het, en zei: Ik niet. Eén van de dienstknechten van de hogepriester, die familie was van degene, die Petrus het oor afgehouden had, zei: Heb ik u niet gezien in de hof met Hem? Petrus dan ontkende het opnieuw. En terstond kraaide de haan”.

Petrus was daar op het erf, onder de dienstknechten van de hogepriester, en warmde zich met hen rondom een vuur. De slavin, die deurwachtster was, vroeg Petrus later, of hij ook niet een discipel van Jezus was. Hij loochende dit!

Hierna vroegen enkele mensen rondom het vuur nog tot tweemaal toe aan Petrus, of hij ook niet een discipel van Jezus was. Weer liet Petrus zich leiden door de stem van vrees en hij loochende dit in totaal tot driemaal toe. Na zijn laatste verloochening kraaide de haan in die naderende ochtend. Daarbij vervloekte Petrus zichzelf. Dit geschiedde in overeenstemming met de profetie van Jezus (zie Joh. 13:38).

In de raadzaal van de hogepriester vroeg de hogepriester aan Jezus over Zijn discipelen en over Zijn leer. Hier kreeg Jezus ook van één van de dienstknechten van de hogepriester een kaakslag. Hier getuigde Jezus uiteindelijk, dat Hij de Zoon van God was, de Messias, de Goddelijke Koning, Die aan de rechterhand van de Vader zal zitten en Die zal (weder)komen op de wolken des hemels.

Toen scheurde Kajafas zijn klederen en beschuldigde Jezus van godslastering en zei dat Hij, vanwege die (vermeende) godslastering, schuldig was bevonden om gedood te worden. Toen spuugden de dienaren van Kajafas Jezus in het gezicht en sloegen Hem met hun vuisten (zie Matth. 26:63-67).

4de stap:

Jezus voor Pilatus.

Vers 28-40: “Zij brachten Jezus dan van Kajafas naar het rechthuis¹⁶. En het was ‘s morgens vroeg; en zij gingen (zelf) niet in het rechthuis, opdat zij niet verontreinigd zouden worden, maar opdat zij het pascha(lam) eten mochten. Pilatus dan ging naar buiten, en zei tot hen: Welke beschuldiging brengt gij (in) tegen deze Mens? Zij antwoordden en zeiden tot hem: Indien Deze geen kwaaddoener was, zo zouden wij Hem niet aan u overgeleverd hebben. Pilatus dan zei tot hen: Neemt gij Hem, en oordeelt Hem naar uw wet. De Joden dan zeiden tot hem: Het is ons niet geoorloofd iemand te doden. Opdat het woord van Jezus vervuld werd, dat Hij gezegd had, aanduidende, welk een dood Hij sterven zou. Pilatus dan ging terug in het rechthuis, en riep Jezus, en zei tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit uit uzelf, of hebben anderen het u van Mij gezegd? Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zo zouden Mijn dienaren gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zei tot Hem: Zijt Gij dan een Koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik een Koning ben. Hiertoe ben Ik geboren, en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik van de waarheid getuigenis geven zou. Een ieder, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem. Pilatus zei tot Hem: Wat is waarheid? En toen hij dat gezegd had, ging hij weer naar buiten tot de Joden, en zei tot hen: Ik vind geen schuld in Hem. Maar gij hebt een gewoonte, dat ik u op het pascha(feest) één (gevangene) loslaat. Wilt gij dan, dat ik u de Koning der Joden loslaat? Zij dan riepen allen opnieuw, zeggende: Niet Deze, maar Bar-abbas! En Bar-abbas was een moordenaar”.

Omdat de overpriesters geen recht hadden iemand te doden, brachten zij Jezus de daarop volgende ochtend naar Pilatus en beschuldigden Hem, dat Hij Zich "Koning der Joden" noemde en daarom rebelleerde tegen de enige, wettige regeerder in die dagen, de keizer te Rome.

Pilatus was echter, mede door de droom van zijn vrouw (zie Matth. 27:19), overtuigd, dat Jezus onschuldig was. Daarom wilde hij Hem vrij laten door middel van een gewoonte van gratieverlening van een veroordeelde op de dag van het Paschafeest. Hij stelde daarom het volk voor de keus om Jezus vrij te laten of Bar-Abbas, die in zijn opstand tegen de staat een moord had begaan. Het volk koos toen voor vrijlating van Bar-Abbas...

En dat terwijl Jezus de Zoon IS van God de Vader, Die in de hemelen is, terwijl Bar-Abbas “zoon van de vader” betekent. Bar-Abbas was een moordenaar en oproerkraaiër, en dus vertelt zijn handelwijze ons van welke vader hij een zoon was, namelijk van “de vader beneden”, en dit is de duivel. Het volk verkoos deze zoon van de duivel boven de Zoon van God; de oproerkraaiër en moordenaar verkozen zij boven de Heiland, terwijl Hij niets anders dan daden van liefde onder hen gedaan had!

¹⁶ **Uit de Bijbelse Encyclopedie:** Het rechthuis in Jeruzalem (vermeld in Matth. 27:27, Mark. 15:16, Joh. 18:28 en 33, Joh. 19:9, en in de NBG vertaling het gerechtsgebouw genoemd), was een soort paleis. Het was de residentie van de keizerlijke stadhouder als hij in Jeruzalem verbleef tijdens hoge feesten, maar ook de tijdelijke verblijfplaats van Pilatus. En het was, zeer typisch voor het Oosten, tegelijk kazernes van de lijfwacht en gevangenis.

Hoofdstuk 19

De 7 stappen (deel II)

5de stap:

De geseling van Jezus.

Vers 1-3: *“Toen nam Pilatus dan Jezus, en geselde Hem. En de soldaten, een kroon van doorntakken gevlochten hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en wierpen Hem een purperen kleed om; en zeiden: Wees gegroet, Gij Koning der Joden! En zij gaven Hem slagen in het gelaat”.*

Pilatus vond geen schuld in Jezus (zie Joh. 18:38b), toch liet hij Hem geselen door de ruwe soldaten, omdat hij het volk vreesde. Zij sloegen Zijn rug open en zo onderging Hij voor ons lichamelijke pijnen, opdat wij vrijgemaakt mochten zijn van satans teisterende ziektemachten (zie Jes. 53:5b, 1 Petr. 2:24b). Spottend zetten zij ook nog een kroon van ineengevlochten scherpe doorntakken op Zijn heilig hoofd en dreven verder de spot met Hem door Hem een purperen kleed om te doen. Purper is namelijk de kleur van koninklijke waardigheid. Ook zeiden zij daarbij, op hun knieën vallende: "Wees gegroet, Gij Koning der Joden!" maar tegelijk gaven zij Hem kaakslagen (zie vers 3).

Vers 4-5: *“Pilatus dan kwam opnieuw uit (het rechthuis), en zei tot hen: Zie, ik breng Hem naar buiten, tot u, opdat gij weet, dat ik in Hem geen schuld vind. Jezus dan kwam uit (het rechthuis), dragende de doornenkroon, en het purperen kleed. En Pilatus zei tot hen: Zie, de Mens!”*

Nogmaals bracht Pilatus Jezus voor het aangezicht van het volk, mede om medelijden bij het volk op te wekken. Jezus droeg de doornen kroon op Zijn bebloede hoofd en het spotkleed om Zijn kapotgeslagen rug. Pilatus zei: Zie, de Mens! Met andere woorden: Zie, Hij is onschuldig en heeft al zoveel onschuldig geleden. Hebt u geen medelijden met Hem? Zal ik Hem niet liever vrijlaten?

Vers 6-7: *“Toen dan de overpriesters en hun dienaars Hem zagen, riepen zij, zeggende: Kruisig Hem, kruisig Hem! Pilatus zei tot hen: Neemt gij Hem en kruisigt Hem; want ik vind in Hem geen schuld. De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet, en naar onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt”.*

De overpriesters en de tempeldienaars riepen luid "kruisig Hem, kruisig Hem! Met andere woorden: "Dood Hem, wij willen Hem niet" en het volk riep hen in koor na! In zijn zwakheid en tegelijkertijd door zijn vrees voor het volk zei Pilatus: "Kruisigen jullie Hem maar; want in mijn ogen is Hij onschuldig". Maar daarop zeiden zij: "Hij heeft God gelasterd, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt". Dit maakte Pilatus nog banger. Stond hij voor een Goddelijk Wezen?

6de stap:

Het doodsvonnissen (door kruisiging) van Pilatus over Jezus.

Vers 8-16: *“Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij (nog) meer bevreesd; en ging weer in het rechthuis, en zei tot Jezus: Van waar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. Pilatus dan zei tot Hem: Spreekt Gij niet tot mij? Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten? Jezus antwoordde: Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven was; daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft groter zonde. Van toen af (aan) trachtte Pilatus Hem los te laten; maar de Joden riepen, zeggende: Indien gij Deze loslaat, zo zijt gij geen vriend van de keizer; (want) een ieder, die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer. Toen Pilatus dan dit woord hoorde, bracht hij Jezus uit (het rechthuis), en ging op de rechterstoel zitten, in de plaats, genaamd Lithostrótos, en in het Hebreeuws Gábbatha¹⁷. En het was de voorbereiding van het pascha(feest), en (volgens de Joodse wijze van rekenen) omstreeks het zesde uur (d.i. bij ons 12 uur 's middags); en hij zei tot de Joden: Zie, uw Koning! Maar zij riepen: Neem (Hem) weg, neem (Hem) weg, kruisig Hem! Pilatus zei tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning, dan de keizer. Toen gaf hij Hem dan (aan) hun over, opdat Hij gekruisigd zou worden. En zij namen Jezus, en leidden Hem weg (om gekruisigd te worden)”.*

Nu wilde Pilatus van Jezus horen of Hij echt Gods Zoon was. Maar Jezus zweeg. Tenslotte zei Jezus tegen Pilatus, dat hij slechts macht had om Hem te (laten) kruisigen, omdat hem hiertoe van boven macht was gegeven. Hierdoor weten wij, dat noch de Joden, noch de Romeinen, maar God Zelf Hem liet doden (zie Jes. 53:10) om zo, door dit reine en heilige offer van Gods zondeloos Lam, de mensen hun zondeschuld te kunnen vergeven. Toen zocht Pilatus des te meer naar een reden om Hem los te laten. Maar de overpriesters gaven Pilatus toen een overtuigende reden om ook daadwerkelijk tot kruisiging over te gaan: "Een ieder, die zichzelf koning maakt, staat tegen

¹⁷ **Uit de Bijbelse Encyclopedie:** De rechterstoel, dus de stoel/zetel van de rechter, stond op een (vermoedelijk betegelde) verhoging, buiten, vóór het rechthuis. Lithostrótos is namelijk het Grieks voor geplaveid en Gábbatha betekend verhoging, hoogte.

de keizer op en als je zo iemand de hand boven het hoofd houdt, pleeg je verraad tegen de keizer". Toen Pilatus zich dit bewust was, was zijn beslissing gauw genomen.

7de stap:

De kruisiging van Jezus.

Vers 17: "En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, die in het Hebreeuws genaamd wordt Golgotha (en in het Latijn: Calvarie); ...".

Jezus moest Zelf Zijn kruis dragen (opnemen) en naar de plaats van terechtstelling, namelijk naar Golgotha, gaan. Ook ons nodigt Jezus uit ons kruis (vrijwillig) op te nemen en Hem na te volgen naar Golgotha (want ook wij moeten willen (af)sterven aan onze oude, zondige natuur) (zie Luk. 9:21-25). Jezus deed dit vrijwillig, voor ons (zie Joh. 12:23-27), opdat Hij, door het storten van Zijn ZOENBLOED (verzoenend bloed)¹⁸, alle werken van de duivel (namelijk: zonde, ziekte en dood) verbreken zou (zie 1 Joh. 3:8).

Door ons geloof in Hem en ons samengroeien met het sterven van dit Lam van God ontvangen wij deel aan de volledige genadewerking van Zijn Dood en Opstanding voor ons (zie Rom. 6:5), tot de **volmaakte verlossing** van onze oude, zondige natuur en tot de opstanding in het nieuwe, Goddelijke leven met Hem (zie Rom. 6:3-4).

Vers 18-30: "...alwaar zij Hem kruisigden, en met Hem twee anderen, aan elke zijde één, en Jezus in het midden. En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis; en er was geschreven: JEZUS, DE NAZARÉNER, DE KONING DER JODEN. Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks, en in het Latijn. De overpriesters van de Joden zeiden dan tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden. Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven. De soldaten dan, toen zij Jezus gekruisigd hadden, namen Zijn klederen, (en maakten vier delen, voor elke soldaat één deel) en de rok. De rok nu was zonder naad, van boven af (als één) geheel geweven. Zij dan zeiden tot elkaar: Laten wij die niet scheuren, maar laten wij erom loten, voor wie die zijn zal; opdat de Schrift vervuld zou worden, die zegt: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan. En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en Zijn moeders zuster, Maria, de vrouw van Klópas, en Maria Magdaléna. Jezus nu, ziende Zijn moeder, en de discipel (namelijk: Johannes) die Hij liefhad, daarbij staande, zei tot Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zei Hij tot de discipel (Johannes): Zie, uw moeder. En van die ure aan nam de discipel (Johannes) haar in zijn huis. Hierna zei Jezus, wetende, dat nu alles volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst. Daar stond dan een vat vol edik (d.i. zure wijn, zuur als azijn), en zij staken dan een spons, gedrenkt met edik, op een hysopstengel, en brachten die aan Zijn mond. Toen Jezus dan de edik genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf (Hij) de geest".

Het kruisgebeuren duurde van de 3de ure (bij ons 9 uur 's morgens) af tot de 9de ure (bij ons 3 uur 's middags) toe. Zes lange uren hing de Here Jezus aan het kruis (zie Mark. 15:25, Matth. 27:46). In de 6de ure (bij ons 12 uur 's middags) kwam er duisternis over de gehele aarde (zie Matth. 27:45). De gehele aarde had zo deel aan dit kruisproces, aan dit sterven van Jezus, Gods Zoon! Tijdens de eerste drie uur was er (nog) licht. Toen kon de Here Jezus, als Hij dat wilde, nog van het kruis af, door Goddelijk ingrijpen (zie Matth. 26:53). Gedurende deze 3 uren sprak Jezus 3 zgn. "kruiswoorden" uit, die alle tot genade van anderen strekten.

1ste kruiswoord: (zie Luk. 23:34).

Jezus vroeg Zijn hemelse Vader het Joodse volk en zijn leiders te vergeven, omdat zij niet wisten, wat zij deden.

2de kruiswoord: (zie Luk. 23:43).

Jezus beloofde de "goede" moordenaar dat hij het eeuwige leven en het paradijs zou ingaan.

3de kruiswoord: (zie Joh. 19:37).

Jezus troostte zijn moeder Maria door haar, in Zijn plaats, Johannes te geven als haar verzorger.

Toen kwam de duisternis. Vanaf dat moment was het plaatsvervangend sterven van Jezus, als Verlosser der wereld, ONHERROEPELIJK! De mens die hierin gelooft en die zich deze Goddelijke belofte heeft toegeëigend, wordt vrij verklaard en genade verleend (namelijk: het eeuwige leven geschonken). Jezus zou de schuld van de zonde(macht) totaal voldoen, door deze met het (vrijwillig) offer van Zijn leven te betalen. Voor dit doel werd Hij ook "tot zonde gemaakt" (zie 2 Kor. 5:21).

De kruiswoorden, die hierna gesproken werden, betroffen Hemzelf en Zijn toestand.

4de kruiswoord: (zie Matth. 27:46, Mark. 15:34).

Jezus uitte Zijn smart, toen de Vader, de Bron van alle gerechtigheid, Hem moest verlaten.

5de kruiswoord: (zie Joh. 19:23).

Jezus zei dat Hij dorst had. Dorstte (d.i. verlangde) Hij naar gewoon water, of naar het Levende Water (beeld van de Heilige Geest), dat Hij nu moest ontberen, of dorstte Hij (d.i. zag Hij in de geest uit) naar de zielen, die Hij door Zijn kruisdood zou verlossen?

¹⁸ Zijn Zoenbloed (of: verzoenend bloed) = Zijn gestorte bloed, als verzoening (offer) voor **onze** zonden.

6de kruiswoord: (zie Joh. 19:30).

Hier verzekerde Jezus ons dat de verlossing van en voor de mensheid geheel VOLBRACHT was en is, omdat Hij hiervoor heeft betaald met Zijn eigen leven (zie Jes. 53:4-6). Elke berouwvolle zondaar zou voortaan verzekerd (kunnen) zijn van de verzoening met God, als hij/zij gelovig op zou zien naar (Jezus VOLBRACHTE werk op) Golgotha.

7de kruiswoord: (zie Luk. 23:46).

Jezus gaf, met luide stem, Zijn Geest over in de handen van Zijn Vader, opdat Zijn Vader ermee zou doen naar Zijn heilig voornemen.

De Geest van Jezus zou gedurende die mysterieuze 3 dagen en 3 nachten afdalen in het dodenrijk (zie Matth. 12:40, Hand. 2:24 en 27) om zo de prijs voor 's mensen zonde te betalen. Dan zou Hij, betaald hebbende (met Zijn eigen leven), alle duistere zondemachten in Zijn geestelijk lichaam doen sterven, door deelgave aan Zijn dood, door ze eerst aan de zondaar te openbaren, ze te overtuigen van zonden (zie Kol. 2:15). Daar in die duisternis van het dodenrijk gloorde toen na 3 dagen en 3 nachten een nieuw Goddelijk licht, namelijk van het nieuwe, uit God opnieuwegeboren, leven van Gods Zoon (zie Hand. 13:30-39, Joh. 10:17-38). Dit zal in het rijk der duisternis zeker grote ontsteltenis gebracht hebben. Dit licht werd steeds sterker, tot Jezus Zich, daar in die diepten van Hades (d.i. het dodenrijk), als een Overwinnaar, in de volle Gestalte van Zijn Verlosserschap had opgericht. Toen was Hij naar het bolwerk van satan en diens troon gegaan. Daar had Hij hem de sleutels van dood en hel, die de zondaar in de gevangenis van satan hebben ingesloten, ontruk (zie Luk. 11:21-22, Openb. 1:18), om die dan bij de Zijnen achter te kunnen laten (zie Matth. 16:19). Sindsdien is satan niet langer de koning, de prins, de vorst, van deze wereld, hoewel hij deze wereld nu nog "gekraakt" houdt. Jezus had zo "de gevangenis gevangen genomen" (waarmee bedoeld wordt dat Hij nu de gevangenis waarin de zondaren in satans macht verkeren, kan openen, als zij zich tot God bekeren, daarom zijn ze ook sleutels die toegang verlenen tot Gods Koninkrijk) (zie Ef. 4:8) en heeft toen allen, die daar in het dodenrijk waren en die gelovig de verlossing (van de door God beloofde Messias) hadden afgewacht, bij Zijn opstanding meegenomen naar **het Paradijs of de Voorhemel** (waar vanaf dat moment alle gestorven gelovigen na hun dood heen gaan), bij de troon van God. Vele lichamen van heiligen die reeds ontslapen waren werden bij dat Goddelijke gebeuren opgewekt (de zgn. "inleidende opstanding" – zie Matth. 27:52-53). En dit tot eer en verheerlijking van God. Maar NIET gelijk aan de opstanding van Jezus, Die na Zijn kruisdood een OPSTANDINGSlichaam ontving (zie 1 Kor. 5:42-44), want zij hadden nog steeds een STERFELIJK lichaam. Ook heeft Jezus zo de "gevangenis (van de zonde van de mens) gevangen genomen" om zo de mens die zich heeft bekeerd vrij (van zonden) te kunnen maken.

Jezus dood en begrafenis

Vers 31-37: "De Joden dan, – daar het de voorbereiding (van de sabbat) was, en opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, (want die dag van de sabbat was voornaam) – vroegen Pilatus, om hun benen te breken (opdat zij eerder zouden sterven), zodat de lichamen weggenomen konden worden. De soldaten kwamen dan, en braken wel de benen van de eerste, en van de andere, die met Hem gekruisigd was; maar komende tot Jezus, als zij zagen, dat Hij reeds gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet. Maar één van de soldaten doorstak Zijn zijde met een speer, en onmiddellijk kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, die heeft ervan getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig; en hij weet, dat wat hij zegt, waar is, opdat ook gij geloven moogt. Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld zou worden: Geen been van Hem zal verbroken worden. En een ander Schriftwoord zegt weer: Zij zullen zien op Hem, Die zij doorstoken hebben".

De beenderen (botten) van Jezus hoefden niet gebroken te worden (zie Exod. 12:14b, Num. 9:12), omdat Hij reeds gestorven was. Zijn bloed bleek, na die steek in Zijn zijde, zich al te hebben gedeeld in "water en bloed". Dit was het overtuigende bewijs van Zijn dood.

Vers 38-42: "En daarna vroeg Jozef van Arimathéa, (die een discipel van Jezus was, maar in het verborgen uit vrees voor de Joden), Pilatus, of hij het lichaam van Jezus mocht wegnemen; en Pilatus liet het toe. Hij ging dan en nam het lichaam van Jezus weg. En Nicodémus kwam ook (die de eerste keer in de nacht tot Jezus gekomen was), brengende een mengsel van mirre en aloë; ongeveer honderd pond in gewicht. Zij namen dan het lichaam van Jezus, en wikkelden het in linnen doeken met de specerijen, gelijk de Joden de gewoonte van begraven hebben. En er was in de plaats, waar Hij gekruisigd was, een hof, en in de hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegd was. Daar legden zij Jezus dan (neer), vanwege de voorbereiding van de Joodse sabbat, omdat het graf nabij was".

Pas na Jezus' dood durfden Jozef van Arimathéa en Nicodemus openlijk voor hun geloof in Jezus' Messiasschap uit te komen. Zij namen Jezus van het kruis af en wikkelden Zijn lichaam in linnen doeken, die in specerijen gedrenkt waren, en legden Hem in het rotsgraf, dat Jozef (in eerste instantie) voor zichzelf had laten uithouwen (zie Matth. 27:57-60).

Hoofdstuk 20

De doorbraak van en tot het Goddelijke leven (deel I)

Jezus werd VOOR ONS tot zonde gemaakt (zie 2 Kor. 5:21, Joh. 3:14) en overwon VOOR ONS de zondemacht door Zijn dood, opstanding en hemelvaart. God had zo IN HEM de grote, Goddelijke kracht tot stand gebracht, die ons de doorbraak tot het Goddelijke (en dus EEUWIGE) leven geeft (zie Ef. 1:18-23), waardoor Hij ons deel kan geven aan Zijn OVERWINNING.

Hij volbracht IN ZICHZELF, door het offer van Zijn eigen leven, voor ons een EEUWIGE VERLOSSING (zie Hebr. 9:12) en een EEUWIG, VOLMAAKT LEVEN (zie Hebr. 10:14); dingen die Hij, na Zijn hemelvaart, IN EN DOOR DE HEILIGE GEEST, met ons delen wil, **als wij ons hart en leven voor Hem openen en ons in het geloof aan Hem over willen geven.**

Vers 1: "En op de eerste dag van de week (de dag na de sabbat) ging Maria Magdaléna vroeg, toen het nog donker was, naar het graf; en zag de steen van het graf weggenomen".

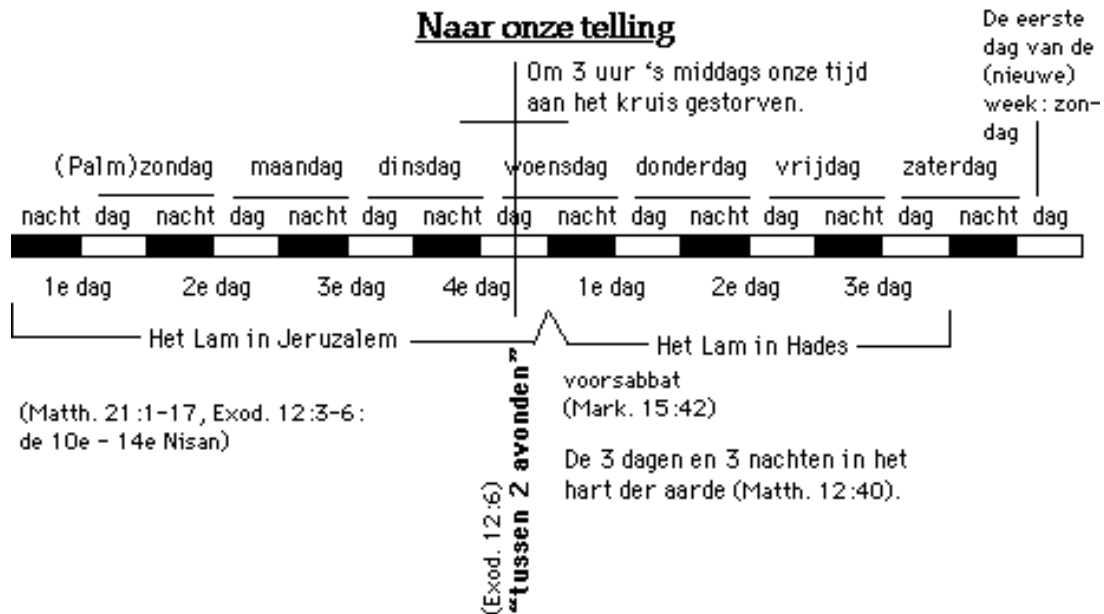
Het graf was de eerste dag van de (nieuwe) week leeg. Maria Magdaléna was die dag, samen met de andere vrouwen, heel vroeg, "toen het nog donker was", naar het graf gegaan. JEZUS WAS TOEN REEDS OPGESTAAN. Volgens de Schrift zou Jezus, net als Jona destijds in de buik van de vis, drie dagen en drie nachten "in het hart der aarde", in het dodenrijk dus, verblijven (zie Matth. 12:40). De moeilijkheid is, dat wij voor een etmaal (van 00.00-24.00 uur) MET DE DAG beginnen (de nieuwe dag begint bij ons met de kleine uurtjes: 0, 1, 2 uur enz.) en met de nacht eindigen (wij spreken immers van "dag en nacht"), terwijl in het Israëlitische en ook in het Goddelijke denken een etmaal MET DE NACHT begint en met de dag eindigt (zie Gen. 1:5, 8, 13, 19, 23, 31).

Terugrekenend moet Jezus dus op een WOENSDAG om 3 uur 's middags aan het kruis zijn gestorven en NIET op "GOEDE" VRIJDAG, zoals de Rooms Katholieke Kerk het ons leert.

Het schema hieronder zal het ons duidelijker maken.

Naar onze berekening moet Jezus dus ZATERDAGAVOND – wanneer de Israëlitische, nieuwe week al om 18 uur n.m. (d.i. namiddag) begint – zijn opgestaan, daarom vond Maria Magdaléna 's zondags, "toen het nog donker was", het graf al leeg.

Schema van de 3 dagen en 3 nachten

Noot: Ook kunnen wij nu het begrip "ten derde dage" (Luk. 8:22, 18:33), in verband met Jezus' opstanding vermeld, begrijpen. Naar Israëlitische telling was de SABBAT de 3e dag, die om 18.00 uur onze tijd eindigt. Hij was net na zessen, als de nieuwe Israëlitische dag (zondag) begint, uit de dood opgestaan. Men kan dit bij wijze van spreken nog "ten derde dage" noemen.

Naar Israëlitische telling

De discipelen begonnen te geloven in Zijn Opstanding

Vers 2-10: "Maria Magdaléna liep dan (zo vlug ze kon), en kwam tot Simon Petrus en tot de andere discipel (namelijk: Johannes), die Jezus liefhad, en zei tot hen: Zij hebben de Here weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben. Petrus dan ging op weg, en (ook) de andere discipel, en zij kwamen tot het graf. En deze twee liepen samen; en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en kwam het eerst bij het graf. En toen hij bukte, zag hij de doeken liggen; nochtans ging hij er niet in. Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en ging in het graf, en zag de doeken liggen. En de zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar afzonderlijk op een andere plaats samengerold. Toen ging dan ook de andere discipel er in, die het eerst tot het graf gekomen was, en zag het, en geloofde. Want zij wisten de Schrift nog niet, dat Hij uit de dood moest opstaan. De discipelen dan gingen weer naar huis".

Simon Petrus en Johannes gingen, nadat Maria Magdaléna hen van het lege graf vertelde, naar het graf toe.

Nu moet u weten, dat Jezus, voordat Jozef van Arimathéa en Nicodemus Hem in het graf legden, naar de gewoonte van de rijken onder de Joden (zie Jes. 53:9), gewikkeld werd in GEBALSEMDE doeken (zie Joh. 19:40). Deze doeken werden daardoor snel heel hard. Toen Petrus en Johannes in het graf gingen, vonden zij daarom ook de doeken

als een LEEG en HARD OMHULSEL, net als bij een uit de cocon gekropen vlinder. DAAROM geloofden zij toen in Zijn opstanding (zie vers 8).

Hoewel Jezus Zijn discipelen van te voren diverse malen over Zijn DOOD en OPSTANDING UIT DE DOOD had verteld, drong dit niet tot hen door tot op dit ogenblik toe (zie Matth. 16:21, 17:22-23, 20:17-19, 26:2 en 12, Mark. 8:31, 9:31-32, 10:33-34, 14:8, Luk. 9:21-22, 9:43-45, 18:31-33, 22:22, Joh. 3:14, 10:17-18, 12:32-34).

De verschijning aan Maria Magdaléna

Vers 11-18: “En Maria stond buiten bij het graf, wenende. Toen zij dan weende, bukde zij in het graf; en zag twee engelen in witte klederen zitten, één aan het hoofd, en één aan de voeten, waar het lichaam van Jezus gelegen had. En die zeiden tot haar: Vrouw! waarom weent gij? Zij zei tot hen: Omdat zij mijn Here weggenomen hebben, en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben. En als zij dit gezegd had, keerde zij zich om, en zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was. Jezus zei tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij, menende, dat het de hovenier was, zei tot Hem: Here, zo gij Hem weggedragen hebt, zeg mij, waar gij Hem gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen. Jezus zei tot haar: Maria! Zij, zich omkerende, zei tot Hem: Rabbouni, wat zeggen wil: Meester. Jezus zei tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God. Maria Magdaléna ging en boodschapte de discipelen, dat zij de Here gezien had, en dat Hij haar dit gezegd had”.

Maria Magdaléna was eerst in gezelschap van Maria, de moeder van Jakobus, en (in gezelschap) van Salomé, de moeder van Jakobus en Johannes (zie Mark. 16:1), en (in gezelschap) van Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Heródes (zie Luk. 24:10), naar het graf gekomen om Jezus' lichaam verder te zalven.

Later, toen zij het graf leeg zag, bleek Maria Magdaléna in alle haast alleen naar de discipelen te zijn gegaan om hen het feit van het vermiste lichaam te vermelden (zie vers 1-2), waarna zij, na Petrus en Johannes, weer bij het graf terug was gekomen. Daar weende zij, omwille van dit vermiste, dierbare lichaam van Jezus.

Na de verschijning van de twee engelen verscheen Jezus Zelf aan haar om haar te vertroosten en te verrassen. Aanvankelijk dacht zij te doen te hebben met de tuinman van Jozef van Arimathéa. Totdat Jezus Zich persoonlijk aan haar openbaarde...

Maria Magdaléna mocht Hem toen niet aanraken, iets wat Hij de andere vrouwen wel toestond, nadat zij, na de verschijning van de engelen aan hen, naar de discipelen toegingen om hen van Zijn opstanding te vertellen (zie Matth. 28:9). Ook stond Hij later aan Thomas toe, dat hij Hem aanraakte (zie Joh. 20:27). Wellicht was dit, omdat de toen nog jonge Maria Magdaléna Hem nog zag als de MAN Jezus, Die zij beminde. Maar NA Zijn hemelvaart (zie vers 17) zou zij Hem nog slechts kunnen zien als haar God, haar Heer en Zaligmaker. En ZO mocht zij Hem, in de Geest, dan ook aanraken...

De verschijning aan 10 van Zijn discipelen

Vers 19-20: “Toen het dan avond was, op die eerste dag van de week, terwijl de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zei tot hen: Vrede zij u! En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, toen zij de Here zagen”.

Op de avond, die volgde op de dag, dat Zijn opstanding bij de discipelen bekend begon te worden, verscheen Hij in een voor buitenstaanders afgesloten vertrek. Dwars door de muren en gesloten deuren heen ging Hij het vertrek binnen. De discipelen schrokken, ondanks de bekendmakingen van Zijn opstanding, toch verschrikkelijk. Zij meenden een geest te zien (zie Luk 24:37). Later verheugden zij zich hier buitenmate over.

Jezus had bij Zijn opstanding een OPSTANDINGSLICHAAM.

In 1 Korinthe 15:42-44 lezen we, dat zo'n lichaam

- ONVERDERFELIJK,
- HEERLIJK,
- VOL VAN KRACHT en
- GEESTELIJK is.

Wij zien hier, dat zo'n (opstandings)lichaam, omdat het GEESTELIJK is, dwars door materie heen kan gaan. En in Lukas 24:39-43 lezen wij, dat zo'n (opstandings)lichaam zich ook kan MATERIALISEREN. Hij had, na Zijn opstanding, VLEES EN BEENDEREN. Menselijk voedsel kon Hij eten; Hij at van hun vis en honingraten. Ook kan zo'n (opstandings)lichaam zich door de lucht verplaatsen (en naar wij denken met de snelheid van de gedachte). Daarom kunnen wij straks, met de laatste bazuin, de Here tegemoet gaan in de lucht, omdat ook wij dan reeds OPSTANDINGSLICHAMEN zullen hebben (zie 1 Thess. 4:17).

Vers 21-23: “Jezus zei dan nogmaals tot hen: Vrede zij u, gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. En toen Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zei tot hen: Ontvangt de Heilige Geest. Zo gij iemands zonden vergeeft, die worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, die zijn zij gehouden”.

Nadat Hij hun ONGELOVIGHEID en HARDHEID DES HARTEN verweten had (zie Mark. 16:14) gaf Hij hun Zijn zedingsbevel voor HEEL DE WERELD door (zie Mark. 16:15, Matth. 28:19-20).

GELIJKERWIJS Jezus door de Vader in deze wereld gezonden was – dit tot Vernietiging van héél satans macht (zie 1 Joh. 3:8) over de mensen en tot redding van hen – ALZO zond Hij Zijn discipelen tot aan het uiterste der aarde toe. Hij is het Hoofd en zij, en ALLEN na hen, waren en zijn **Zijn Lichaam** (zie Ef. 1:22-23, 4:16, Rom. 12:5, 1 Kor. 12:12-14 en 27). De AUTORITEIT die Hij hier op aarde had tot (eeuwige) redding van de mensen, die hevelde Hij hier

over op Zijn discipelen, waardoor zij in DEZELFDE GODDELIJKE AUTORITEIT konden en kunnen handelen tegen alle vijandelijke (satanische) machten! Daartoe zou Hij Zijn Geest tot en IN hen zenden. Zijn woorden "ontvangt de Heilige Geest!" waren als het ware de bezegeling, dat dit wonder waarlijk zou geschieden, hetgeen op dat moment nog niet kon gebeuren, omdat Hij toen nog niet ten hemel was opgevaren (zie Joh. 7:39). Dit wonder zou pas op de Pinksterdag, 10 dagen na Zijn hemelvaart, over en IN Zijn discipelen komen.

Thomas

Vers 24-31: *“En Thomas, één van de twaalf discipelen, (ook wel) genaamd Didymus, was niet met hen, toen Jezus daar kwam. De andere discipelen zeiden dan tot hem: Wij hebben de Here gezien. Maar hij zei tot hen: Indien ik in Zijn handen niet zie het teken van de spijkers, en mijn vinger steek in het gat waar de spijkers zaten, en mijn hand steek in Zijn zijde, zal ik het niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen opnieuw binnen, en Thomas was met hen; en Jezus kwam, toen de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zei: Vrede zij u! Daarna zei Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze in Mijn zijde; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde en zei tot Hem: Mijn Here en mijn God! Jezus zei tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die (Mij) niet gezien zullen hebben, en toch geloofd zullen hebben. Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek; maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God; en opdat gij, gelovende, het (eeuwige) leven hebt in Zijn Naam”.*

Thomas geloofde het opgewonden verhaal van de 10 andere apostelen niet en daarom zou hij de heilsgeschiedenis ingaan – en ook de volksmond zou het gebruiken – als de "ongelovige Thomas".

Echter, ALLEN uit de allereerste Gemeente/Kerk, zij die intiem met Jezus optrokken, waren in feite ONGELOVIGEN, omdat zij in eerste instantie niet in Jezus' opstanding geloofden.

De vrouwen, die het graf bezochten, zochten een DODE Heiland om bij Zijn Lichaam de zalving af te maken. GEEN van de andere discipelen geloofde het verhaal van de vrouwen (zie Mark. 16:11 en 13-14, Luk. 24:11), hoewel Jezus vóór Zijn dood drie tot vier keer duidelijk aangekondigd had, dat Hij gedood zou worden en na drie dagen en nachten (weer) op zou staan uit de dood.

Thomas geloofde pas in Jezus' opstanding, nadat Hij hem persoonlijk verschenen was. Jezus verbond toen een zaligheid aan het geloven in Hem en Zijn volbracht werk, op het Woord der prediking, ZONDER Hem te hebben gezien.

Hoofdstuk 21

De doorbraak (deel II)

Het delen van Jezus' doorbraak met Zijn Gemeente

Vers 1-14: *“Hierna openbaarde Jezus Zichzelf opnieuw aan de discipelen, aan het meer van Tibérias. En Hij openbaarde Zich aldus: Er waren tezamen Simon Petrus, en Thomas, (ook wel) genaamd Didymus, en Nathánaël, die uit Kana in Galiléa kwam, en de zonen van Zebedeus (namelijk: Jakobus en Johannes), en twee anderen van Zijn discipelen. Simon Petrus zei tot hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan met u mee. Zij gingen uit, en gingen meteen in het schip; en in die nacht vingen zij niets. En toen het nu licht begon te worden, stond Jezus op de oever; maar de discipelen wisten niet, dat het Jezus was. Jezus dan zei tot hen: Kinderen, hebt gij niet enige toespis (namelijk: vis, om te eten)? Zij antwoordden Hem: Neen. En Hij zei tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult (vis) vinden. Zij wierpen het (net) dan (uit), en konden het niet meer trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen. De discipel dan, die Jezus liefhad (namelijk: Johannes), zei tot Petrus: Het is de Here! Simon Petrus dan, horende, dat het de Here was, trok vlug iets aan (want hij was naakt), en wierp zichzelf in het meer. En de andere discipelen kwamen met het sloopje (want zij waren niet ver van het land, maar ongeveer 200 el¹⁹), slepende het net met de vissen. Toen zij dan aan land gegaan waren, zagen zij een kolenvuur liggen, en vis daarop liggen, en brood. Jezus zei tot hen: Brengt van de vissen, die gij nu gevangen hebt. Simon Petrus ging op, en trok het net op het land, vol grote vissen, wel 153; en hoewel er zovele (vissen) waren, scheurde het net niet. Jezus zei tot hen: Komt hierheen, houdt het middagmaal. En niemand van de discipelen durfde Hem (te) vragen: Wie zijt Gij? wetende, dat het de Here was. Jezus dan kwam, en nam het brood, en gaf het hun, en de vis desgelijks. Dit was reeds de derde maal, dat Jezus Zijn discipelen geopenbaard is, nadat Hij uit de dood opgewekt was”.*

Zeven discipelen van Jezus waren aan de Zee (eigenlijk: het **meer**) van Tibérias. Andere namen van dit meer waren: "Meer van Gennésareth" en "Zee van Galiléa". Het waren: Simon Petrus, Thomas, Nathanaël; de broers Jakobus en Johannes en twee niet met name genoemden. Op voorstel van Petrus gingen zij in het meer vissen. Het liep echter op een mislukking uit, zij vingen de gehele nacht NIETS...

Jezus verscheen in de morgen op de oever van het meer zonder Zich eerst aan hen te openbaren. Hij vroeg de

¹⁹ Een el is een oude lengtemaat, gebaseerd op de lengte van de menselijke onderarm, ongeveer 69 cm. per el; zij waren in totaal dus nog maar zo'n 138 meter van het land verwijderd.

vissers om toespijs (d.i. beleg bij het brood), om vis, maar zij hadden NIETS voor Hem.

Jezus vroeg Zijn discipelen om TOESPIJS, om vissen, die Zijn discipelen voor Hem moesten en moeten vangen... Hijzelf was en is het BROOD DES LEVENS (zie Joh. 6:48), terwijl Zijn aardse dienstknechten de toespijs, de vis, vormen bij het Goddelijke maal voor degenen die zich tot Hem bekeerd hebben (omdat zijn dienstknechten de geestelijke spijze – namelijk: het gepredikte Woord van het kruis – doorgeven).

Maar ZONDER Jezus, ZONDER ZIJN **MEDEWERKING**, is ALLE geestelijke arbeid ijdel en op zijn best "hout, hooi en stoppels", die de test van het "Vuur", dus de (goddelijke) beproeving, niet kunnen doorstaan (zie Joh. 15:5, 1 Kor. 3:12). Dit moesten ook Zijn eerste discipelen hier leren. Daarom vingen zij die gehele nacht NIETS, maar op aanwijzing (dus onder leiding) van Jezus wierpen zij het net opnieuw uit en wel ter rechterzijde van het schip. Toen vingen zij een grote menigte vissen; zoveel, dat zij (allen) deze niet binnenboord konden halen.

Aan land zagen zij Jezus bij een kolenvuur, met brood en met vis op het vuur.

Jezus vroeg hun toen de gevangen vis aan land te trekken om wat van die vis op het vuur te kunnen roosteren. Ze hadden 153 grote vissen gevangen.

De cijfers van het getal 153 vormen samen het getal 9, wat weer spreekt van de 9 gaven van de Heilige Geest, die in Zijn dienst (moeten) staan tot de vorming (en groei) van de Gemeente (zie 1 Kor. 12:8-10).

Deze visvangst is profetisch en beeldt al de toekomstige arbeid van Zijn discipelen door de eeuwen heen uit, namelijk het (uit)delen van Jezus' doorbraak van verlossing en leven met de eerst in zonde verloren (mensen)wereld.

Genadebetoning aan en roeping van Petrus

Vers 15-25: "Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zei Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen? Hij zei tot Hem: Ja, Here! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei tot hem: Weid Mijn lammeren. Hij zei nogmaals tot hem voor de tweede maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zei tot Hem: Ja, Here, gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei tot hem: Hoed Mijn schapen. Hij zei tot hem voor de derde maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij voor de derde maal tot hem zei: Hebt gij Mij lief, en zei tot Hem: Here! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zei tot hem: Weid Mijn schapen. Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger was, omgordde gij uzelf, en wandelde, (daar) waar gij (zelf) wilde; maar wanneer gij oud geworden zult zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander zal u omgorden, en brengen, waar gij niet wilt. En dit zei Hij, om te kennen te geven met welk een dood hij God verheerlijken zou. En dit gesproken hebbende, zei Hij tot hem: Volg Mij. En Petrus, zich omkerende, zag de discipel volgen, welke Jezus liefhad (namelijk: Johannes), die ook bij het avondmaal op Zijn borst gevallen was (of: zich naar Jezus toegebogen had), en gezegd had: Here! wie is het, die U verraden zal? Toen Petrus deze zag, zei hij tot Jezus: Here, maar wat zal (er met) deze (gebeuren)? Jezus zei tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik (weder)kom, wat gaat het u aan? Volg gij Mij. Dit woord dan ging uit onder de broeders, dat deze discipel niet zou sterven, maar Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar: Indien Ik wil, dat hij blijft (leven), totdat Ik (weder)kom, wat gaat het u aan? Deze is de discipel, die van deze dingen getuigt, en (die) deze dingen geschreven heeft; en wij weten, dat zijn getuigenis waar is. Er zijn echter nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft; welke, zo zij één voor één beschreven werden, dan zou, naar ik meen, de wereld zelf (al) deze boeken, die geschreven werden, niet kunnen bevatten. Amen".

Petrus had de Here in de nacht van Zijn gevangenneming tot driemaal toe verloochend (zie Matth. 26:69-75, Mark. 14:66-72, Luk. 22:54-62, Joh. 18:17-18 en 25-27); een feit, dat door alle vier de evangelisten duidelijk is vermeld, en waar Petrus zelf zich diep voor schaamde, vooral ook voor het aangezicht van de andere discipelen.

Daarom wendde Jezus Zich nu persoonlijk tot Petrus om hem te tonen, dat Hij hem deze verloochening vergeven had en om duidelijk te maken dat de anderen hem dit niet langer kwalijk moesten nemen. Daarom moest Petrus in het openbaar, ten gehore van de andere discipelen, 3 maal tegen Jezus zeggen, "dat hij Hem liefhad". Daarop gaf Jezus hem tot driemaal toe te kennen – hij had Hem immers tot driemaal toe verloochend – dat Hij ook hem opdroeg om de Gemeente te hoeden en te weiden.

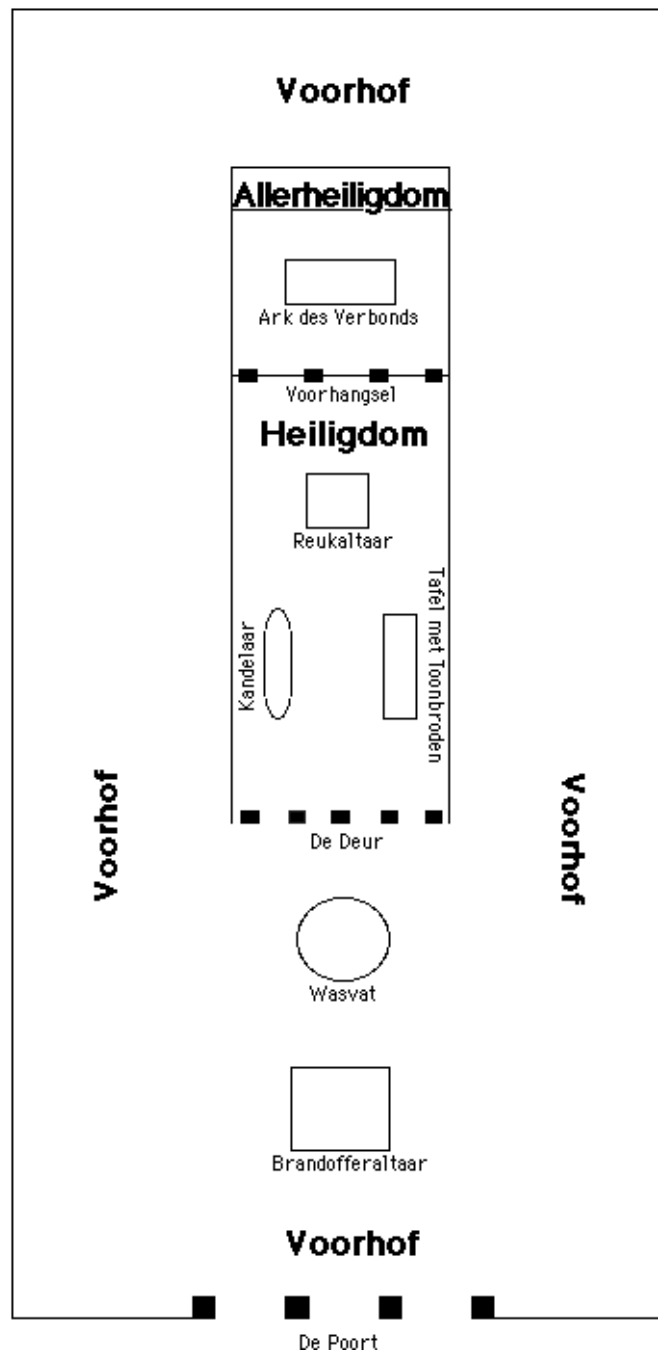
Ook kondigde Jezus Petrus aan, dat hij éénmaal, als hij oud geworden was, vanwege zijn arbeid voor Jezus, evenals Jezus Zelf, de marteldood zou sterven. Hiermede zou hij de wereld te kennen geven, dat hij niet langer bang was voor mensen en voor de dood, welke vrees hem eerst Jezus deed verloochenen...

Petrus vroeg de Here toen of Johannes dat ook zou ondergaan, maar de Here berispte Petrus in deze en zei hem, dat dit iets was, wat hem niets aanging. Toch zei Jezus hem, dat Hij niet wilde, dat Johannes dit ook zou ondergaan en dat hij een natuurlijke dood zou sterven. Hetgeen ook zo geschiedde.

Hoe de hoofdstukken van het Johannes-Evangelie zijn gezien in het licht van de Israëlitische Tabernakel²⁰

Hoofdstuk 1	In het licht van de Poort
Hoofdstuk 2-4	In het licht van het Brandofferaltaar
Hoofdstuk 5	In het licht van het Wasvat en de Deur (tot het Heiligdom)
Hoofdstuk 6-7	In het licht van de Tafel met Toonbroden
Hoofdstuk 8	In het licht van de Kandelaar
Hoofdstuk 9	In het licht van het Reuk- of Wierookaltaar
Hoofdstuk 10-11	In het licht van het Voorhangsel
Hoofdstuk 12	In het licht van de 7-voudige bloedbesprenkeling vóór de Ark
Hoofdstuk 13-21	In het licht van de Ark des Verbonds (of: Verbondskist)

Plattegrond van de Israëlitische Tabernakel

²⁰ Voor meer informatie over de geestelijke betekenis van de Tabernakel en de verschillende Tabernakel-objecten, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studies: “Christus in de Tabernakel” en/of “De Tabernakel van Israël”. (noot – AK)

Inhoudsopgave:

Hoofdstuk 1.....	3
Jezus Christus, de Zoon van God, is de Enige Poort (toegang) tot het EEUWIGE LEVEN	3
De zevenvoudige introductie van Jezus Christus.....	3
I De eerste introductie:.....	3
Jezus was voor Zijn vleeswording Gods Woord; Hij was bij God en was God.	3
II De tweede introductie:	3
Jezus was de Schepper van hemel en aarde.	3
III De derde introductie:.....	4
Jezus is onze van God gegeven Zaligmaker.	4
IV De introductie als Doper met de Geest:	5
V De introductie als Lam van God:.....	5
VI De introductie als hemelse Bruidegom;.....	6
De 1 ^{ste} stappen tot de vorming van Zijn Bruid:	6
VII De introductie als Koning van het Koninkrijk van God:.....	7
Hoofdstuk 2.....	7
De grote beloften van (volkomen) verlossing in (en door) het kruis van Christus.....	7
Geroepen tot de Bruiloft van het Lam	7
Soms is daartoe kastijding nodig	8
Hoofdstuk 3.....	8
Beloften van nieuw, volmaakt Opstandingsleven door het Kruis	8
De waterdoop.....	10
Waarachtige toewijding aan Jezus, opdat velen tot dit NIEUWE LEVEN mogen komen.....	10
JEZUS is voor ons het LEVEN.....	10
Hoofdstuk 4.....	11
De belofte van het Levende Water komt via Samaria tot alle volkeren der aarde	11
God zoekt instrumenten om dit (nieuwe) Christusleven door te geven aan anderen.....	12
Het NIEUWE LEVEN uit Christus werkt ook helend op (de gezondheid van) het lichaam, door het geloof in Jezus en Zijn Woord	12
Hoofdstuk 5.....	13
De persoonlijke ervaring van Jezus' dood en opstanding.....	13
Samengroeien met Hem in Zijn Dood, de ervaring van onze verlossing van de oude mens	13
Wedergeboren uit God: zich ontwikkelend NIEUW, Goddelijk (Christus)LEVEN.....	14
Gods oordeel als wij dit LEVEN afwijzen	14
Het drievoudig getuigenis, dat Jezus ons redt en zalig maakt	15
Dit getuigenis werd door de Joden uit Jezus' tijd niet aangenomen.....	15
Hoofdstuk 6.....	15
Het Brood van Zijn tegenwoordigheid op de tafel van ons hart	15
Hoofdstuk 7.....	18
De vijand haat dit Goddelijk leven	18
Hoofdstuk 8.....	20
Lichtdragers van God in deze wereld	20
Hoofdstuk 9.....	22
De heerlijkheid van God zien.....	22
"Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien"	22
Hoofdstuk 10.....	24
De volkomen doorbraak in het voorhangsel van ons vlees	24
Hoofdstuk 11.....	26
Het door Jezus Christus opgewekte leven.....	26
Hoofdstuk 12.....	28
De noodzaak van de dood van het Lam	28
De 7-voudige bloedbesprenging in 7 Schriftgedeelten.....	28
Het 1 ^{ste} Schriftgedeelte dat van het Bloed spreekt.....	28
Het 2 ^{de} Schriftgedeelte	29
Het 3 ^{de} Schriftgedeelte	30
Het 4 ^{de} Schriftgedeelte.....	30
Het 5 ^{de} Schriftgedeelte.....	30
Het 6 ^{de} Schriftgedeelte.....	31
Het 7 ^{de} Schriftgedeelte.....	31
Hoofdstuk 13.....	31
Deelhebbers van God door Zijn uitnemende genade en hun 7 kenmerken (deel I)	31

1. Als Zijn Beelddragers moeten wij Zijn LIEFDESZORG en NEDERIGHEID delen	32
2. Waarachtig discipelschap wordt verder gekenmerkt door Goddelijke broeder- en zusterliefde	33
3. Leden van het Lichaam van Christus worden verder gekenmerkt door de MOED van de Leeuw van Juda	33
Hoofdstuk 14.....	33
Deelhebbers van God (deel II).....	33
4. Leden van het Lichaam van Christus zijn omgord en gedrenkt in de Macht en Kracht van de Heilige Geest	34
5. Leden van het Lichaam van Christus krijgen steeds meer deel aan dezelfde natuur van Jezus (2 Kor. 3:18).....	34
6. Leden van het Lichaam van Christus zullen uiteindelijk een woonstede (nl. een geestelijke tempel) van de Vader en de Geest van Jezus Christus vormen (Ef. 2:22).	35
7. Leden van het Lichaam van Christus smaken Gods vrede.....	35
Hoofdstuk 15.....	35
Gemeenschap met Gods Geest brengt een bloeiende bediening met zich mee.....	35
7 kenmerken van een ware rank in de Wijnstok.....	36
1 ^{ste} teken: Gebedsverhoring.....	36
2 ^{de} teken: Discipelschap.....	36
3 ^{de} teken: De Liefde-natuur van God wordt ingestort.....	36
4 ^{de} teken: Goddelijke blijdschap.....	36
5 ^{de} teken: Broederliefde	37
6 ^{de} teken: Gehoorzaamheid als een vriend van Jezus.....	37
7 ^{de} teken: Een rijke, EEUWIGE vruchtdracht.....	37
Een gevolg van deze gemeenschap met God is de haat van satan en wereld!.....	37
Wij hebben van die haat niets te vrezen, want de Trooster, Gods almachtige Geest, is met ons.....	37
Deze haat vindt men ook in de valse Kerk.....	37
Hoofdstuk 16.....	38
Gemeenschap met het LEVENDE Woord brengt gerechtigheid, vrede en blijdschap aan de gehele wereld	38
Wat gemeenschap met Jezus, het LEVENDE Woord, ons brengt.....	38
Hoofdstuk 17.....	40
Gemeenschap met de Vader Het Hogepriesterlijke Gebed van Jezus tot de Vader voor ons en het gebed van ons tot de Vader, in Jezus' Naam.....	40
Het Hogepriesterlijke Gebed van Jezus tot de Vader voor ons.....	40
Hoofdstuk 18.....	41
De 7 stappen die leiden naar de feitelijke Bloedstorting van Gods Lam (deel I).....	41
1 ^{ste} stap:.....	42
Gebed tot de Vader en gevangename in de hof Gethsémané.....	42
2 ^{de} stap:	42
Jezus voor de hogepriester van Israël geleid.....	42
3 ^{de} stap:	42
De verloochening door Petrus; de beschuldiging van Jezus door Kajafas.	42
4 ^{de} stap:	43
Jezus voor Pilatus.....	43
Hoofdstuk 19.....	44
De 7 stappen (deel II)	44
5 ^{de} stap:	44
De geseling van Jezus.....	44
6 ^{de} stap:	44
Het doodsvonnis (door kruisiging) van Pilatus over Jezus.....	44
7 ^{de} stap:	45
De kruisiging van Jezus.	45
Jezus dood en begrafenis.....	46
Hoofdstuk 20.....	46
De doorbraak van en tot het Goddelijke leven (deel I).....	46
De discipelen begonnen te geloven in Zijn Opstanding	47
De verschijning aan Maria Magdaléna.....	48
De verschijning aan 10 van Zijn discipelen.....	48
Thomas.....	49
Hoofdstuk 21.....	49
De doorbraak (deel II).....	49
Het delen van Jezus' doorbraak met Zijn Gemeente	49
Genadebetoning aan en roeping van Petrus	50
Hoe de hoofdstukken van het Johannes-Evangelie zijn gezien in het licht van de Israëlitische Tabernakel	51
Inhoudsopgave:	52